GENESIS

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19
20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38
39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50

KABANATA 1

Nang pasimula ay nilikha ng Dios ang langit at ang lupa.

2 At ang lupa ay walang anyo at walang laman; at ang kadiliman ay sumasa ibabaw ng
kalaliman; at ang Espiritu ng Dios ay sumasa ibabaw ng tubig.

3 At sinabi ng Dios Magkaroon ng liwanag; at nagkaroon ng liwanag.

4 At nakita ng Dios ang liwanag na mabuti, at inihiwalay ng Dios ang liwanag sa
kadiliman.

5 At tinawag ng Dios ang liwanag na Araw, at tinawag niya ang kadiliman na Gabi. At
nagkahapon at nagkaumaga ang unang araw.

6 At sinabi ng Dios, Magkaroon ng isang kalawakan sa gitna ng tubig, at mahiwalay ang
tubig sa kapuwa tubig.

7 At ginawa ng Dios ang kalawakan, at inihiwalay ang tubig na nasa ilalim ng kalawakan,
sa tubig na nasa itaas ng kalawakan: at nagkagayon.

8 At tinawag ng Dios ang kalawakan na Langit. At nagkahapon at nagkaumaga ang
ikalawang araw.

9 At sinabi ng Dios, Mapisan ang tubig na nasa silong ng langit sa isang dako, at lumitaw
ang katuyuan, at nagkagayon.

10 At tinawag ng Dios ang katuyuan na Lupa, at ang kapisanan ng tubig ay tinawag niyang
mga Dagat: at nakita ng Dios na mabuti.

11 At sinabi ng Dios, Sibulan ang lupa ng damo, pananim na nagkakabinhi, at punong
kahoy na namumunga ayon sa kaniyang pagkakahoy, na taglay ang kaniyang binhi sa
ibabaw ng lupa, at nagkagayon.

12 At ang lupa ay sinibulan ng damo, pananim na nagkakabinhi, ayon sa kaniyang
pagkapananim, at ng punong kahoy na namumunga, na taglay ang kaniyang binhi, ayon
sa kaniyang pagkakahoy, at nakita ng Dios na mabuti.

13 At nagkahapon at nagkaumaga ang ikatlong araw.

14 At sinabi ng Dios, Magkaroon ng mga tanglaw sa kalawakan ng langit upang
maghiwalay ng araw sa gabi; at maging pinakatanda, at pinakabahagi ng panahon, ng
mga araw at ng mga taon:

15 At maging pinakatanglaw sa kalawakan ng langit, upang tumanglaw sa ibabaw ng lupa:
at nagkagayon.

16 At nilikha ng Dios ang dalawang malaking tanglaw; ang malaking tanglaw ay upang

magpuno sa araw, at ang maliit na tanglaw ay upang magpuno sa gabi: nilikha rin niya
ang mga bituin.

17 At mga inilagay ng Dios sa kalawakan ng langit, upang tumanglaw sa ibabaw ng lupa,

18 At upang magpuno sa araw at sa gabi, at upang maghiwalay ng liwanag sa kadiliman:
at nakita ng Dios na mabuti.

19 At nagkahapon at nagkaumaga ang ikaapat na araw.

20 At sinabi ng Dios, Bukalan ng sagana ang tubig ng mga gumagalaw na kinapal na may
buhay, at magsilipad ang mga ibon sa itaas ng lupa sa luwal na kalawakan ng
himpapawid.

21 At nilikha ng Dios ang malalaking hayop sa dagat, at ang bawa't may buhay na kinapal
na gumagalaw, na ibinukal na sagana ng tubig, ayon sa kanikaniyang uri at ang lahat na
may pakpak na ibon, ayon sa kanikaniyang uri: at nakita ng Dios na mabuti.

22 At mga binasbasan ng Dios, na sinabi, Kayo'y magpalaanakin, at magpakarami, at
inyong punuin ang tubig sa mga dagat, at magpakarami ang mga ibon sa lupa.

23 At nagkahapon at nagkaumaga ang ikalimang araw.

24 At sinabi ng Dios, Bukalan ang lupa ng mga may buhay na kinapal, ayon sa
kanikaniyang uri ng hayop at ng mga kinapal na umuusad, at ng mga ganid sa lupa, ayon
sa kanikaniyang uri: at nagkagayon.

25 At nilikha ng Dios ang ganid sa lupa ayon sa kaniyang uri, at ang hayop ayon sa
kaniyang uri, at ang bawa't umuusad sa ibabaw ng lupa ayon sa kanikaniyang uri: at
nakita ng Dios na mabuti.

26 At sinabi ng Dios, Lalangin natin ang tao sa ating larawan, ayon sa ating wangis: at
magkaroon sila ng kapangyarihan sa mga isda sa dagat, at sa mga ibon sa himpapawid,
at sa mga hayop, at sa buong lupa, at sa bawa't umuusad, na nagsisiusad sa ibabaw ng
lupa.

27 At nilalang ng Dios ang tao ayon sa kaniyang sariling larawan, ayon sa larawan ng Dios
siya nilalang; nilalang niya sila na lalake at babae.

28 At sila'y binasbasan ng Dios, at sa kanila'y sinabi ng Dios, Kayo'y magpalaanakin, at
magpakarami, at kalatan ninyo ang lupa, at inyong supilin; at magkaroon kayo ng
kapangyarihan sa mga isda sa dagat, at sa mga ibon sa himpapawid, at sa bawa't hayop
na gumagalaw sa ibabaw ng lupa.

29 At sinabi ng Dios, Narito, ibinigay ko sa inyo ang bawa't pananim na nagkakabinhi, na
nasa ibabaw ng balat ng lupa, at ang bawa't punong kahoy na may bunga ng punong
kahoy na nagkakabinhi; sa inyo'y magiging pagkain:

30 At sa bawa't hayop sa lupa, at sa bawa't ibon sa himpapawid; at sa bawa't nagsisiusad
sa ibabaw ng lupa na may buhay ay ibinigay ko ang lahat na pananim na sariwa na
pinakapagkain; at nagkagayon.

31 At nakita ng Dios ang lahat ng kaniyang nilikha, at, narito, napakabuti. At nagkahapon
at nagkaumaga ang ikaanim na araw.

KABANATA 2

At nayari ang langit at ang lupa, at ang lahat na natatanaw sa mga iyon.

2 At nang ikapitong araw ay nayari ng Dios ang kaniyang gawang ginawa; at nagpahinga
ng ikapitong araw sa madlang gawa niyang ginawa.

3 At binasbasan ng Dios ang ikapitong araw at kaniyang ipinangilin, sapagka't siyang
ipinagpahinga ng Dios sa madlang gawang kaniyang nilikha at ginawa.

4 Ito ang pinangyarihan ng langit at ng lupa, nang likhain noong araw, na gawin ng
Panginoong Dios ang lupa't langit.
5 At wala pa sa lupang kahoy sa parang, at wala pang anomang pananim na tumutubo sa
parang: (sapagka't hindi pa pinauulanan ng Panginoong Dios ang lupa) at wala pang
taong magbukid ng lupa,
6 Nguni't may isang ulap na napaitaas buhat sa lupa at dinilig ang buong ibabaw ng lupa.
7 At nilalang ng Panginoong Dios ang tao sa alabok ng lupa, at hiningahan ang kaniyang
mga butas ng ilong ng hininga ng buhay; at ang tao ay naging kaluluwang may buhay.
8 At naglagay ang Panginoong Dios ng isang halamanan sa Eden, sa dakong silanganan:
at inilagay niya roon ang taong kaniyang nilalang.
9 At pinatubo ng Panginoong Dios sa lupa ang lahat na punong kahoy na nakalulugod sa
paningin, at mabubuting kanin; gayon din ang punong kahoy ng buhay sa gitna ng
halamanan, at ang punong kahoy ng pagkakilala ng mabuti at masama.
10 At may isang ilog na lumabas sa Eden na dumilig sa halamanan; at mula roo'y
nabahagi at nagapat na sanga.
11 Ang pangalan ng una ay Pison: na siyang lumiligid sa buong lupain ng Havilah, na
doo'y may ginto;
12 At ang ginto sa lupang yao'y mabuti; mayroon din naman doong bedelio at batong onix.
13 At ang pangalan ng ikalawang ilog ay Gihon; na siyang lumiligid sa buong lupain ng
Cush.
14 At ang pangalan ng ikatlong ilog ay Hiddecel, na siyang umaagos sa tapat ng Asiria. At
ang ikaapat na ilog ay ang Eufrates.
15 At kinuha ng Panginoong Dios ang lalake at inilagay sa halamanan ng Eden, upang
kaniyang alagaan at ingatan.
16 At iniutos ng Panginoong Dios sa lalake, na sinabi, Sa lahat ng punong kahoy sa
halamanan ay makakakain ka na may kalayaan:
17 Datapuwa't sa kahoy ng pagkakilala ng mabuti at masama ay huwag kang kakain;
sapagka't sa araw na ikaw ay kumain niyaon ay walang pagsalang mamamatay ka.
18 At sinabi ng Panginoong Dios, Hindi mabuti na ang lalake ay magisa; siya'y ilalalang ko
ng isang katulong niya.
19 At nilalang ng Panginoong Dios sa lupa ang lahat ng hayop sa parang at ang lahat ng
ibon sa himpapawid; at pinagdadala sa lalake upang maalaman kung anong itatawag niya
sa mga iyon: at ang bawa't itinawag ng lalake sa bawa't kinapal na may buhay ay yaon
ang naging pangalan niyaon.
20 At pinanganlan ng lalake ang lahat ng mga hayop, at ang mga ibon sa himpapawid, at
ang bawa't ganid sa parang; datapuwa't sa lalake ay walang nasumpungang maging
katulong niya.
21 At hinulugan ng Panginoong Dios ng di kawasang himbing ang lalake, at siya'y natulog:
at kinuha ang isa sa kaniyang mga tadyang at pinapaghilom ang laman sa dakong yaon:
22 At ang tadyang na kinuha ng Panginoong Dios sa lalake ay ginawang isang babae, at
ito'y dinala niya sa lalake.
23 At sinabi ng lalake, Ito nga'y buto ng aking mga buto at laman ng aking laman: siya'y
tatawaging Babae, sapagka't sa Lalake siya kinuha.
24 Kaya't iiwan ng lalake ang kaniyang ama at ang kaniyang ina, at makikipisan sa

kaniyang asawa: at sila'y magiging isang laman.

25 At sila'y kapuwa hubad, ang lalake at ang kaniyang asawa, at sila'y hindi nagkakahiyaan.

KABANATA 3

Ang ahas nga ay lalong tuso kay sa alin man sa mga hayop sa parang na nilikha ng Panginoong Dios. At sinabi niya sa babae, Tunay bang sinabi ng Dios, Huwag kayong kakain sa alin mang punong kahoy sa halamanan?

2 At sinabi ng babae sa ahas, Sa bunga ng mga punong kahoy sa halamanan ay makakakain kami:

3 Datapuwa't sa bunga ng punong kahoy na nasa gitna ng halamanan ay sinabi ng Dios, Huwag kayong kakain niyaon, ni huwag ninyong hihipuin, baka kayo'y mamatay.

4 At sinabi ng ahas sa babae, Tunay na hindi kayo mamamatay:

5 Sapagka't talastas ng Dios na sa araw na kayo'y kumain niyaon ay madidilat nga ang inyong mga mata, at kayo'y magiging parang Dios, na nakakakilala ng mabuti at masama.

6 At nang makita ng babae, na ang bunga ng punong kahoy ay mabuting kanin, at nakalulugod sa mga mata, at kahoy na mananasa upang magpapantas sa tao, ay pumitas siya ng bunga niyaon at kinain; at binigyan din niya ang kaniyang asawang kasama niya, at ito'y kumain.

7 At nadilat kapuwa ang kanilang mga mata, at kanilang nakilalang sila'y mga hubad; at sila'y tumahi ng mga dahon ng puno ng igos, at kanilang ginawang panapi.

8 At narinig nila ang tinig ng Panginoong Dios na lumalakad sa halamanan sa kulimlim ng araw: at nagtago ang lalake at ang kaniyang asawa sa harapan ng Panginoong Dios sa pagitan ng mga punong kahoy sa halamanan.

9 At tinawag ng Panginoong Dios ang lalake at sa kaniya'y sinabi, Saan ka naroon?

10 At sinabi niya, Narinig ko ang iyong tinig sa halamanan, at ako'y natakot, sapagka't ako'y hubad; at ako'y nagtago.

11 At sinabi niya, Sinong nagsabi sa iyong ikaw ay hubad? nakakain ka ba ng bunga ng punong kahoy, na iniutos ko sa iyong huwag mong kanin?

12 At sinabi ng lalake, Ang babaing ibinigay mong aking kasamahin, ay siyang nagbigay sa akin ng bunga ng punong kahoy at aking kinain.

13 At sinabi ng Panginoong Dios sa babae, Ano itong iyong ginawa? At sinabi ng babae, Dinaya ako ng ahas, at ako'y kumain.

14 At sinabi ng Panginoong Dios sa ahas, Sapagka't ginawa mo ito, ay sumpain ka ng higit sa lahat ng hayop, at ng higit sa bawa't ganid sa parang; ang iyong tiyan ang ilalakad mo, at alabok ang iyong kakanin sa lahat ng mga araw ng iyong buhay:

15 At papagaalitin ko ikaw at ang babae, at ang iyong binhi at ang kaniyang binhi: ito ang dudurog ng iyong ulo, at ikaw ang dudurog ng kaniyang sakong.

16 Sinabi niya sa babae, Pararamihin kong lubha ang iyong kalumbayan at ang iyong paglilihi; manganganak kang may kahirapan; at sa iyong asawa ay pahihinuhod ang iyong kalooban, at siya'y papapanginoon sa iyo.

17 At kay Adam ay sinabi, Sapagka't iyong dininig ang tinig ng iyong asawa, at kumain ka ng bunga ng punong kahoy na aking iniutos sa iyo na sinabi, Huwag kang kakain niyaon; sumpain ang lupa dahil sa iyo; kakain ka sa kaniya sa pamamagitan ng iyong pagpapagal sa lahat ng mga araw ng iyong buhay;

18 Ang isisibol niyaon sa iyo ay mga tinik at mga dawag; at kakain ka ng pananim sa
parang;
19 Sa pawis ng iyong mukha ay kakain ka ng tinapay, hanggang sa ikaw ay mauwi sa
lupa; sapagka't diyan ka kinuha: sapagka't ikaw ay alabok at sa alabok ka uuwi.
20 At tinawag na Eva ng lalake ang kaniyang asawa, sapagka't siya ang naging ina ng
lahat ng mga nabubuhay.
21 At iginawa ng Panginoong Dios si Adam at ang kaniyang asawa ng mga kasuutang
balat at sila'y dinamitan.
22 At sinabi ng Panginoong Dios, Narito't ang tao'y naging parang isa sa atin, na
nakakakilala ng mabuti at ng masama; at baka ngayo'y iunat ang kaniyang kamay at
pumitas naman ng bunga ng punong kahoy ng buhay, at kumain at mabuhay magpakailan
man:
23 Kaya pinalayas siya ng Panginoong Dios sa halamanan ng Eden, upang kaniyang
bukirin ang lupaing pinagkunan sa kaniya.
24 Ano pa't itinaboy ang lalake; at inilagay sa silanganan ng halamanan ng Eden ang mga
Querubin at ang isang nagniningas na tabak na umiikot, upang ingatan ang daang
patungo sa kahoy ng buhay.

KABANATA 4

At nakilala ng lalake si Eva na kaniyang asawa; at siya'y naglihi at ipinanganak si Cain,
at sinabi, Nagkaanak ako ng lalake sa tulong ng Panginoon.
2 At sa muli ay ipinanganak ang kaniyang kapatid na si Abel. At si Abel ay tagapagalaga
ng mga tupa; datapuwa't si Cain ay mangbubukid ng lupa.
3 At nangyari nang lumalakad ang panahon ay nagdala si Cain ng isang handog na mga
bunga ng lupa sa Panginoon.
4 At nagdala rin naman si Abel ng mga panganay ng kaniyang kawan at ng mga taba ng
mga yaon. At nilingap ng Panginoon si Abel at ang kaniyang handog:
5 Datapuwa't hindi nilingap si Cain at ang kaniyang handog. At naginit na mainam si Cain,
at namanglaw ang kaniyang mukha.
6 At sinabi ng Panginoon kay Cain, Bakit ka naginit? at bakit namanglaw ang iyong
mukha?
7 Kung ikaw ay gumawa ng mabuti, di ba ikaw mamarapatin? at kung hindi ka gumawa ng
mabuti, ay nahahandusay ang kasalanan sa pintuan: at sa iyo'y pahihinuhod ang
kaniyang nasa, at ikaw ang papanginoonin niya.
8 At yao'y sinabi ni Cain sa kaniyang kapatid na kay Abel. At nangyari, nang sila'y nasa
parang ay nagtindig si Cain laban kay Abel na kaniyang kapatid, at siya'y kaniyang
pinatay.
9 At sinabi ng Panginoon kay Cain, Saan naroon si Abel na iyong kapatid? At sinabi niya,
Aywan ko: ako ba'y tagapagbantay sa aking kapatid?
10 At sinabi niya, Anong iyong ginawa? ang tinig ng dugo ng iyong kapatid ay dumadaing
sa akin mula sa lupa.
11 At ngayo'y sinumpa ka sa lupa na siyang nagbuka ng bibig na tumanggap sa iyong
kamay ng dugo ng iyong kapatid;
12 Pagbubukid mo ng lupa, ay di na ibibigay mula ngayon sa iyo ang kaniyang lakas; ikaw
ay magiging palaboy at hampas-lupa sa lupa.

13 At sinabi ni Cain sa Panginoon, Ang aking kaparusahan ay higit kaysa mababata ko.
14 Narito, ako'y iyong itinataboy ngayon mula sa ibabaw ng lupa, at sa iyong harapan ay
magtatago ako; at ako'y magiging palaboy at hampaslupa; at mangyayari, na sinomang
makasumpong sa akin ay papatayin ako.
15 At sinabi sa kaniya ng Panginoon, Dahil dito'y sinomang pumatay kay Cain ay
makapitong gagantihan. At nilagyan ng Panginoon ng isang tanda si Cain, baka siya'y
sugatan ng sinomang makakasumpong sa kaniya.
16 At umalis si Cain sa harapan ng Panginoon at tumahan sa lupain ng Nod, sa
silanganan ng Eden.
17 At nakilala ni Cain ang kaniyang asawa, at siya'y naglihi at ipinanganak si Enoc: at
siya'y nagtayo ng isang bayan at tinawag ang bayan ayon sa pangalan ng kaniyang anak,
Enoc.
18 At naging anak ni Enoc si Irad; at naging anak ni Irad si Mehujael; at naging anak ni
Mehujael si Metusael; at naging anak ni Metusael si Lamec.
19 At si Lamec ay nagasawa ng dalawa; ang pangalan ng isa'y Ada, at ang pangalan ng
ikalawa ay Zilla.
20 At naging anak ni Ada si Jabal: na siyang naging magulang ng nangagsisitahan sa mga
tolda at may mga hayop.
21 At ang pangalan ng kaniyang kapatid ay Jubal: na siyang naging magulang ng lahat na
tumutugtog ng alpa at ng flauta.
22 At tungkol kay Zilla, ay ipinanganak naman niya si Tubal-Cain na mamamanday ng
lahat na kagamitang patalim na tanso at bakal: at ang kapatid na babae ni Tubal-Cain ay
si Naama.
23 At sinabi ni Lamec sa kaniyang mga asawa: Ada at Zilla pakinggan ninyo ang aking
tinig: Kayong mga asawa ni Lamec ay makinig ng aking salaysay: Sapagka't pumatay ako
ng isang tao, dahil sa ako'y sinugatan, At ng isang binata, dahil sa ako'y hinampas.
24 Kung makapitong gagantihan si Cain, tunay na si Lamec ay makapitong pung pito.
25 At nakilalang muli ni Adam ang kaniyang asawa; at nanganak ng isang lalake, at
tinawag ang kaniyang pangalan na Set; sapagka't aniya'y binigyan ako ng Dios ng ibang
anak na kahalili ni Abel; sapagka't siya'y pinatay ni Cain.
26 At nagkaanak naman si Set ng isang lalake; at tinawag ang kaniyang pangalan na
Enos. Noon ay pinasimulan ng mga tao ang pagtawag sa pangalan ng Panginoon.

KABANATA 5

Ito ang aklat ng mga lahi ni Adam. Nang araw na lalangin ng Dios ang tao, sa wangis ng
Dios siya nilalang;
2 Lalake at babae silang nilalang; at sila'y binasbasan, at tinawag na Adam ang kanilang
pangalan, nang araw na sila'y lalangin.
3 At nabuhay si Adam ng isang daan at tatlong pung taon, at nagkaanak ng isang lalaking
kaniyang wangis na hawig sa kaniyang larawan; at tinawag ang kaniyang pangalan na
Set:
4 At ang mga naging araw ni Adam, pagkatapos na maipanganak si Set, ay walong daang
taon: at nagkaanak ng mga lalake at mga babae.
5 At ang lahat na araw na ikinabuhay ni Adam ay siyam na raan at tatlong pung taon; at
siya'y namatay.

6 At nabuhay si Set ng isang daan at limang taon at naging anak niya si Enos.

7 At nabuhay si Set pagkatapos na maipanganak si Enos ng walong daan at pitong taon; at nagkaanak ng mga lalake at mga babae:

8 At ang lahat na naging araw ni Set ay siyam na raan at labing dalawang taon: at siya'y namatay.

9 At nabuhay si Enos ng siyam na pung taon, at naging anak si Cainan:

10 At nabuhay si Enos, pagkatapos na maipanganak si Cainan, ng walong daan at labing limang taon; at nagkaanak ng mga lalake at mga babae:

11 At ang lahat na naging araw ni Enos ay siyam na raan at limang taon, at siya'y namatay.

12 At nabuhay si Cainan ng pitong pung taon, at naging anak si Mahalaleel:

13 At nabuhay si Cainan, pagkatapos na maipanganak si Mahalaleel, ng walong daan at apat na pung taon, at nagkaanak ng mga lalake at mga babae:

14 At ang lahat na naging araw ni Cainan, siyam na raan at sangpung taon, at namatay.

15 At nabuhay si Mahalaleel ng anim na pu't limang taon, at naging anak si Jared:

16 At nabuhay si Mahalaleel, pagkatapos na maipanganak si Jared, ng walong daan at tatlong pung taon, at nagkaanak ng mga lalake at mga babae:

17 At ang lahat na naging araw ni Mahalaleel ay walong daan at siyam na pu't limang taon: at namatay.

18 At nabuhay si Jared ng isang daan at anim na pu't dalawang taon, at naging anak si Enoc:

19 At nabuhay si Jared, pagkatapos na maipanganak si Enoc, ng walong daang taon, at nagkaanak ng mga lalake at mga babae:

20 At ang lahat na naging araw ni Jared ay siyam na raan at anim na pu't dalawang taon: at namatay.

21 At nabuhay si Enoc na anim na pu't limang taon, at naging anak si Matusalem:

22 At lumakad si Enoc na kasama ng Dios, pagkatapos na maipanganak si Matusalem na tatlong daang taon, at nagkaanak ng mga lalake at mga babae:

23 At ang lahat na naging araw ni Enoc ay tatlong daan at anim na pu't limang taon:

24 At lumakad si Enoc na kasama ng Dios: at di siya nasumpungan, sapagka't kinuha ng Dios.

25 At nabuhay si Matusalem ng isang daan at walong pu't pitong taon; at naging anak si Lamec:

26 At nabuhay si Matusalem pagkatapos na maipanganak si Lamec, ng pitong daan at walong pu't dalawang taon; at nagkaanak ng mga lalake at mga babae;

27 At ang lahat na naging araw ni Matusalem ay siyam na raan at anim na pu't siyam na taon: at siya'y namatay.

28 At nabuhay si Lamec ng isang daan at walong pu't dalawang taon, at nagkaanak ng isang lalake:

29 At tinawag ang kaniyang pangalan na Noe, na sinabi, Ito nga ang aaliw sa atin tungkol sa ating gawa at sa pinagpagalan ng ating mga kamay, dahil sa lupang sinumpa ng Panginoon.

30 At nabuhay si Lamec, pagkatapos na maipanganak si Noe, ng limang daan at siyam na pu't limang taon, at nagkaanak ng mga lalake at mga babae:

31 At ang lahat na naging araw ni Lamec ay pitong daan at pitong pu't pitong taon: at

namatay.

32 At si Noe ay may limang daang taon: at naging anak ni Noe si Sem, si Cham, at si Japhet.

KABANATA 6

At nangyari, nang magpasimula na dumami ang mga tao sa balat ng lupa, at mangagkaanak ng mga babae,

2 Na nakita ng mga anak ng Dios, na magaganda ang mga anak na babae ng mga tao; at sila'y nangagsikuha ng kanikaniyang asawa sa lahat ng kanilang pinili.

3 At sinabi ng Panginoon, Ang aking Espiritu ay hindi makikipagpunyagi sa tao magpakailan man, sapagka't siya ma'y laman: gayon ma'y magiging isang daan at dalawang pung taon ang kaniyang mga araw.

4 Ang mga higante ay nasa lupa ng mga araw na yaon, at pagkatapos din naman na makasiping ang mga anak ng Dios sa mga anak na babae ng tao, at mangagkaanak sila sa kanila: ang mga ito rin ang naging makapangyarihan nang unang panahon na mga lalaking bantog.

5 At nakita ng Panginoon na mabigat ang kasamaan ng tao sa lupa, at ang buong haka ng mga pagiisip ng kaniyang puso ay pawang masama lamang na parati.

6 At nagsisi ang Panginoon na kaniyang nilalang ang tao sa lupa, at nalumbay sa kaniyang puso.

7 At sinabi ng Panginoon, Lilipulin ko ang tao na aking nilalang sa ibabaw ng lupa; ang tao at gayon din ang hayop, at ang mga umuusad at ang mga ibon sa himpapawid; sapagka't pinagsisisihan ko na aking nilalang sila.

8 Datapuwa't si Noe ay nakasumpong ng biyaya sa mga mata ng Panginoon.

9 Ito ang mga lahi ni Noe. Si Noe ay lalaking matuwid at sakdal noong kapanahunan niya: si Noe ay lumalakad na kasama ng Dios.

10 At nagkaanak si Noe ng tatlong lalake: si Sem, si Cham, at si Japhet.

11 At sumama ang lupa sa harap ng Dios, at ang lupa ay napuno ng karahasan.

12 At tiningnan ng Dios ang lupa, at, narito sumama; sapagka't pinasama ng lahat ng tao ang kanilang paglakad sa ibabaw ng lupa.

13 At sinabi ng Dios kay Noe, Ang wakas ng lahat ng tao ay dumating sa harap ko; sapagka't ang lupa ay napuno ng karahasan dahil sa kanila; at, narito, sila'y aking lilipuling kalakip ng lupa.

14 Gumawa ka ng isang sasakyang kahoy na gofer; gagawa ka ng mga silid sa sasakyan, at iyong sisiksikan sa loob at sa labas ng sahing.

15 At ganitong paraan gagawin mo: tatlong daang siko ang haba ng sasakyan, limang pung siko ang luwang, at tatlong pung siko ang taas.

16 Gagawa ka ng isang durungawan sa sasakyan; at wawakasan mo ng isang siko sa dakong itaas; at ang pintuan ng sasakyan ay ilalagay mo sa tagiliran; gagawin mong may lapag na lalong mababa, pangalawa at pangatlo.

17 At ako, narito, ako'y magpapadagsa ng isang baha ng tubig sa ibabaw ng lupa, upang lipulin sa silong ng langit ang lahat ng laman na may hininga ng buhay; ang lahat na nasa lupa ay mangamamatay.

18 Datapuwa't pagtitibayin ko ang aking tipan sa iyo; at ikaw ay lululan sa sasakyan, ikaw, at ang iyong mga anak na lalake, at ang iyong asawa, at ang mga asawa ng iyong mga

anak na kasama mo.

19 At sa bawa't nangabubuhay, sa lahat ng laman ay maglululan ka sa loob ng sasakyan
ng dalawa sa bawa't uri upang maingatan silang buhay, na kasama mo; lalake at babae
ang kinakailangan.

20 Sa mga ibon ayon sa kanikanilang uri, at sa mga hayop ayon sa kanikanilang uri, sa
bawa't nagsisiusad, ayon sa kanikanilang uri, dalawa sa bawa't uri, ay isasama mo sa iyo,
upang maingatan silang buhay.

21 At magbaon ka ng lahat na pagkain na kinakain, at imbakin mo sa iyo; at magiging
pagkain mo at nila.

22 Gayon ginawa ni Noe; ayon sa lahat na iniutos sa kaniya ng Dios, ay gayon ang ginawa
niya.

KABANATA 7

At sinabi ng Panginoon kay Noe, Lumulan ka at ang iyong buong sangbahayan sa
sasakyan; sapagka't ikaw ay aking nakitang matuwid sa harap ko sa panahong ito.

2 Sa bawa't malinis na hayop ay kukuha ka ng tigpipito, ng lalake at ng kaniyang babae;
at sa mga hayop na hindi malinis ay dalawa, ng lalake at ng kaniyang babae;

3 Gayon din naman sa mga ibon sa himpapawid tigpipito, ng lalake at ng babae; upang
ingatang binhing buhay sa ibabaw ng buong lupa.

4 Sapagka't pitong araw pa, at pauulanan ko na ang ibabaw ng lupa ng apat na pung
araw at apat na pung gabi, at aking lilipulin ang lahat ng may buhay na aking nilikha sa
balat ng lupa.

5 At ginawa ni Noe ayon sa lahat na iniutos sa kaniya ng Panginoon.

6 At may anim na raang taon si Noe nang ang baha ng tubig ay dumagsa sa ibabaw ng
lupa.

7 At lumulan sa sasakyan si Noe at ang kaniyang mga anak, at ang kaniyang asawa, at
ang mga asawa ng kaniyang mga anak, dahil sa tubig ng baha.

8 Sa mga hayop na malinis, at sa mga hayop na hindi malinis, at sa mga ibon at sa bawa't
umuusad sa ibabaw ng lupa,

9 Ay dalawa't dalawang dumating kay Noe sa sasakyan, na lalake at babae ayon sa
iniutos ng Dios kay Noe.

10 At nangyari na pagkaraan ng pitong araw, na ang tubig ng baha ay umapaw sa ibabaw
ng lupa.

11 Sa ikaanim na raang taon ng buhay ni Noe, nang ikalawang buwan, sa ikalabing pitong
araw ng buwan, nang araw ding yaon, ay nangasira ang lahat ng bukal ng lubhang
kalaliman, at ang mga durungawan ng langit ay nabuksan.

12 At umulan sa ibabaw ng lupa ng apat na pung araw at apat na pung gabi.

13 Nang araw ding yaon, ay lumulan sa sasakyan si Noe, at si Sem, at si Cham, at si
Japhet, na mga anak ni Noe, at ang asawa ni Noe, at ang tatlong asawa ng kaniyang mga
anak na kasama nila;

14 Sila, at ang bawa't hayop gubat ayon sa kanikanilang uri, at lahat ng hayop na maamo
ayon sa kanikanilang uri, at bawa't umuusad sa ibabaw ng lupa ayon sa kanikanilang uri,
at bawa't ibon ayon sa kanikanilang uri, lahat ng sarisaring ibon.

15 At nagsidating kay Noe sa sasakyan na dalawa't dalawa, ang lahat ng hayop na may
hinga ng buhay.

16 At ang mga nagsilulan, ay lumulang lalake at babae, ng lahat na laman, gaya ng iniutos
sa kaniya ng Dios: at kinulong siya ng Panginoon.
17 At tumagal ang baha ng apat na pung araw sa ibabaw ng lupa; at lumaki ang tubig at
lumutang ang sasakyan, at nataas sa ibabaw ng lupa.
18 At dumagsa ang tubig at lumaking mainam sa ibabaw ng lupa; at lumutang ang
sasakyan sa ibabaw ng tubig.
19 At dumagsang lubha ang tubig sa ibabaw ng lupa: at inapawan ang lahat na mataas na
bundok na nasa silong ng buong langit.
20 Labing limang siko ang lalim na idinagsa ng tubig; at inapawan ang mga bundok.
21 At namatay ang lahat ng lamang gumagalaw sa ibabaw ng lupa, ang mga ibon at
gayon din ang hayop, at ang hayop gubat, at ang bawa't nagsisiusad na umuusad sa
ibabaw ng lupa, at ang bawa't tao.
22 Ang bawa't may hinga ng diwa ng buhay sa kanilang ilong, lahat na nasa lupang tuyo
ay namatay.
23 At nilipol ang bawa't may buhay na nasa ibabaw ng lupa, ang tao at gayon din ang
hayop, at ang mga umuusad at ang mga ibon sa himpapawid; at sila'y nalipol sa lupa: at
ang natira lamang, ay si Noe at ang mga kasama niya sa sasakyan.
24 At tumagal ang tubig sa ibabaw ng lupa, ng isang daan at limang pung araw.

KABANATA 8

At naalaala ng Dios si Noe, at ang lahat ng may buhay, at ang lahat ng hayop na
kasama niya sa sasakyan: at nagpahihip ang Dios ng isang hangin sa ibabaw ng lupa, at
humupa ang tubig;
2 Natakpan din ang mga bukal ng kalaliman at ang mga dungawan ng langit, at napigil
ang ulan sa langit;
3 At humupang patuloy ang tubig sa lupa; at kumati ang tubig pagkaraan ng isang daan at
limang pung araw.
4 At sumadsad ang sasakyan nang ikapitong buwan, nang ikalabing pitong araw ng
buwan, sa ibabaw ng mga bundok ng Ararat.
5 At ang tubig ay nagpatuloy ng paghupa hanggang sa ikasangpung buwan: nang
ikasangpung buwan, nang unang araw ng buwan, ay nakita ang mga taluktok ng mga
bundok.
6 At nangyari, pagkaraan ng apat na pung araw, na binuksan ni Noe ang dungawan ng
sasakyan na kaniyang ginawa:
7 At siya'y nagpalipad ng isang uwak, at ito'y nagparoo't parito hanggang sa natuyo ang
tubig sa lupa.
8 At nagpalipad siya ng isang kalapati, upang tingnan kung humupa na ang tubig sa
ibabaw ng lupa.
9 Datapuwa't hindi nakasumpong ang kalapati ng madapuan ng talampakan ng kaniyang
paa, at nagbalik sa kaniya sa sasakyan, sapagka't ang tubig ay nangasa ibabaw pa ng
buong lupa: at iniunat ang kaniyang kamay at hinawakan, at ipinasok niya sa sasakyan.
10 At naghintay pa ng muling pitong araw; at muling pinalipad ang kalapati sa labas ng
sasakyan;
11 At ang kalapati ay nagbalik sa kaniya ng dakong hapon; at, narito't may dalang isang
dahong sariwa ng olivo sa tuka: sa gayon ay naunawa ni Noe na humupa na ang tubig sa

lupa.

12 At naghintay pang muli siya ng pitong araw; at pinalipad ang kalapati; at hindi na muling nagbalik pa sa kaniya.

13 At nangyari, nang taong ikaanim na raan at isa, nang unang buwan, nang unang araw ng buwan, ay natuyo ang tubig sa ibabaw ng lupa: at inalis ni Noe ang takip ng sasakyan at tumanaw siya, at, narito't ang ibabaw ng lupa ay tuyo.

14 At nang ikalawang buwan nang ikadalawang pu't pitong araw ng buwan, ay natuyo ang lupa.

15 At nagsalita ang Dios kay Noe, na sinasabi,

16 Lumunsad ka sa sasakyan, ikaw at ang iyong asawa, at ang iyong mga anak, at ang mga asawa ng iyong mga anak na kasama mo.

17 Ilabas mong kasama mo ang bawa't may buhay na kasama mo sa lahat ng laman, ang mga ibon, at ang mga hayop, at ang bawa't nagsisiusad na umuusad sa ibabaw ng lupa; upang magsipanganak ng sagana sa lupa, at magpalaanakin, at mangagsidami sa ibabaw ng lupa.

18 At lumunsad si Noe, at ang kaniyang mga anak, at ang kaniyang asawa, at ang mga asawa ng kaniyang mga anak na kasama niya:

19 Ang bawa't hayop, bawa't umuusad, at bawa't ibon, anomang gumagalaw sa ibabaw ng lupa ayon sa kanikaniyang angkan ay nangagsilunsad sa sasakyan.

20 At ipinagtayo ni Noe ng isang dambana ang Panginoon; at kumuha sa lahat na malinis na hayop, at sa lahat na malinis na ibon, at nagalay ng mga handog na susunugin sa ibabaw ng dambana.

21 At sinamyo ng Panginoon ang masarap na amoy; at nagsabi ang Panginoon sa sarili, Hindi ko na muling susumpain ang lupa, dahil sa tao, sapagka't ang haka ng puso ng tao ay masama mula sa kaniyang pagkabata; ni hindi ko na muling lilipulin pa ang lahat na nabubuhay na gaya ng aking ginawa.

22 Samantalang ang lupa ay lumalagi, ay hindi maglilikat ang paghahasik at pagaani, at ang lamig at init, at ang tagaraw at taginaw, at ang araw at gabi.

KABANATA 9

At binasbasan ng Dios si Noe at ang kaniyang mga anak, at sa kanila'y sinabi, Kayo'y magpalaanakin, at magpakarami at inyong kalatan ang lupa.

2 At ang takot sa inyo at sindak sa inyo ay mapapasa bawa't hayop sa lupa, at sa bawa't ibon sa himpapawid; lahat ng umuusad sa lupa, at lahat ng isda sa dagat, ay ibinibigay sa inyong kamay.

3 Bawa't gumagalaw na nabubuhay ay magiging pagkain ninyo; gaya ng mga sariwang pananim na lahat ay ibinibigay ko sa inyo.

4 Nguni't ang lamang may buhay, na siya niyang dugo, ay huwag ninyong kakanin.

5 At tunay na hihingan ko ng sulit ang inyong dugo, ang dugo ng inyong mga buhay: sa kamay ng bawa't ganid ay hihingan ko ng sulit; at sa kamay ng tao, sa kamay ng bawa't kapatid ng tao ay hihingan ko ng sulit ang buhay ng tao.

6 Ang magbubo ng dugo ng tao, sa pamamagitan ng tao ay mabububo ang kaniyang dugo: sapagka't sa larawan ng Dios nilalang ang tao.

7 At kayo'y magpalaanakin at magpakarami; magsilago kayo ng sagana sa lupa, at kayo'y magsidami riyan.

8 At nagsalita ang Dios kay Noe, at sa kaniyang mga anak na kasama niya, na sinasabi,
9 At ako, narito, aking pinagtitibay ang aking tipan sa inyo, at sa inyong binhi na susunod sa inyo;
10 At sa bawa't nilikhang may buhay na kasama ninyo, ang mga ibon, ang hayop at bawa't ganid sa lupa na kasama ninyo; sa lahat ng lumunsad sa sasakyan pati sa bawa't ganid sa lupa.
11 At aking pagtitibayin ang aking tipan sa inyo; ni hindi ko na lilipulin ang lahat ng laman sa pamamagitan ng tubig ng baha; ni hindi na magkakaroon pa ng bahang gigiba ng lupa.
12 At sinabi ng Dios, Ito ang tanda ng tipang ginawa ko sa inyo, at sa bawa't kinapal na may buhay na kasama ninyo sa buong panahon:
13 Ang aking bahaghari ay inilalagay ko sa alapaap, at siyang magiging tanda ng tipan ko at ng lupa.
14 At mangyayari, pagka ako'y magbababa ng isang alapaap sa ibabaw ng lupa, na makikita ang bahaghari sa alapaap.
15 At aalalahanin ko ang aking tipan, na inilagda ko sa akin at sa inyo, at sa bawa't kinapal na may buhay sa lahat ng laman; at ang tubig ay hindi na magiging bahang lilipol ng lahat ng laman.
16 At ang bahaghari ay pasa sa alapaap, at aking mamasdan, upang aking maalaala, ang walang hanggang tipan ng Dios at ng bawa't kinapal na may buhay sa lahat ng lamang nasa ibabaw ng lupa.
17 At sinabi ng Dios kay Noe, Ito ang tanda ng tipang inilagda ko sa akin at sa lahat ng laman na nasa ibabaw ng lupa.
18 At ang mga anak ni Noe na nagsilunsad sa sasakyan ay si Sem, at si Cham at si Japhet: at si Cham ay siyang ama ni Canaan.
19 Ang tatlong ito ay mga anak ni Noe: at sa mga ito'y nakalatan ang buong lupa.
20 At nagpasimula si Noe na maging mangbubukid, at naglagay ng isang ubasan.
21 At uminom ng alak at nalango; at siya'y nahubaran sa loob ng kaniyang tolda.
22 At si Cham na ama ni Canaan ay nakakita ng kahubaran ng kaniyang ama, at isinaysay sa kaniyang dalawang kapatid na nangasa labas.
23 At kumuha si Sem at si Japhet ng isang balabal, at isinabalikat nilang dalawa, at lumakad ng paurong, at tinakpan ang kahubaran ng kanilang ama; at ang mukha nila ay patalikod, at hindi nila nakita ang kahubaran ng kanilang ama.
24 At nagising si Noe sa kaniyang pagkalango sa alak, at naalaman ang ginawa sa kaniya ng kaniyang bunsong anak.
25 At sinabi, Sumpain si Canaan! Siya'y magiging alipin ng mga alipin sa kaniyang mga kapatid.
26 At sinabi niya, Purihin ang Panginoon, ang Dios ni Sem! At si Canaan ay maging alipin niya.
27 Pakapalin ng Dios si Japhet. At matira siya sa mga tolda ni Sem; At si Canaan ay maging alipin niya.
28 At nabuhay si Noe pagkaraan ng bahang gumunaw, ng tatlong daan at limang pung taon.
29 At ang lahat ng naging araw ni Noe ay siyam na raan at limang pung taon: at namatay.

KABANATA 10

Ito nga ang sali't saling lahi ng mga anak ni Noe: si Sem, si Cham, at si Japhet: at sila'y
nangagkaanak pagkaraan ng bahang gumunaw.
2 Ang mga anak ni Japhet; si Gomer, at si Magog, at si Madai, at si Javan, at si Tubal, at
si Meshech, at si Tiras.
3 At ang mga anak ni Gomer: si Azkenaz, at si Rifat, at si Togarma.
4 At ang mga anak ni Javan; si Elisa, at si Tarsis, si Cittim, at si Dodanim.
5 Sa mga ito nangabahagi ang mga pulo ng mga bansa, sa kanilang mga lupain, na
bawa't isa'y ayon sa kanikaniyang wika; ayon sa kanikanilang angkan, sa kanikanilang
bansa.
6 At ang mga anak ni Cham; si Cush, at si Mizraim, at si Phut, at si Canaan.
7 At ang mga anak ni Cush; si Seba, at si Havila, at si Sabta, at si Raama, at si Sabtech:
at ang mga anak ni Raama; si Sheba, at si Dedan.
8 At naging anak ni Cush si Nimrod: siyang napasimulang maging makapangyarihan sa
lupa.
9 Siya'y makapangyarihang mangangaso sa harap ng Panginoon kaya't karaniwang
sabihin: Gaya ni Nimrod, na makapangyarihang mangangaso sa harap ng Panginoon.
10 At ang pinagsimulan ng kaniyang kaharian ay ang Babel, at ang Erech, at ang Accad,
at ang Calneh, sa lupain ng Shinar.
11 Buhat sa lupaing yaon ay napasa Asiria at itinayo ang Ninive, at ang Rehobotir, at ang
Calah,
12 At ang Ressen, sa pagitan ng Ninive at ng Calah (na siyang malaking bayan).
13 At naging anak ni Mizraim si Ludim, at si Anamim, at si Lehabim, at si Naphtuhim.
14 At si Pathrusim, at si Casluim (na siyang pinagbuhatan ng mga Filisteo), at ang
Caphtorim.
15 At naging anak ni Canaan si Sidon, na kaniyang panganay, at si Heth.
16 At ang Jebuseo, at ang Amorrheo, at ang Gergeseo;
17 At ang Heveo, at ang Araceo, at ang Sineo.
18 At ang Aradio, at ang Samareo at ang Amatheo: at pagkatapos ay kumalat ang mga
angkan ng Cananeo.
19 At ang hangganan ng Cananeo ay mula sa Sidon, kung patungo sa Gerar, hanggang
sa Gaza; kung patungo sa Sodoma at Gomorra, at Adma, at Zeboim hanggang Lasa.
20 Ito ang mga anak ni Cham, ayon sa kanikanilang angkan, ayon sa kanikanilang wika,
sa kanikanilang mga lupain, sa kanilang mga bansa.
21 At nagkaroon din naman ng mga anak si Sem, na ama ng lahat ng mga anak ni Heber,
na siya ring lalong matandang kapatid ni Japhet.
22 Ang mga anak ni Sem; si Elam, at si Assur, at si Arphaxad, at si Lud, at si Aram.
23 At ang mga anak ni Aram: si Uz, at si Hul, at si Gether, at si Mas.
24 At naging anak ni Arphaxad si Sala; at naging anak ni Sala si Heber.
25 At nagkaanak si Heber ng dalawang lalake; ang pangalan ng una'y Peleg; sapagka't sa
mga araw niya'y nahati ang lupa; at ang pangalan ng kaniyang kapatid ay Joctan.
26 At naging anak ni Joctan si Almodad, at si Sheleph, at si Hazarmavet, at si Jerah;
27 At si Hadoram, at si Uzal, at si Dicla.
28 At si Obal, at si Abimael, at si Sheba.
29 At si Ophir, at si Havila, at si Jobad: lahat ng ito ay mga naging anak ni Joctan.
30 At ang naging tahanan nila ay mula sa Mesa, kung patungo sa Sephar, na siyang

bundok sa silanganan.

31 Ito ang mga anak ni Sem, ayon sa kanikanilang angkan, ayon sa kanikanilang wika, sa kanikanilang lupain, ayon sa kanikanilang bansa.

32 Ito ang mga angkan ng mga anak ni Noe, ayon sa kanikanilang lahi, sa kanikanilang bansa: at sa mga ito nangabahagi ang mga bansa pagkatapos ng bahang gumunaw.

KABANATA 11

At ang buong lupa ay iisa ang wika at iisa ang salita.

2 At nangyari, na, sa kanilang paglalakbay sa silanganan, ay nakasumpong sila ng isang kapatagan sa lupain ng Sinar; at sila'y nanahan doon.

3 At nagsangusapang, Halikayo! tayo'y gumawa ng mga laryo, at ating lutuing mabuti. At inari nilang bato ang laryo at ang betun ay inaring argamasa.

4 At nagsipagsabi, Halikayo! Magtayo tayo ng isang bayan natin at ng isang moog, na ang taluktok niyaon ay aabot hanggang sa langit, at magtaglay tayo ng isang ngalan; baka tayo'y mangalat sa ibabaw ng buong lupa.

5 At bumaba ang Panginoon upang tingnan ang bayan at ang moog, na itinayo ng mga anak ng mga tao.

6 At sinabi ng Panginoon, Narito, sila'y iisang bayan at silang lahat ay may isang wika; at ito ang kanilang pinasimulang gawin: at, ngayon nga'y walang makasasawata sa anomang kanilang balaking gawin.

7 Halikayo! tayo'y bumaba at diyan din ay ating guluhin ang kanilang wika, na anopa't sila'y huwag magkatalastasan sa kanilang salita.

8 Ganito pinanabog sila ng Panginoon mula riyan, sa ibabaw ng buong lupa; at kanilang iniwan ang pagtatayo ng bayan.

9 Kaya ang pangalang itinawag ay Babel; sapagka't doon ginulo ng Panginoon ang wika ng buong lupa: at mula roon ay pinanabog sila ng Panginoon sa ibabaw ng buong lupa.

10 Ito ang sali't saling lahi ni Sem. May isang daan taon si Sem at naging anak si Arphaxad, dalawang taon pagkatapos ng bahang gumunaw,

11 At nabuhay si Sem, pagkatapos na maipanganak si Arphaxad, ng limang daang taon, at nagkaanak ng mga lalake at mga babae.

12 At nabuhay si Arphaxad, ng tatlong pu't limang taon, at naging anak si Sala.

13 At nabuhay si Arphaxad pagkatapos na maipanganak si Sala, ng apat na raan at tatlong taon, at nagkaanak ng mga lalake at mga babae.

14 At nabuhay si Sala ng tatlong pung taon, at naging anak si Heber:

15 At nabuhay si Sala pagkatapos na maipanganak si Heber, ng apat na raan at tatlong taon, at nagkaanak ng mga lalake at mga babae.

16 At nabuhay si Heber ng tatlong pu't apat na taon, at naging anak si Peleg:

17 At nabuhay si Heber pagkatapos na maipanganak si Peleg, ng apat na raan at tatlong pung taon, at nagkaanak ng mga lalake at mga babae.

18 At nabuhay si Peleg ng tatlong pung taon, at naging anak si Reu:

19 At nabuhay si Peleg pagkatapos na maipanganak si Reu, ng dalawang daan at siyam na taon; at nagkaanak ng mga lalake at mga babae.

20 At nabuhay si Reu ng tatlong pu't dalawang taon, at naging anak si Serug:

21 At nabuhay si Reu pagkatapos na maipanganak si Serug, ng dalawang daan at pitong taon, at nagkaanak ng mga lalake at mga babae.

22 At nabuhay si Serug ng tatlong pung taon, at naging anak si Nachor:

23 At nabuhay si Serug pagkatapos maipanganak si Nachor, ng dalawang daang taon, at nagkaanak ng mga lalake at mga babae.

24 At nabuhay si Nachor ng dalawang pu't siyam na taon, at naging anak si Thare:

25 At nabuhay si Nachor pagkatapos na maipanganak si Thare, ng isang daan at labing siyam na taon, at nagkaanak ng mga lalake at mga babae.

26 At nabuhay si Thare ng pitong pung taon, at naging anak si Abram, si Nachor at si Haran.

27 Ito nga ang mga lahi ni Thare. Naging anak ni Thare si Abram, si Nachor, at si Haran; at naging anak ni Haran si Lot.

28 At namatay si Haran bago namatay ang kaniyang amang si Thare sa lupaing kaniyang tinubuan, sa Ur ng mga Caldeo.

29 At nagsipagasawa si Abram at si Nachor: ang pangalan ng asawa ni Abram ay Sarai; at ang pangalan ng asawa ni Nachor, ay Milca, anak ni Haran, ama ni Milca at ama ni Iscah.

30 At si Sarai ay baog; siya'y walang anak.

31 At ipinagsama ni Thare si Abram na kaniyang anak, at si Lot na anak ni Haran, na anak ng kaniyang anak, at si Sarai na kaniyang manugang, asawa ni Abram na kaniyang anak; at samasamang nagsialis sa Ur ng mga Caldeo upang magsipasok sa lupain ng Canaan, at nagsidating sila sa Haran, at nagsitahan doon.

32 At ang mga naging araw ni Thare ay dalawang daan at limang taon: at namatay si Thare sa Haran.

KABANATA 12

Sinabi nga ng Panginoon kay Abram, Umalis ka sa iyong lupain, at sa iyong mga kamaganak, at sa bahay ng iyong ama, na ikaw ay pasa lupaing ituturo ko sa iyo:

2 At gagawin kitang isang malaking bansa, at ikaw ay aking pagpapalain, at padadakilain ko ang iyong pangalan; at ikaw ay maging isang kapalaran:

3 At pagpapalain ko ang mga magpapala sa iyo, at susumpain ko ang mga susumpa sa iyo: at pagpapalain sa iyo ang lahat ng angkan sa lupa.

4 Kaya't yumaon si Abram, ayon sa sinalita sa kaniya ng Panginoon; at si Lot ay sumama sa kaniya: at si Abram ay may pitong pu't limang taon, nang umalis sa Haran.

5 Isinama ni Abram si Sarai na kaniyang asawa, at si Lot na anak ng kaniyang kapatid, at ang lahat ng pag-aaring kanilang natipon at ang mga taong kanilang nakuha sa Haran; at nagsialis upang pasa lupain ng Canaan; at dumating sa lupain ng Canaan.

6 At naglakbay sa lupain si Abram hanggang sa dako ng Sichem, hanggang sa punong encina ng More. At noo'y nasa lupaing yaon ang Cananeo,

7 At napakita ang Panginoon kay Abram, at nagsabi, Sa iyong lahi ay ibibigay ko ang lupaing ito: at siya'y nagtayo roon ng isang dambana sa Panginoon na napakita sa kaniya.

8 At mula roon ay lumipat siya sa bundok na nasa silanganan ng Bethel, at doon niya itinayo ang kaniyang tolda, na nasa kalunuran ang Bethel, at nasa silanganan ang Hai: at siya'y nagtayo roon ng dambana sa Panginoon, at sinambitla ang pangalan ng Panginoon.

9 At si Abram ay naglakbay na nagtuloy sa dakong Timugan.

10 At nagkagutom sa lupaing yaon: at bumaba si Abram na nasok sa Egipto, upang manirahan doon; sapagka't mahigpit ang kagutom sa lupain.

11 At nangyari, nang siya'y malapit nang papasok sa Egipto, ay sinabi niya kay Sarai na
kaniyang asawa, Narito, ngayon, talastas kong ikaw ay magandang babae sa tingin:
12 At mangyayari na pag makikita ka ng mga Egipcio, ay kanilang sasabihin, Ito'y
kaniyang asawa; at ako'y kanilang papatayin, datapuwa't kanilang ililigtas kang buhay.
13 Isinasamo ko sa iyo, na sabihin mong ikaw ay aking kapatid, upang ako'y mapabuti
dahil sa iyo, at upang ang kaluluwa ko'y mabuhay dahil sa iyo.
14 At nangyari, nang pumasok si Abram sa Egipto, nakita ng mga Egipcio, na ang babae
ay napakaganda.
15 At nakita siya ng mga prinsipe ni Faraon, at kanilang pinuri siya kay Faraon: at dinala
ang babae sa bahay ni Faraon.
16 At pinagpakitaan nito ng magandang loob si Abram dahil sa kaniya: at nagkaroon si
Abram ng mga tupa, at ng mga baka, at ng mga asno, at ng mga aliping lalake at mga
alilang babae, at ng mga asna, at ng mga kamelyo,
17 At sinalot ng Panginoon si Faraon at ang kaniyang sangbahayan, ng malaking pagsalot
dahil kay Sarai na asawa ni Abram.
18 At tinawag ni Faraon si Abram, at sinabi, Ano itong ginawa mo sa akin? Bakit hindi mo
ipinahayag sa akin na siya'y iyong asawa?
19 Bakit sinabi mong siya'y aking kapatid? na ano pa't siya'y aking kinuha upang maging
asawa: ngayon nga'y nariyan ang iyong asawa; siya'y kunin mo at yumaon ka.
20 At nagbilin si Faraon sa mga tao tungkol sa kaniya: at siya'y kanilang inihatid sa daan,
at ang kaniyang asawa, at ang lahat ng kaniyang pag-aari.

KABANATA 13

At umahon sa Timugan si Abram mula sa Egipto, siya at ang kaniyang asawa, at ang
lahat ng kaniyang tinatangkilik, at si Lot na kaniyang kasama.
2 At si Abram ay totoong mayaman sa hayop, sa pilak, at sa ginto.
3 At nagpatuloy si Abram ng kaniyang paglalakbay mula sa Timugan hanggang sa Bethel,
hanggang sa dakong kinaroroonan noong una ng kaniyang tolda sa pagitan ng Bethel at
ng Hai;
4 Sa dako ng dambana na kaniyang ginawa roon nang una: at sinambitla doon ni Abram
ang pangalan ng Panginoon.
5 At si Lot man na kinasama ni Abram ay may tupahan at bakahan, at mga tolda.
6 At sila'y hindi makayanan ng lupain, na sila'y manahan na magkasama: sapagka't
napakarami ang kanilang pag-aari, na ano pa't hindi maaring manirahang magkasama.
7 At nagkaroon ng pagtatalo ang mga pastor ng hayop ni Abram at ang mga pastor ng
hayop ni Lot; at ang Cananeo at ang Pherezeo ay naninirahan noon sa lupain.
8 At sinabi ni Abram kay Lot, Ipinamamanhik ko sa iyong huwag magkaroon ng pagtatalo,
ikaw at ako, at ang mga pastor mo at mga pastor ko; sapagka't tayo'y magkapatid.
9 Di ba ang buong lupain ay nasa harap mo? Humiwalay ka nga sa akin, ipinamamanhik
ko sa iyo: kung ikaw ay pasa sa kaliwa, ay pasa sa kanan ako: o kung ikaw ay pasa sa
kanan, ay pasa sa kaliwa ako.
10 At itiningin ni Lot ang kaniyang mga mata, at natanaw niya ang buong kapatagan ng
Jordan, na pawang patubigan na magaling sa magkabikabila, kung pasa sa Zoar, bago
giniba ng Panginoon ang Sodoma at Gomorra, ay gaya ng halamanan ng Panginoon,
gaya ng lupain ng Egipto.

11 Kaya't pinili ni Lot sa kaniya ang buong kapatagan ng Jordan; at si Lot ay naglakbay sa
silanganan: at sila'y kapuwa naghiwalay.
12 Tumahan si Abram sa lupain ng Canaan; at si Lot ay tumahan sa mga bayan ng
kapatagan, at inilipat ang kaniyang tolda hanggang sa Sodoma.
13 Ang mga tao nga sa Sodoma ay masasama at mga makasalanan sa harap ng
Panginoon.
14 At sinabi ng Panginoon kay Abram, pagkatapos na makahiwalay si Lot sa kaniya,
Itingin mo ngayon ang iyong mga mata, at tumanaw ka mula sa dakong iyong
kinalalagyan, sa dakong hilagaan, at sa dakong timugan, at sa dakong silanganan, at sa
dakong kalunuran:
15 Sapagka't ang buong lupaing iyong natatanaw ay ibibigay ko sa iyo, at sa iyong binhi
magpakaylan man.
16 At gagawin kong parang alabok ng lupa ang iyong binhi: na ano pa't kung mabibilang
ng sinoman ang alabok ng lupa ay mabibilang nga rin ang iyong binhi.
17 Magtindig ka, lakarin mo ang lupain, ang hinabahaba at niluwang-luwang niyan;
sapagka't ibibigay ko sa iyo.
18 At binuhat ni Abram ang kaniyang tolda, at yumaon at tumahan sa mga punong encina
ni Mamre na nasa Hebron, at siya'y nagtayo roon ng dambana sa Panginoon.

KABANATA 14

At nangyari sa mga kaarawan ni Amraphel, hari sa Sinar, ni Ariok hari sa Elasar, ni
Chedorlaomer hari sa Elam, at ni Tidal na hari ng mga Goiim,
2 Na ang mga ito ay nakipagbaka laban kay Bera hari sa Sodoma, at laban kay Birsha
hari sa Gomorra, kay Shinab hari sa Adma, at kay Shemeber, hari sa Zeboim, at sa hari
sa Bela (na si Zoar).
3 Lahat ng ito'y nagkatipon sa libis ng Siddim (na siyang Dagat na Alat).
4 Labingdalawang taong nagsipaglingkod kay Chedorlaomer, at sa ikalabingtatlong taon
ay nagsipaghimagsik.
5 At sa ikalabingapat na taon ay dumating si Chedorlaomer at ang mga haring kasama
niya, at sinaktan ang mga Refaim sa Ashteroth-Carnaim, at ang mga Zuzita sa Ham, at
ang mga Emita sa Shave-ciriataim.
6 At ang mga Horeo sa kanilang kabundukan ng Seir, hanggang Elparan na nasa tabi ng
ilang.
7 At sila'y nangagbalik at nagsiparoon sa Enmispat (na siyang Cades), at kanilang
sinaktan ang buong lupain ng mga Amalecita at pati ng mga Amorrheo na nagsisitahan sa
Hazezon-tamar.
8 At nagsilabas ang hari sa Sodoma, at ang hari sa Gomorra, at ang hari sa Adma, at ang
hari sa Zeboim, at ang hari sa Bela (na dili iba't si Zoar); at sila'y humanay ng
pakikipagbaka laban sa kanila sa libis ng Siddim;
9 Laban kay Chedorlaomer, hari sa Elam, at kay Tidal na hari ng mga Goiim at kay
Amraphel, hari sa Shinar, at kay Arioch, hari sa Elasar; apat na hari laban sa lima.
10 At ang libis ng Siddim ay puno ng hukay ng betun; at nagsitakas ang mga hari sa
Sodoma at sa Gomorra, at nangahulog doon, at ang natira ay nagsitakas sa kabundukan.
11 At kanilang sinamsam ang lahat ng pag-aari ng Sodoma at Gomorra, at ang lahat
nilang pagkain, at nagsiyaon.

12 At dinala nila si Lot, na anak ng kapatid ni Abram, na nananahan sa Sodoma at ang
kaniyang mga pag-aari at sila'y nagsiyaon.
13 At dumating ang isang nakatanan, at ibinalita kay Abram na Hebreo; na tumatahan nga
sa mga puno ng encina ni Mamre na Amorrheo, kapatid ni Eschol, at kapatid ni Aner; at
ang mga ito ay kakampi ni Abram.
14 At pagkarinig ni Abram, na nabihag ang kaniyang kapatid ay ipinagsama ang kaniyang
mga subok na lalake, na mga ipinanganak sa kaniyang bahay, na tatlong daan at labing
walo, at kanilang hinabol sila hanggang sa Dan.
15 At sila'y nangagpangkatpangkat sa kinagabihan, laban sa kaaway, siya at ang kaniyang
mga alipin, at kanilang sinaktan sila, at hinabol nila sila hanggang sa Hobah, na nasa
kaliwa ng Damasco.
16 At iniuwi niya ang lahat ng pag-aari; at iniuwi rin niya si Lot na kaniyang kapatid, at ang
kaniyang mga pag-aari, at gayon din ang mga babae at ang bayan.
17 At nilabas na sinalubong siya ng hari sa Sodoma pagkatapos na siya'y magbalik na
mula sa pagpatay kay Chedorlaomer, at sa mga haring kasama niya sa libis ng Shave (na
siyang libis ng hari).
18 At si Melquisedec, na hari sa Salem, ay naglabas ng tinapay at alak; at siya'y saserdote
ng Kataastaasang Dios.
19 At binasbasan niya siya na sinabi, Pagpalain si Abram ng Kataastaasang Dios, na may-
ari ng langit at ng lupa:
20 At purihin ang Kataastaasang Dios, na nagbigay ng iyong mga kaaway sa iyong kamay.
At binigyan siya ni Abram ng ikasangpung bahagi ng buong samsam.
21 At sinabi ng hari sa Sodoma kay Abram, Ibigay mo sa akin ang mga tao at kunin mo sa
ganang iyo ang mga pag-aari.
22 At sinabi ni Abram sa hari sa Sodoma, Itinaas ko ang aking kamay sa Panginoong Dios
na Kataastaasan, na may ari ng langit at ng lupa.
23 Isinumpa kong hindi ako kukuha maging isang sinulid, o maging isang panali ng
pangyapak, o ng anomang nauukol sa iyo, baka iyong sabihin, Pinayaman ko si Abram:
24 Liban na lamang ang kinain ng mga binata at ang bahagi ng mga lalaking kinasama ko;
si Aner, si Eschol, at si Mamre, ay pakunin mo ng kanilang bahagi.

KABANATA 15

Pagkatapos ng mga bagay na ito ay dumating ang salita ng Panginoon kay Abram sa
pangitain na nagsasabi, Huwag kang matakot, Abram: ako ang iyong kalasag, at ang
iyong ganting pala na lubhang dakila.
2 At sinabi ni Abram, Oh Panginoong Dios, anong ibibigay mo sa akin, kung ako'y
nabubuhay na walang anak at ang magaari ng aking bahay ay itong taga Damascong si
Eliezer?
3 At sinabi ni Abram, Narito, hindi mo ako binigyan ng anak at, narito't isang ipinanganak
sa aking bahay ang siyang tagapagmana ko.
4 At, narito, ang salita ng Panginoon ay dumating sa kaniya, na nagsabi, Hindi ang taong
ito ang magiging tagapagmana mo; kundi lalabas sa iyong sariling katawan ang magiging
tagapagmana mo.
5 At siya'y inilabas at sinabi, Tumingala ka ngayon sa langit, at iyong bilangin ang mga
bituin, kung mabibilang mo: at sa kaniya'y sinabi, Magiging ganiyan ang iyong binhi.

6 At sumampalataya siya sa Panginoon; at ito'y ibinilang na katuwiran sa kaniya.

7 At sinabi sa kaniya, Ako ang Panginoon na nagpaalis sa iyo sa Ur ng mga Caldeo, upang ibigay sa iyo ang lupaing ito na manahin mo.

8 At sinabi niya, Oh Panginoong Dios, paanong pagkakilala ko na aking mamanahin?

9 At sinabi sa kaniya, Magdala ka rito sa akin ng isang dumalagang bakang tatlong taon ang gulang, at ng isang babaing kambing na tatlong taon ang gulang, at ng isang lalaking tupang tatlong taon ang gulang, at ng isang inakay na batobato at ng isang inakay na kalapati.

10 At dinala niya ang lahat ng ito sa kaniya, at pinaghati niya sa gitna, at kaniyang pinapagtapattapat ang kalakalahati; datapuwa't hindi hinati ang mga ibon.

11 At binababa ng mga ibong mangdadagit ang mga bangkay, at binubugaw ni Abram.

12 At nang lulubog na ang araw, ay nakatulog si Abram ng mahimbing; at, narito, ang isang kasindaksindak na malaking kadiliman ay sumakaniya.

13 At sinabi ng Dios kay Abram, Tunay na pakatalastasin mo, na ang iyong binhi ay magiging taga ibang bayan sa lupaing hindi kanila, at mangaglilingkod sa mga yaon; at pahihirapang apat na raang taon.

14 At yaon namang bansang kanilang paglilingkuran ay aking hahatulan: at pagkatapos ay aalis silang may malaking pag-aari.

15 Datapuwa't ikaw ay payapang pasa sa iyong mga magulang; at ikaw ay malilibing sa mabuting katandaan.

16 At sa ikaapat na salin ng iyong binhi, ay magsisipagbalik rito: sapagka't hindi pa nalulubos ang katampalasanan ng mga Amorrheo.

17 At nangyari, na paglubog ng araw, at pagdilim, na narito, ang isang hurnong umuusok, at ang isang tanglaw na nagniningas na dumaan sa gitna ng mga hinating hayop.

18 Nang araw na yaon, ang Panginoon ay nakipagtipan kay Abram, na nagsabi, Sa iyong binhi ibinigay ko ang lupaing ito, mula sa ilog ng Egipto hanggang sa malaking ilog, na ilog Eufrates.

19 Ang mga Cineo, at ang mga Ceneceo, at ang mga Cedmoneo,

20 At ang mga Heteo, at ang mga Pherezeo, at ang mga Refaim,

21 At ang mga Amorrheo, at ang mga Cananeo, at ang mga Gergeseo, at ang mga Jebuseo.

KABANATA 16

Si Sarai nga na asawa ni Abram ay hindi nagkaanak sa kaniya; at siya'y may isang alilang babae na taga Egipto, na nagngangalang Agar.

2 At sinabi ni Sarai kay Abram, Narito, ngayon, ako'y hinadlangan ng Panginoon na ako'y magkaanak; ipinamamanhik ko sa iyong sumiping ka sa aking alilang babae; marahil ay magkakaanak ako sa pamamagitan niya. At dininig ni Abram ang sabi ni Sarai.

3 At kinuha ni Sarai na asawa ni Abram, si Agar na taga Egipto, na kaniyang alila, pagkaraan ng sangpung taon na makatahan si Abram sa lupain ng Canaan, at ibinigay kay Abram na kaniyang asawa upang maging asawa niya.

4 At siya'y sumiping kay Agar, at naglihi: at nang makita niyang siya'y naglihi, ay niwalang halaga niya ang kaniyang panginoong babae sa kaniyang paningin.

5 At sinabi ni Sarai kay Abram, Ang aking pagkaapi ay sumaiyo: idinulot ko ang aking alila sa iyong sinapupunan; at nang makita niyang siya'y naglihi, ay niwalan akong kabuluhan

sa kaniyang paningin: ang Panginoon ang humatol sa akin at sa iyo.

6 Datapuwa't sinabi ni Abram kay Sarai, Narito, ang iyong alila ay nasa iyong kamay; gawin mo sa kaniya ang iyong minamagaling sa iyong paningin. At dinuwahagi siya ni Sarai, at si Agar ay tumakas mula sa kaniyang harap.

7 At nasumpungan siya ng anghel ng Panginoon sa tabi ng isang bukal ng tubig sa ilang, sa bukal na nasa daang patungo sa Shur.

8 At sinabi, Agar, alila ni Sarai, saan ka nanggaling? at saan ka paroroon? at kaniyang sinabi, Ako'y tumatakas mula sa harap ni Sarai na aking panginoon.

9 At sinabi sa kaniya ng anghel ng Panginoon, Magbalik ka sa iyong panginoon, at pahinuhod ka sa kaniyang mga kamay.

10 At sinabi sa kaniya ng anghel ng Panginoon, Pararamihin kong mainam ang iyong binhi, na hindi mabibilang dahil sa karamihan.

11 At sinabi sa kaniya ng anghel ng Panginoon, Narito't ikaw ay nagdadalang-tao at ikaw ay manganganak ng isang lalake; at ang itatawag mo sa kaniyang ngalan ay Ismael, sapagka't diningig ng Panginoon ang iyong kadalamhatian.

12 At siya'y magiging parang asnong bundok sa gitna ng mga tao; ang kaniyang kamay ay magiging laban sa lahat, at ang kamay ng lahat ay laban sa kaniya; at siya'y tatahan sa harap ng lahat niyang mga kapatid.

13 At kaniyang tinawagan ang ngalan ng Panginoon na nagsalita sa kaniya, Ikaw ay Dios na nakakakita: sapagka't sinabi niya, Namasdan ko rin ba rito ang likuran niyaong nakakakita sa akin?

14 Kaya't nginalanan ang balong yaon Balon ng Nabubuhay na nakakakita sa akin; narito't ito'y nasa pagitan ng Cades at Bered.

15 At nanganak si Agar ng isang lalake kay Abram at ang itinawag ni Abram, na pangalan sa kaniyang anak na ipinanganak ni Agar, ay Ismael.

16 At si Abram ay may walong pu't anim na taon nang ipanganak si Ismael ni Agar kay Abram.

KABANATA 17

At nang si Abram ay may siyam na pu't siyam na taon, ay napakita ang Panginoon kay Abram, at sa kaniya'y nagsabi, Ako ang Dios na Makapangyarihan sa lahat lumakad ka sa harapan ko, at magpakasakdal ka.

2 At ako'y makikipagtipan sa iyo at ikaw ay aking pararamihing mainam.

3 At nagpatirapa si Abram: at ang Dios ay nakipagusap sa kaniya, na sinasabi,

4 Tungkol sa akin, narito, ang aking tipan ay sumasaiyo, at ikaw ang magiging ama ng maraming bansa.

5 At hindi na tatawagin ang pangalan mong Abram, kundi Abraham ang magiging iyong pangalan; sapagka't ikaw ay ginawa kong ama ng maraming bansa.

6 At ikaw ay aking gagawing totoong palaanakin at papanggagalingin ko sa iyo ang mga bansa; at magbubuhat sa iyo ang mga hari.

7 At aking papagtitibayin ang aking tipan sa iyo at sa iyong binhi pagkamatay mo sa buong kalahian nila, na tipang walang hanggan, na ako'y magiging iyong Dios, at ng iyong binhi, pagkamatay mo.

8 At ibibigay ko sa iyo, at sa iyong binhi, pagkamatay mo, ang lupaing iyong mga pinaglakbayan, ang buong lupain ng Canaan, na pag-aaring walang hanggan at ako ang

magiging Dios nila.

9 At sinabi pa ng Dios kay Abraham, At tungkol sa iyo, iingatan mo ang aking tipan,
iingatan mo at ng iyong binhi pagkamatay mo, sa buong kalahian nila.

10 Ito ang aking tipan na inyong iingatan sa akin at sa inyo, at ng iyong binhi, pagkamatay
mo; tutuliin ang bawa't lalake sa inyo.

11 At kayo'y tutuliin sa laman ng inyong balat ng masama; at ito ang magiging tanda ng
aking tipan sa inyo.

12 At ang may walong araw ay tutuliin sa inyo, ang bawa't lalake sa buong kalahian ninyo;
ang ipinanganak sa bahay, o ang binili ng salapi sa sinomang taga ibang lupa na hindi sa
iyong lahi.

13 Ang ipinanganak sa bahay at ang binili ng iyong salapi, ay dapat tuliin: at ang aking
tipan ay sasa iyong laman na pinakatipang walang hanggan.

14 At ang lalaking hindi tuli, na hindi tinuli ang laman ng kaniyang balat ng masama, ang
taong yaon ay mahihiwalay sa kaniyang bayan; sinira niya ang aking tipan.

15 At sinabi ng Dios kay Abraham, Tungkol kay Sarai na iyong asawa, ay huwag mo nang
tatawagin ang kaniyang pangalang Sarai, kundi Sara ang magiging kaniyang pangalan.

16 At akin siyang pagpapalain, at saka sa kaniya'y bibigyan kita ng anak: oo, siya'y aking
pagpapalain, at magiging ina ng mga bansa; ang mga hari ng mga bayan ay magmumula
sa kaniya.

17 Nang magkagayo'y nagpatirapa si Abraham, at nagtawa, at nasabi sa kaniyang sarili,
Magkakaanak kaya siya na may isang daang taon na? at manganak pa kaya si Sara na
may siyam na pung taon na?

18 At sinabi ni Abraham sa Dios, Kahimanawari, si Ismael ay mabuhay sa harapan mo!

19 At sinabi ng Dios, Hindi, kundi ang iyong asawang si Sara ay magkakaanak sa iyo; at
tatawagin mo ang kaniyang ngalang Isaac; at aking pagtitibayin ang aking tipan sa kaniya
ng pinakatipang walang hanggan, sa kaniyang lahi pagkamatay niya.

20 At tungkol kay Ismael, ay dininig din kita. Narito't aking pinagpala siya, at siya'y aking
papagaanakin ng marami, at siya'y aking pararamihin ng di kawasa; labing dalawang
prinsipe ang kaniyang magiging anak, at siya'y gagawin kong malaking bansa.

21 Nguni't ang aking tipan ay pagtitibayin ko kay Isaac na iaanak sa iyo ni Sara, sa
tadhanang araw, sa taong darating.

22 At nang matapos na makipagusap sa kaniya, ay napaitaas ang Dios mula sa piling ni
Abraham.

23 At ipinagsama ni Abraham si Ismael, na kaniyang anak, at ang lahat na ipinanganak sa
kaniyang bahay, at ang lahat ng binili niya ng kaniyang salapi, ang lahat ng lalake sa mga
lalaking kasangbahay ni Abraham, at tinuli ang laman ng kanilang balat ng masama ng
araw ding yaon, ayon sa sinabi ng Dios sa kaniya.

24 At si Abraham ay may siyam na pu't siyam na taon, nang tuliin ang laman ng kaniyang
balat ng masama.

25 At si Ismael ay may labing tatlong taon, nang tuliin ang laman ng kaniyang balat ng
masama.

26 Nang araw ding yaon tinuli si Abraham, at si Ismael na kaniyang anak.

27 At lahat ng lalaking kasangbahay niya, maging ang mga ipinanganak sa bahay, at ang
mga binili ng salapi sa taga ibang lupain, ay pinagtuling kasama niya.

KABANATA 18

At napakita ang Panginoon sa kaniya sa mga punong encina ni Mamre, habang siya'y
nakaupo sa pintuan ng tolda, ng kainitan ng araw.
2 At itiningin ang kaniyang mga mata at nagmalas, at, narito't tatlong lalake ay nakatayo
sa tabi niya: at pagkakita niya sa kanila, ay tinakbo niya upang sila'y salubungin mula sa
pintuan ng tolda, at yumukod siya sa lupa.
3 At nagsabi, Panginoon ko, kung ngayo'y nakasumpong ako ng biyaya sa iyong paningin,
ay ipinamamanhik ko sa iyo, na huwag mong lagpasan ang iyong lingkod.
4 Itulot mong dalhan kayo rito ng kaunting tubig, at maghugas kayo ng inyong mga paa, at
mangagpahinga kayo sa lilim ng kahoy.
5 At magdadala ako ng isang subong tinapay at inyong palakasin ang inyong puso; at
pagkatapos ay magsisipagtuloy kayo: yamang kayo'y naparito sa inyong lingkod, At
nagsipagsabi, Mangyari ang ayon sa iyong sinabi.
6 At si Abraham ay nagmadaling napasa tolda ni Sara, at sinabi, Maghanda ka agad ng
tatlong takal ng mainam na harina, iyong tapayin at gawin mong mga munting tinapay.
7 At tumakbo si Abraham sa bakahan at nagdala ng isang bata at mabuting guya, at
ibinigay sa alipin; at siya'y nagmadali, upang lutuin.
8 At siya'y kumuha ng mantekilla, at ng gatas, at ng guyang niluto niya, at inihain sa
harapan nila; at siya'y tumayo sa siping nila sa lilim ng punong kahoy; at sila'y nagsikain.
9 At sinabi nila sa kaniya, Saan naroon si Sara na iyong asawa? At sinabi niya Narito,
nasa tolda.
10 At sinabi niya, Walang salang di ako babalik sa iyo sa ganitong panahon ng taong
darating; at narito't si Sara na iyong asawa ay magkakaanak ng isang lalake. At narinig ni
Sara sa pintuan ng tolda, na nasa likod niya.
11 Si Abraham at si Sara nga'y matatanda na, at lipas na sa panahon; at tinigilan na si
Sara ng kaugalian ng mga babae.
12 At nagtawa si Sara sa kaniyang sarili, na sinasabi, Pagkatapos na ako'y tumanda ay
magtatamo ako ng kaligayahan, at matanda na rin pati ng panginoon ko?
13 At sinabi ng Panginoon kay Abraham, Bakit tumawa si Sara, na sinasabi, Tunay kayang
ako'y manganganak, na matanda na ako?
14 May anomang bagay kayang napakahirap sa Panginoon? Sa tadhanang panahon ay
babalik ako sa iyo, sa taong darating, at si Sara ay magkakaanak ng isang lalake.
15 Nang magkagayo'y nagkaila si Sara, na sinasabi, Hindi ako tumawa, sapagka't siya'y
natakot. Nguni't sinabi niya, Hindi gayon; kundi ikaw ay tumawa.
16 At nangagtindig doon ang mga lalake, at nangagsitingin sa dakong Sodoma; at
sinamahan sila ni Abraham, upang ihatid sila sa daan.
17 At sinabi ng Panginoon, Ililihim ko ba kay Abraham ang aking gagawin;
18 Dangang si Abraham ay tunay na magiging isang bansang malaki at matibay, at
pagpapalain sa kaniya ang lahat ng bansa sa lupa?
19 Sapagka't siya'y aking kinilala, upang siya'y magutos sa kaniyang mga anak at sa
kaniyang sangbahayan pagkamatay niya, na maingatan nila ang daan ng Panginoon, na
gumawa ng kabanalan, at kahatulan; upang padatnin ng Panginoon, kay Abraham ang
kaniyang ipinangako tungkol sa kaniya.
20 At sinabi ng Panginoon, Sapagka't ang sigaw ng Sodoma at Gomorra ay malakas, at
sapagka't ang kasalanan nila ay napakalubha;
21 Ay bababa ako ngayon at titingnan ko kung ginawa nga ang ayon sa sigaw na
dumarating hanggang sa akin; at kung hindi ay aking malalaman.

22 At ang mga lalake ay nagsilayo roon at nagsitungo sa Sodoma datapuwa't si Abraham
ay nakatayo pa sa harapan ng Panginoon.
23 At lumapit si Abraham, at nagsabi, Ang mga banal ba ay iyong lilipuling kasama ng mga
masama?
24 Kung sakaling may limang pung banal sa loob ng bayan: lilipulin mo ba, at di mo
patatawarin ang dakong yaon, alangalang sa limang pung banal na nasa loob niyaon?
25 Malayo nawa sa iyo ang paggawa ng ganito, na ang banal ay iyong pataying kasama
ng masama, anopa't ang banal ay mapara sa masama; malayo nawa ito sa iyo: di ba
gagawa ng matuwid ang Hukom ng buong lupa?
26 At sinabi ng Panginoon, Kung makasumpong ako sa Sodoma ng limang pung banal sa
loob ng bayan, patatawarin ko ang buong dakong yaon, alangalang sa kanila.
27 At sumagot si Abraham, at nagsabi, Narito, ngayo'y nangahas akong magsalita sa
Panginoon, akong alabok at abo lamang:
28 Kung sakaling magkukulang ng lima sa limang pung banal: lilipulin mo ba, dahil sa
limang kulang, ang buong bayan? At sinabi niya, Hindi ko lilipulin kung makasumpong ako
roon ng apat na pu't lima.
29 At siya'y muling nagsalita pa sa kaniya, at nagsabi, Marahil ay may masusumpungang
apat na pu. At sinabi niya, Hindi ko gagawin, alangalang sa apat na pu.
30 At sinabi niya, Oh huwag magalit ang Panginoon, at ako'y magsasalita: kung sakaling
may masusumpungan doong tatlong pu. At sinabi niya, Hindi ko gagawin kung
makakasumpong ako roon ng tatlong pu.
31 At kaniyang sinabi, Narito ngayon, ako'y nangahas na magsalita sa Panginoon: kung
sakaling may masusumpungan doong dalawang pu. At sinabi niya, Hindi ko lilipulin,
alangalang sa dalawang pu.
32 At sinabi niya, Oh huwag magalit ang Panginoon at magsasalita na lamang akong
minsan: kung sakaling may masusumpungan doong sangpu: at sinabi niya, Hindi ko
lilipulin, alangalang sa sangpu.
33 At ang Panginoon ay nagpatuloy, pagkatapos na makipagusap kay Abraham: at si
Abraham ay nagbalik sa kaniyang dako.

KABANATA 19

At nagsidating ang dalawang anghel sa Sodoma, nang nagtatakip silim; at si Lot ay
nakaupo sa pintuang-bayan ng Sodoma: at sila'y nakita ni Lot, at nagtindig upang
salubungin sila; at iniyukod ang mukha sa lupa;
2 At nagsabi, Ngayon nga mga panginoon ko, ipinamamanhik ko sa inyo na kayo'y
magsiliko at magsipasok sa bahay ng inyong lingkod, at kayo'y matira sa buong
magdamag, at maghugas ng inyong mga paa, at sa madaling araw ay magsipagbangon
kayo at magpatuloy ng inyong paglakad. At kanilang sinabi, Hindi, kundi sa langsangan
mananahan kami sa buong magdamag.
3 At kaniyang pinakapilit sila; at sila'y nagsiliko, at nagsipasok sa kaniyang bahay; at sila'y
kaniyang pinaghandaan, at ipinagluto ng mga tinapay na walang levadura, at nagsikain.
4 Datapuwa't bago nagsihiga, ang bahay ay kinulong ng mga tao sa bayan sa makatuwid
baga'y ng mga tao sa Sodoma, na mga binata at gayon din ng mga matanda ng buong
bayan sa buong palibot;
5 At kanilang tinawagan si Lot, at sinabi sa kaniya, Saan nangaroon ang mga lalaking
dumating sa iyo ng gabing ito? ilabas mo sila sa amin upang kilalanin namin sila.

6 At nilabas sila ni Lot sa pintuan, at isinara ang pinto sa likuran niya.

7 At sinabi niya, Ipinamamanhik ko sa inyo, mga kapatid ko, na huwag kayong gumawa ng ganiyang kasamaan.

8 Narito, ngayon, may dalawa akong anak na babae, na hindi nakakilala ng lalake; ipinamamanhik ko sa inyo, na sila'y aking ilalabas sa inyo, at gawin ninyo sa kanila ang magalingin ninyo sa inyong paningin: huwag lamang ninyong gawan ng anoman ang mga lalaking ito; yamang sila'y nangasa silong ng aking bubungan.

9 At sinabi nila, Umurong ka! At sinabi pa nila, Ang taong ito'y naparito upang makipamayan, at ibig niyang maging hukom: ngayon nga'y gagawan ka namin ng lalong masama kay sa kanila. At kanilang ipinagtulakan ang lalaking si Lot, at nagsilapit upang sirain ang pintuan.

10 Datapuwa't iniunat ng mga lalake ang kanilang kamay at binatak si Lot sa loob ng bahay at kanilang sinarhan ang pintuan.

11 At ang mga taong nangasa pintuan ng bahay ay mga pinagbulag nila, ang munti't malaki: ano pa't sila'y nangayamot sa paghahanap ng pintuan.

12 At sinabi ng mga lalake kay Lot, Mayroon ka pa ritong kamaganakan? Ang iyong mga manugang, at ang iyong mga anak na lalake at babae, at ang lahat ng iyong tinatangkilik sa bayan: ay ipagaalis mo sa dakong ito:

13 Sapagka't aming lilipulin ang dakong ito dahil sa napakalakas ang kanilang sigaw sa harap ng Panginoon; at kami ay sinugo ng Panginoon upang aming lipulin.

14 At si Lot ay lumabas, at pinagsabihan niya ang kaniyang mga manugang na nagasawa sa kaniyang mga anak na babae, at sinabi, Magtindig kayo, magsialis kayo sa dakong ito; sapagka't gugunawin ng Panginoon ang bayan. Datapuwa't ang akala ng kaniyang mga manugang ay nagbibiro siya.

15 At nang umumaga ay pinapagmadali ng mga anghel si Lot, na sinasabi, Magbangon ka, ipagsama mo ang iyong asawa at ang iyong dalawang anak na babae na narito, baka pati ikaw ay madamay sa parusa sa bayan.

16 Datapuwa't siya'y nagluluwat; at hinawakan ng mga lalake ang kaniyang kamay, at ang kamay ng kaniyang asawa, at ang kamay ng kaniyang dalawang anak na babae; sa habag sa kaniya ng Panginoon: at siya'y kanilang inilabas, at siya'y kanilang inilagay sa labas ng bayan.

17 At nangyari, na nang sila'y mailabas na nila, ay sinabi, Itakas mo ang iyong buhay; huwag kang lumingon o huminto man sa buong kapatagan; tumakas ka hanggang sa bundok, baka ikaw ay mamatay.

18 At sinabi sa kanila ni Lot, Huwag ganiyan, panginoon ko:

19 Narito, ngayo't ang lingkod mo ay nakasumpong ng biyaya sa iyong paningin, at pinakalaki mo ang iyong awang ipinakita sa akin sa pagliligtas ng aking buhay; at ako'y di makatatakas sa bundok, baka ako'y abutan ng sama, at ako'y mamatay.

20 Narito, ang bayang ito ay malapit takasan at maliit: Oh tulutan mong tumakas ako roon, (di ba yao'y maliit?) at mabubuhay ako.

21 At sinabi sa kaniya, Narito, sa bagay mang ito ay pinayagan din kita, na hindi ko gugunawin ang bayang iyong sinalita.

22 Magmadali ka, tumakas ka roon; sapagka't wala akong magagawa hanggang sa dumating ka roon. Kaya't ang pangalang itinawag sa bayang yaon ay Zoar.

23 Ang araw ay nakalitaw na sa lupa nang dumating si Lot sa Zoar.

24 Nang magkagayo'y nagpaulan ang Panginoon sa Sodoma at Gomorra ng azufre at apoy mula sa Panginoon na buhat sa langit;

25 At ginunaw niya ang mga bayang yaon, at ang buong Kapatagan at ang lahat ng
nangananahan sa mga bayang yaon, at ang tumutubo sa lupang yaon.
26 Datapuwa't ang asawa ni Lot ay lumingon sa likuran ni Lot, at naging haliging asin.
27 At si Abraham ay sumampang maaga ng kinaumagahan sa dakong kinatayuan niya sa
harap ng Panginoon.
28 At siya'y tumingin sa dakong Sodoma at Gomorra, at sa buong lupain ng Kapatagan, at
tumanaw, at narito, ang usok ng lupain ay napaiilanglang na parang usok ng isang hurno.
29 At nangyari, na nang gunawin ng Dios ang mga bayan ng Kapatagan, na naalaala ng
Dios si Abraham, at pinalabas si Lot, mula sa gitna ng pinaggunawan, nang gunawin ang
mga bayan na kinatitirahan ni Lot.
30 At sumampa si Lot mula sa Zoar at tumira sa bundok, at ang kaniyang dalawang anak
na babae na kasama niya; sapagka't siya'y natakot na tumira sa Zoar: at siya'y tumira sa
isang yungib, siya at ang kaniyang dalawang anak na babae.
31 At sinabi ng panganay sa bunso: Ang ating ama ay matanda, at walang lalake sa lupa
na sumiping sa atin, ayon sa ugali ng sangkalupaan:
32 Halika, painumin natin ng alak ang ating ama, at tayo'y sumiping sa kaniya; upang
mapalagi natin ang binhi ng ating ama.
33 At pinainom nila ng alak ang kanilang ama ng gabing yaon: at pumasok ang panganay
at sumiping sa kaniyang ama; at hindi naalaman, ng ama nang siya'y mahiga ni nang
siya'y magbangon.
34 At nangyari nang kinabukasan, na sinabi ng panganay sa bunso. Narito, ako'y sumiping
kagabi sa aking ama; painumin din natin ng alak sa gabing ito; at pumasok ka, at
sumiping ka sa kaniya; upang mapalagi natin ang binhi ng ating ama.
35 At pinainom din nila ng alak ang kanilang ama ng gabing yaon: at nagtindig ang bunso,
at sumiping sa ama; at hindi naalaman ng ama nang siya'y mahiga, ni nang siya'y
magbangon.
36 Sa ganito'y kapuwa nagdalangtao ang mga anak ni Lot sa pamamagitan ng kanilang
ama.
37 At nanganak ang panganay ng isang lalake, at tinawag ang kaniyang ngalang Moab: na
siya ngang ama ng mga Moabita, hanggang sa araw na ito.
38 At ang bunso ay nanganak din ng isang lalake, at tinawag ang kaniyang pangalang
Ben-ammi: na siya ngang ama ng mga anak ni Ammon, hanggang ngayon.

KABANATA 20

At mula roon ay naglakbay si Abraham sa dakong lupain ng Timugan, at tumahan sa
pagitan ng Cades at Shur; at siya'y nakipamayan sa Gerar.
2 At sinabi ni Abraham tungkol kay Sara na kaniyang asawa, Siya'y aking kapatid; at si
Abimelech na hari sa Gerar, ay nagsugo at kinuha si Sara.
3 Datapuwa't naparoon ang Dios kay Abimelech sa panaginip sa gabi, at sa kaniya'y
sinabi, Narito, ikaw ay dili iba't isang patay dahil sa babaing iyong kinuha; sapagka't siya'y
asawa ng isang lalake.
4 Nguni't si Abimelech ay hindi pa, nakasisiping sa kaniya: at nagsabi, Panginoon,
papatayin mo ba pati ng isang bansang banal?
5 Hindi ba siya rin ang nagsabi sa akin, Siya'y aking kapatid? at si Sara man ay nagsabi,
Siya'y aking kapatid; sa katapatang loob ng aking puso, at kawalang sala ng aking mga

kamay, ay ginawa ko ito.

6 At sinabi sa kaniya ng Dios sa panaginip: Oo, talastas ko, na sa katapatang loob ng
iyong puso ay ginawa mo ito, at hinadlangan din naman kita sa pagkakasala ng laban sa
akin: kaya't hindi ko ipinahintulot sa iyong galawin mo siya.

7 Ngayon nga'y isauli mo ang asawa ng lalaking ito; sapagka't siya'y profeta, at ikaw ay
ipananalangin niya, at mabubuhay ka: at kung di mo siya isauli, ay talastasin mong
walang pagsalang mamamatay ka, ikaw at ang lahat ng iyo.

8 At si Abimelech ay bumangong maaga ng kinaumagahan at tinawag ang lahat niyang
bataan, at sinabi sa kanilang pakinig ang lahat ng bagay na ito: at ang mga tao'y natakot
na mainam.

9 Nang magkagayo'y tinawag ni Abimelech si Abraham, at sa kaniya'y sinabi, Anong
ginawa mo sa amin? at sa ano ako nagkasala laban sa iyo, na dinalhan mo ako at ang
aking kaharian ng isang malaking kasalanan? Ginawan mo ako ng mga gawang di
marapat gawin.

10 At sinabi ni Abimelech kay Abraham, Anong nakita mo na ginawa mo ang bagay na ito?

11 At sinabi ni Abraham, Sapagka't inisip ko. Tunay na walang takot sa Dios sa dakong ito:
at papatayin nila ako dahil sa aking asawa.

12 At saka talagang siya'y kapatid ko, na anak ng aking ama, datapuwa't hindi anak ng
aking ina; at siya'y naging asawa ko:

13 At nangyari, na nang ako'y palayasin ng Dios sa bahay ng aking ama, na sinabi ko sa
kaniya, Ito ang magandang kalooban mo na maipakikita sa akin; sa lahat ng dakong ating
datnin, ay sabihin mo tungkol sa akin, Siya'y aking kapatid.

14 At si Abimelech ay kumuha ng mga tupa at mga baka, at mga aliping lalake at babae,
at ipinagbibigay kay Abraham, at isinauli sa kaniya si Sara na kaniyang asawa.

15 At sinabi ni Abimelech, Narito ang lupain ko ay nasa harapan mo: tumahan ka kung
saan mo magalingin.

16 At kay Sara'y sinabi niya, Narito, nagbigay ako ng isang libong putol na pilak sa iyong
kapatid: narito, ito sa iyo'y piring sa mga mata ng lahat ng kasama mo; at sa harap ng
lahat ay nagbangong puri ka.

17 At nanalangin si Abraham sa Dios; at pinagaling ng Dios si Abimelech, at ang kaniyang
asawa, at ang kaniyang mga aliping babae, na ano pa't nagkaanak sila.

18 Sapagka't sinarhang lubos ng Panginoon ang lahat ng bahay-bata sa bahay ni
Abimelech, dahil kay Sara, na asawa ni Abraham.

KABANATA 21

At dumalaw ang Panginoon kay Sara, ayon sa sinabi niya, at ginawa ng Panginoon kay
Sara ang ayon sa kaniyang sinalita.

2 At si Sara ay naglihi at nagkaanak ng isang lalake kay Abraham sa kaniyang katandaan,
sa tadhanang panahong sinabi ng Dios sa kaniya.

3 At tinawag na Isaac ni Abraham ang ngalan ng kaniyang anak na ipinanganak sa
kaniya, na siyang ipinanganak ni Sara.

4 At tinuli ni Abraham si Isaac ng magkaroon ng walong araw gaya ng iniutos ng Dios sa
kaniya.

5 At si Abraham ay may isang daang taon, nang sa kaniya'y ipanganak si Isaac na
kaniyang anak.

6 At sinabi ni Sara, Pinatawa ako ng Dios, sinomang makarinig ay makikitawa.

7 At sinabi niya, Sinong nakapagsabi kay Abraham na si Sara ay magpapasuso ng anak? sapagka't ako'y nagkaanak sa kaniya ng isang lalake sa kaniyang katandaan.

8 At lumaki ang sanggol, at inihiwalay sa suso; at nagpiging ng malaki si Abraham ng araw na ihiwalay sa suso si Isaac.

9 At nakita ni Sara ang anak ni Agar na taga Egipto, na ito'y nagkaanak kay Abraham, na tumutuya sa kaniya.

10 Kaya't sinabi niya kay Abraham, Palayasin mo ang aliping ito at ang kaniyang anak: sapagka't hindi magmamana ang anak ng aliping ito na kahati ng aking anak, sa makatuwid baga'y ni Isaac.

11 At ang bagay na ito ay naging lubhang mabigat sa paningin ni Abraham dahil sa kaniyang anak.

12 At sinabi ng Dios kay Abraham, Huwag mong mabigatin ito sa iyong paningin dahil sa iyong alipin; sa lahat na sabihin sa iyo ni Sara, ay makinig ka sa kaniyang tinig, sapagka't kay Isaac tatawagin ang iyong lahi.

13 At ang anak din naman ng alipin ay gagawin kong isang bansa, sapagka't siya'y anak mo.

14 At nagbangong maaga sa kinaumagahan si Abraham, at kumuha ng tinapay at ng isang bangang balat ng tubig, at ibinigay kay Agar, na ipinatong sa kaniyang balikat, at ang bata at siya ay pinapagpaalam, at siya'y nagpaalam at naggala sa ilang ng Beerseba.

15 At naubos ang tubig sa bangang balat, at kaniyang inilapag ang bata sa ilalim ng isa sa mababababang punong kahoy.

16 At yumaon at naupo sa tapat niya, na ang layo ay isang hilagpos ng pana; sapagka't sinabi niya, Huwag kong makita ang kamatayan ng bata. At naupo sa tapat, at naghihiyaw at umiyak.

17 At narinig ng Dios ang tinig ng bata; at tinawag ng anghel ng Dios si Agar, mula sa langit, at sa kaniya'y sinabi, Naano ka Agar? Huwag kang matakot; sapagka't narinig ng Dios ang tinig ng bata sa kinalalagyan.

18 Magtindig ka, iyong itayo ang bata, at alalayan mo siya ng iyong kamay; sapagka't siya'y gagawin kong isang bansang malaki.

19 At idinilat ng Dios ang kaniyang mga mata, at siya'y nakakita ng isang balon ng tubig: at naparoon at pinuno ng tubig ang bangang balat, at pinainom ang bata.

20 At ang Dios ay sumabata, at siya'y lumaki; at tumahan sa ilang at naging mamamana.

21 At nanahan siya sa ilang ng Paran: at ikinuha siya ng kaniyang ina ng asawa sa lupain ng Egipto.

22 At nangyari ng panahong yaon, na si Abimelech, at si Ficol na kapitan ng kaniyang hukbo ay nagsalita kay Abraham, na nagsasabi, Sumasaiyo ang Dios sa lahat mong ginagawa:

23 Ngayon nga'y ipanumpa mo sa akin dito alangalang sa Dios, na di ka maglililo sa akin, kahit sa aking anak, kahit sa anak ng aking anak; kundi ayon sa kagandahang loob na ipinakita ko sa iyo, ay gayon ang gagawin mo sa akin, at sa lupaing iyong pinakipamayanan.

24 At sinabi ni Abraham, Susumpa ako.

25 At pinagwikaan ni Abraham si Abimelech dahil sa isang balon ng tubig, na marahas na inalis sa kaniya ng mga bataan ni Abimelech.

26 At sinabi ni Abimelech, Aywan, kung sinong gumawa ng bagay na ito: na di mo man sinabi sa akin, at hindi ko man nabalitaan kundi ngayon.

27 At kumuha si Abraham ng mga tupa, at mga baka, at ibinigay kay Abimelech; at
gumawa silang dalawa ng isang tipan.
28 At ibinukod ni Abraham ang pitong korderong babae sa kawan.
29 At sinabi ni Abimelech kay Abraham, Anong kahulugan nitong pitong korderong babae
na iyong ibinukod?
30 At kaniyang sinabi, Itong pitong korderong babae ay iyong kukunin sa aking kamay,
upang sa akin ay maging patotoo na hinukay ko ang balong ito.
31 Kaya't tinawag niya ang dakong yaong Beerseba; sapagka't doon sila kapuwa
nanumpa.
32 Sa gayo'y gumawa sila ng isang tipan sa Beerseba: at nagtindig si Abimelech, at si
Ficol na kapitan ng kaniyang hukbo at nagsipagbalik sa lupain ng mga Filisteo.
33 At nagtanim si Abraham ng isang punong kahoy na tamaring sa Beerseba, at
sinambitla doon ang pangalan ng Panginoong Dios na walang hanggan.
34 At maraming araw na nakipamayan si Abraham sa lupain ng mga Filisteo.

KABANATA 22

At nangyari pagkatapos ng mga bagay na ito, na sinubok ng Dios si Abraham, at sa
kaniya'y sinabi, Abraham; at sinabi niya, Narito ako.
2 At kaniyang sinabi, Kunin mo ngayon ang iyong anak, ang iyong bugtong na anak na si
Isaac, na iyong minamahal at pumaroon ka sa lupain ng Moria; at ihain mo siya roong
handog na susunugin sa ibabaw ng isa sa mga bundok na aking sasabihin sa iyo.
3 At si Abraham ay bumangong maaga, at inihanda ang kaniyang asno, at ipinagsama
ang dalawa sa kaniyang mga alila, at si Isaac na kaniyang anak: at nagsibak ng kahoy
para sa haing susunugin, at bumangon at naparoon sa dakong sinabi sa kaniya ng Dios.
4 Nang ikatlong araw ay itiningin ni Abraham ang kaniyang mga mata at natanaw niya ang
dakong yaon sa malayo.
5 At sinabi ni Abraham sa kaniyang mga alila, Maghintay kayo rito sangpu ng asno, at ako
at ang bata ay paroroon doon; at kami ay sasamba, at pagbabalikan namin kayo.
6 At kinuha ni Abraham ang kahoy ng handog na susunugin, at ipinasan kay Isaac na
kaniyang anak; at dinala sa kaniyang kamay ang apoy at ang sundang; at sila'y kapuwa
yumaong magkasama.
7 At nagsalita si Isaac kay Abraham na kaniyang ama, na sinabi, Ama ko: at kaniyang
sinabi, Narito ako, anak ko. At sinabi, Narito, ang apoy at ang kahoy, nguni't saan naroon
ang korderong pinakahandog na susunugin?
8 At sinabi ni Abraham, Dios ang maghahanda ng korderong pinakahandog na susunugin,
anak ko: ano pa't sila'y kapuwa yumaong magkasama.
9 At sila'y dumating sa dakong sa kaniya'y sinabi ng Dios; at nagtayo si Abraham doon ng
isang dambana, at inayos ang kahoy, at tinalian si Isaac na kaniyang anak at inilagay sa
ibabaw ng dambana, sa ibabaw ng kahoy.
10 At iniunat ni Abraham ang kaniyang kamay at hinawakan ang sundang upang patayin
ang kaniyang anak.
11 At tinawag siya ng anghel ng Panginoon mula sa langit, at sinabi, Abraham, Abraham:
at kaniyang sinabi, Narito ako.
12 At sa kaniya'y sinabi, Huwag mong buhatin ang iyong kamay sa bata, o gawan man
siya ng anoman: sapagka't talastas ko ngayon, na ikaw ay natatakot sa Dios, sa paraang

hindi mo itinanggi sa akin ang iyong anak, ang iyong bugtong na anak.

13 At itiningin ni Abraham ang kaniyang mga mata, at nagmalas, at narito, ang isang tupang lalake, sa dakong likuran niya na huli sa dawag sa kaniyang mga sungay: at pumaroon si Abraham, at kinuha ang tupa, at siyang inihandog na handog na susunugin na inihalili sa kaniyang anak.

14 At pinanganlan ni Abraham ang dakong yaon, ng Jehova-jireh: gaya ng kasabihan hanggang sa araw na ito: Sa bundok ng Panginoon ay mahahanda.

15 At tinawag ng anghel ng Panginoon si Abraham na ikalawa mula sa langit.

16 At sinabi, Sa aking sarili ay sumumpa ako, anang Panginoon, sapagka't ginawa mo ito, at hindi mo itinanggi sa akin ang iyong anak, ang iyong bugtong na anak;

17 Na sa pagpapala ay pagpapalain kita, at sa pagpaparami ay pararamihin ko ang iyong binhi, na gaya ng mga bituin sa langit, at gaya ng mga buhangin sa baybayin ng dagat; at kakamtin ng iyong binhi ang pintuang-bayan ng kaniyang mga kaaway;

18 At pagpapalain sa iyong binhi ang lahat ng bansa sa lupa; sapagka't sinunod mo ang aking tinig.

19 Sa gayo'y nagbalik si Abraham sa kaniyang mga alila, at nagsitindig at samasamang nagsiparoon sa Beerseba; at tumahan si Abraham sa Beerseba.

20 At nangyari, pagkatapos ng mga bagay na ito, na ibinalita kay Abraham na sinasabi, Narito, si Milca rin naman ay nagkaroon ng mga anak kay Nahor na iyong kapatid.

21 Si Huz ang kaniyang panganay, at si Buz na kaniyang kapatid, at si Kemuel na ama ni Aram;

22 Si Chesed din naman, at si Hazo, at si Pildas, at si Jidlaph, at si Bethuel.

23 At naging anak ni Bethuel si Rebeca: ang walong ito ay naging anak ni Milca kay Nachor na kapatid ni Abraham.

24 At ipinanganak din naman ng kaniyang babae na tinatawag na Reuma, si Teba, at si Gaham, at si Taas at si Maacha.

KABANATA 23

At ang buhay ni Sara ay tumagal ng isang daan at dalawang pu't pitong taon: ito ang naging mga taon ng buhay ni Sara.

2 At namatay si Sara sa Kiriatharba (na siyang Hebron), sa lupain ng Canaan: at naparoon si Abraham na ipinagluksa si Sara at iniyakan.

3 At tumindig si Abraham sa harap ng kaniyang patay, at nagsalita sa mga anak ni Heth, na sinasabi,

4 Ako'y tagaibang bayan at nakikipamayan sa inyo: bigyan ninyo ako ng isang pag-aaring libingan sa gitna ninyo, upang aking ilibing ang aking patay, na malingid sa aking paningin.

5 At ang mga anak ni Heth ay sumagot kay Abraham, na nagsasabi sa kaniya,

6 Dinggin mo kami, panginoon ko: ikaw ay prinsipe ng Dios sa gitna namin: sa pinakahirang sa aming mga libingan ay ilibing mo ang iyong patay; wala sa amin na magkakait sa iyo ng kaniyang libingan, upang paglibingan ng iyong patay.

7 At tumindig si Abraham, at yumukod sa bayan ng lupain, sa mga anak nga ni Heth.

8 At nakiusap sa kanila, na sinasabi, Kung kalooban ninyo na aking ilibing ang aking patay na malingid sa aking paningin, ay dinggin ninyo ako, at pamagitanan ninyo ako kay Ephron, na anak ni Zohar,

9 Upang ibigay niya sa akin ang yungib ng Macpela, na kaniyang inaari, na nasa
hangganan ng kaniyang parang; sa tapat na halaga ay ibigay niya sa akin, upang maging
pag-aaring libingan sa gitna ninyo.
10 Si Ephron nga ay nakaupo sa gitna ng mga anak ni Heth: at sumagot si Ephron na
Hetheo kay Abraham, sa harap ng mga anak ni Heth, na naririnig ng lahat na pumapasok
sa pintuan ng bayan, na sinasabi,
11 Hindi, panginoon ko, dinggin mo ako: ang parang ay ibinibigay ko sa iyo, at ang yungib
na naroroon ay ibinibigay ko sa iyo; sa harap ng mga anak ng aking bayan, ay ibinigay ko
sa iyo: ilibing mo ang iyong patay.
12 At si Abraham ay yumukod sa harapan ng bayan ng lupain.
13 At nagsalita kay Ephron sa harap ng bayan ng lupain, na sinasabi, Maanong ako
lamang ay iyong pakinggan: ibibigay ko sa iyo ang halaga ng parang; tanggapin mo sa
akin, at ililibing ko roon ang aking patay.
14 At sumagot si Ephron kay Abraham, na sinasabi sa kaniya,
15 Panginoon ko, dinggin mo ako: isang putol ng lupa na ang halaga'y apat na raang
siklong pilak: gaano sa akin at sa iyo? ilibing mo nga ang iyong patay.
16 At dininig ni Abraham si Ephron; at tinimbang ni Abraham kay Ephron ang salaping
sinabi, sa harap ng mga anak ni Heth, apat na raang siklong pilak, na karaniwang salapi
ng mga mangangalakal.
17 Kaya't ang parang ni Ephron na nasa Macpela, na nasa tapat ng Mamre, ang parang at
ang yungib na nandoon, at ang lahat ng mga punong kahoy na nasa parang na yaon, na
ang nasa buong hangganan niyaon sa palibot, ay pinagtibay
18 Kay Abraham na pag-aari sa harap ng mga anak ni Heth, sa harapan ng lahat ng
nagsisipasok sa pintuang daan ng kaniyang bayan.
19 At pagkatapos nito ay inilibing ni Abraham si Sara na kaniyang asawa sa yungib ng
parang sa Macpela sa tapat ng Mamre (na siyang Hebron) sa lupain ng Canaan.
20 At ang parang at ang yungib na naroroon, ay pinagtibay kay Abraham ng mga anak ni
Heth, na pag-aaring libingan niya.

KABANATA 24

At si Abraham ay matanda na, at lipas na sa panahon: at pinagpala ng Panginoon si
Abraham sa lahat ng mga bagay.
2 At sinabi ni Abraham sa kaniyang alilang katiwala, sa pinakamatanda sa kaniyang bahay
na namamahala ng lahat niyang tinatangkilik: Ipinamamanhik ko sa iyo na ilagay mo ang
iyong kamay sa ilalim ng aking hita:
3 At ikaw ay aking pasusumpain, alangalang sa Panginoon sa Dios ng langit at Dios ng
lupa, na hindi mo papag-aasawahin ang aking anak sa mga anak ng mga Cananeo na
siyang aking pinakikitahanan:
4 Kundi ikaw ay paroroon sa aking lupain, at sa aking kamaganakan, at papag-aasawahin
mo roon ang aking anak na si Isaac.
5 At sinabi sa kaniya ng lingkod, Sakaling hindi iibigin ng babae na sumama sa akin sa
lupaing ito: dapat ko bang ibalik ang anak mo sa lupaing pinanggalingan mo?
6 At sinabi sa kaniya ni Abraham, Ingatan mong huwag ibalik doon ang aking anak.
7 Ang Panginoon, ang Dios ng langit, na kumuha sa akin sa bahay ng aking ama, at sa
lupaing aking tinubuan, at sa akin ay nagsalita, at sa akin ay sumumpa, na nagsasabi, Sa

iyong binhi, ibibigay ko ang lupaing ito: ay magsusugo siya ng kaniyang anghel sa unahan mo, at papag-aasawahin mo roon ang aking anak.

8 At kung ang babae ay ayaw sumama sa iyo, ay maliligtas ka rito sa aking sumpa; huwag mo lamang pabalikin ang aking anak doon.

9 At inilagay ng alilang katiwala ang kaniyang kamay sa ilalim ng hita ni Abraham na kaniyang panginoon, at sumumpa sa kaniya tungkol sa bagay na ito.

10 At kumuha ang alilang katiwala ng sangpung kamelyo sa mga kamelyo ng kaniyang panginoon, at yumaon; na dala ang pinakamabuti sa lahat ng pag-aari ng kaniyang panginoon: at tumindig at napasa Mesopotamia, sa bayan ni Nachor.

11 At kaniyang pinaluhod ang mga kamelyo sa labas ng bayan, sa tabi ng balon ng tubig, ng dakong palubog na ang araw, na kapanahunan nang paglabas ng mga babae upang umigib ng tubig.

12 At sinabi, Oh Panginoon, Dios ng aking panginoong si Abraham, ipinamamanhik ko sa iyong pagkalooban mo ako ng mabuting kapalaran ngayon, at ikaw ay magmagandang loob sa aking panginoong kay Abraham.

13 Narito, ako'y nakatayo sa tabi ng bukal ng tubig: at ang mga anak na babae ng mga tao sa bayan, ay nagsilabas upang umigib ng tubig:

14 At mangyari nga na ang dalagang aking pagsabihan, Ibaba mo, isinasamo ko sa iyo, ang iyong banga upang ako'y uminom; at siya'y magsabi, Uminom ka, at paiinumin ko pati ng iyong mga kamelyo: maging siyang iyong itinalaga sa iyong lingkod na kay Isaac: at sa ganito ay malalaman kong nagmagandang loob ka sa aking panginoon.

15 At nangyari, na bago natapos ang pananalita niya, ay narito si Rebeca na ipinanganak kay Bethuel, na anak ni Milca, na asawa ni Nachor na kapatid ni Abraham na lumalabas na pasan ang kaniyang banga sa kaniyang balikat.

16 At ang babae ay may magandang anyo, dalaga, na hindi pa nasisipingan ng lalake: at lumusong sa bukal, at pinuno ang kaniyang banga, at umahon.

17 At tumakbong sinalubong siya ng alilang katiwala na sinabi, Makikiinom ako ng kaunting tubig sa iyong banga.

18 At sinabi niya, Uminom ka, panginoon ko: at nagmadaling ibinaba ang banga sa kaniyang kamay, at pinainom siya.

19 At pagkatapos na kaniyang mapainom, ay sinabi, Iyiigib ko naman ang iyong mga kamelyo, hanggang sa makainom na lahat.

20 At ibinuhos na dalidali ang kaniyang banga sa inuman, at tumakbong muli sa balon upang umigib at iniigib ang lahat niyang kamelyo.

21 At siya'y tinitigan ng lalake; na hindi umiimik, upang maalaman kung pinagpala ng Panginoon ang kaniyang paglalakbay o hindi.

22 At nangyari, nang makainom ang mga kamelyo, na kumuha ang lalake ng isang singsing na ginto, na may kalahating siklo sa timbang, at dalawang pulsera upang ilagay sa kaniyang mga kamay, na may timbang na sangpung siklong ginto;

23 At sinabi, Kaninong anak ka? sabihin mo sa akin, ipinamamanhik ko sa iyo. May lugar ba sa bahay ng iyong ama na aming matutuluyan?

24 At sinabi niya sa kaniya, Anak ako ni Bethuel, na anak ni Milca, na ipinanganak niya kay Nahor.

25 Sinabi rin niya sa kaniya, Mayroon din naman kaming saganang dayami at pagkain sa hayop, at dakong matutuluyan.

26 At lumuhod ang lalake at sumamba sa Panginoon.

27 At siya'y nagsabi, Purihin ang Panginoon, ang Dios ng aking panginoong si Abraham,

na hindi inilayo ang kaniyang habag at ang kaniyang pagtatapat, sa aking panginoon:
tungkol sa akin, ay pinatnugutan ako ng Panginoon sa daan hanggang sa bahay ng mga
kapatid ng aking panginoon.

28 At tumakbo ang dalaga at isinaysay sa sangbahayan ng kaniyang ina ang ayon sa mga
salitang ito.

29 At mayroon si Rebeca na isang kapatid na nagngangalang Laban: at tinakbo ni Laban
ang lalake sa labas, sa bukal.

30 At nangyari, pagkakita ng singsing, at ng mga pulsera sa mga kamay ng kaniyang
kapatid, at pagkarinig ng mga salita ni Rebeca na kaniyang kapatid, na sinasabi, Gayon
sinalita sa akin ng lalake; na naparoon siya sa lalake; at narito, ito'y nakatayo sa siping ng
mga kamelyo, sa bukal.

31 At sinabi niya, Pumasok ka, pinagpala ng Panginoon; bakit ka nakatayo sa labas?
sapagka't inihanda ko ang bahay, at ang dako ng mga kamelyo.

32 At pumasok ang lalake sa bahay, at kinalagan ang mga kamelyo; at binigyan ni Laban
ng dayami at pagkain ang mga kamelyo, at ng tubig upang ipaghugas ng kaniyang mga
paa, at ng mga paa ng mga taong kasama niya.

33 At siya'y hinainan nila ng pagkain: datapuwa't kaniyang sinabi, Hindi ako kakain
hanggang hindi ko nasasabi ang aking sadya. At sinabi ni Laban, Magsalita ka.

34 At kaniyang sinabi, Alilang katiwala ako ni Abraham.

35 At pinagpalang mainam ng Panginoon ang aking panginoon; at siya'y naging dakila: at
siya'y binigyan ng kawan at bakahan, at ng pilak at ng ginto, at ng mga aliping lalake, at
babae, at ng mga kamelyo, at ng mga asno.

36 At si Sara na asawa ng aking panginoon, ay nagkaanak ng lalake sa aking panginoon,
nang siya'y matanda na: at siyang pinagbigyan ni Abraham ng kaniyang lahat na inaari.

37 At pinapanumpa ako ng aking panginoon, na sinasabi, Huwag mong papag-aasawahin
ang aking anak sa mga anak na babae ng mga Cananeo na siyang lupaing aking
tinatahanan:

38 Kundi paroroon ka sa bahay ng aking ama at sa aking kamaganakan, at papag-
aasawahin mo roon ang aking anak.

39 At sinabi ko sa aking panginoon, Sakaling hindi iibigin ng babaing sumama sa akin.

40 At kaniyang sinabi sa akin, Ang Panginoon na sa harap niya'y lumalakad ako, ay
susuguin niyang kasama mo ang kaniyang anghel, at kaniyang pagpapalain ang iyong
lakad, at papag-aasawahin mo ang aking anak sa aking kamaganakan, at sa angkan ng
aking ama:

41 Kung magkagayo'y makakakawala ka sa aking sumpa, pagka ikaw ay dumating sa
aking kamaganakan; at kung hindi nila ibigay sa iyo, ay makakakawala ka sa aking
sumpa.

42 At dumating ako ng araw na ito, sa bukal, at aking sinabi, Oh Panginoon, na Dios ng
aking panginoong si Abraham, kung ngayo'y pinagpapala mo ang aking lakad na nilalakad
ko:

43 Narito, nakatayo ako sa tabi ng bukal ng tubig; at mangyari, na ang dalagang lumabas
na umigib na aking pagsasabihan, Makikiinom ako sa iyo ng kaunting tubig sa iyong
banga;

44 At siya'y magsasabi sa akin, Uminom ka, at iyigib ko pati ng iyong mga kamelyo: ay
siyang maging babaing itinalaga ng Panginoon sa anak ng aking panginoon.

45 At bago ko nasalita sa sarili, narito si Rebeca, na lumalabas na pasan ang kaniyang
banga sa kaniyang balikat; at lumusong sa bukal at umigib: at aking sinabi sa kaniya,

Makikiinom ako sa iyo.

46 At dalidali niyang ibinaba ang kaniyang banga sa kaniyang balikat, at nagsabi, Uminom ka, at paiinumin ko pati ng iyong mga kamelyo: sa gayo'y uminom ako, at pinainom niya pati ng mga kamelyo,

47 At siya'y aking tinanong, at aking sinabi, Kaninong anak ka? at kaniyang sinabi, Anak ako ni Bethuel, na anak ni Nachor, na ipinanganak sa kaniya ni Milca: at inilagay ko ang hikaw sa kaniyang ilong, at ang mga pulsera sa kaniyang mga kamay.

48 At aking iniyukod ang aking ulo, at sumamba ako sa Panginoon at pumuri sa Panginoon, na Dios ng aking panginoong si Abraham, na pumatnubay sa akin sa daang matuwid upang kunin ang anak ng kapatid ng aking panginoon, para sa kaniyang anak.

49 At ngayon, kung inyong mamagandahing loob at mamatapatin sa aking panginoon ay sabihin ninyo sa akin: at kung hindi, ay sabihin din ninyo sa akin; upang pumihit ako sa kanan o sa kaliwa.

50 Nang magkagayo'y sumagot si Laban at si Bethuel, at sinabi, Sa Panginoon nagmumula ito: kami ay hindi makapagsasabi sa iyo ng masama o ng mabuti.

51 Narito, si Rebeca ay nasa harap mo, dalhin mo, at yumaon ka, at siya'y maging asawa ng anak ng iyong panginoon, na gaya ng sinalita ng Panginoon.

52 At nangyari, na pagkarinig ng alilang katiwala ni Abraham ng kaniyang mga salita, ay nagpatirapa sa lupa sa harap ng Panginoon.

53 At naglabas ang alilang katiwala ng mga hiyas na pilak at mga hiyas na ginto, at mga damit, at mga ibinigay kay Rebeca: nagbigay rin siya ng mga mahalagang bagay sa kaniyang kapatid na lalake at sa kaniyang ina.

54 At nangagsikain at nangagsiinom siya at ang mga taong kasama niya, at doon nagparaan ng magdamag, at sila'y nagsibangon ng umaga at kaniyang sinabi, Suguin ninyo ako sa aking panginoon.

55 At sinabi ng kaniyang kapatid na lalake, at ng kaniyang ina, Matira ang dalaga sa aming ilang araw, sangpung araw man lamang; pagkatapos ay paroroon siya.

56 At sinabi niya sa kanila, Huwag ninyo akong pigilin, yamang pinagpala ng Panginoon ang aking lakad; papagpaalamin na ninyo ako, upang ako'y umuwi sa aking panginoon.

57 At kanilang sinabi, Tatawagin namin ang dalaga at uusisain namin sa kaniyang bibig.

58 At kanila ngang tinawag si Rebeca, at kanilang sinabi sa kaniya, Sasama ka ba sa lalaking ito? At sinabi niya, Sasama ako.

59 At kanilang pinapagpaalam si Rebeca na kanilang kapatid, at ang kaniyang yaya, at ang alilang katiwala ni Abraham, at ang kaniyang mga tao.

60 At kanilang binasbasan si Rebeca, at sinabi nila sa kaniya, Kapatid namin, maging ina ka nawa ng yutayuta, at kamtin ng iyong binhi ang pintuang-bayan niyaong mga napopoot sa kanila.

61 At tumindig si Rebeca, at ang kaniyang mga abay, at nangagsisakay sa mga kamelyo, at nangagsisunod sa lalake; at dinala ng alilang katiwala si Rebeca at yumaon.

62 At si Isaac ay nanggaling sa daang Beer-lahai-roi; sapagka't siya'y natira sa lupaing Timugan.

63 At lumabas si Isaac sa parang upang magmunimuni ng dakong hapon: at kaniyang itiningin ang kaniyang mga mata, at kaniyang nakita, at, narito, may dumarating na mga kamelyo.

64 Itiningin naman ni Rebeca ang kaniyang mga mata at nang makita niya si Isaac, ay bumaba sa kamelyo.

65 At sinabi ni Rebeca sa alilang katiwala, Sino yaong taong naglalakad sa parang na

sumasalubong sa atin? At sinabi ng alilang katiwala, Yaon ang aking panginoon: at kinuha niya ang kaniyang lambong, at siya'y nagtakip.

66 At isinaysay ng alilang katiwala kay Isaac ang lahat ng kaniyang ginawa.

67 At dinala siya ni Isaac sa tolda ni Sara na kaniyang ina, at ipinagsama si Rebeca, at naging kaniyang asawa: at kaniya namang sininta: at naaliw si Isaac, pagkamatay ng kaniyang ina.

KABANATA 25

At si Abraham ay nagasawa ng iba, at ang pangalan ay Cetura.

2 At naging anak nito sa kaniya si Zimram at si Joksan, at si Medan, at si Midiam, at si Ishbak, at si Sua.

3 At naging anak ni Joksan si Seba at si Dedan. At ang mga anak na lalake ni Dedan, ay si Assurim at si Letusim, at si Leummim.

4 At ang mga anak ni Midian: si Epha at si Epher, at si Enech, at si Abida, at si Eldaa. Lahat ng ito ay mga anak ni Cetura.

5 At ibinigay ni Abraham ang lahat ng kaniyang tinatangkilik kay Isaac.

6 Datapuwa't ang mga anak ng naging mga babae ni Abraham, ay pinagbibigyan ni Abraham ng mga kaloob; at samantalang nabubuhay pa siya ay mga inilayo niya kay Isaac na kaniyang anak sa dakong silanganan sa lupaing silanganan.

7 At ito ang mga araw ng mga taon ng buhay na ikinabuhay ni Abraham, isang daan at pitong pu't limang taon.

8 At nalagot ang hininga ni Abraham at namatay sa mabuting katandaan, matanda at puspos ng mga taon; at nalakip sa kaniyang bayan.

9 At inilibing siya ni Isaac at ni Ismael na kaniyang mga anak sa yungib ng Macpela, sa parang ni Ephron, na anak ni Zohar na Hetheo, na nasa tapat ng Mamre;

10 Sa parang na binili ni Abraham sa mga anak ni Heth: doon inilibing si Abraham at si Sara na kaniyang asawa.

11 At nangyari, pagkamatay ni Abraham, na pinagpala ng Dios si Isaac na kaniyang anak; at si Isaac ay nanahan sa tabi ng Beer-lahai-roi.

12 Ang mga ito nga ang sali't saling lahi ni Ismael, anak ni Abraham, na naging anak kay Abraham ni Agar na taga Egipto, na alila ni Sara:

13 At ito ang mga pangalan ng mga anak ni Ismael, ayon sa kanikaniyang lahi: ang panganay ni Ismael ay si Nabaioth; at si Cedar, at si Adbeel, at si Mibsam,

14 At si Misma, at si Duma, at si Maasa,

15 At si Hadad, at si Tema, si Jetur, si Naphis, at si Cedema:

16 Ito ang mga anak ni Ismael, at ito ang kanikaniyang pangalan, ayon sa kanikaniyang nayon, at ayon sa kanikaniyang hantungan: labing dalawang pangulo ayon sa kanilang bansa.

17 At ito ang mga naging taon ng buhay ni Ismael, isang daan at tatlong pu't pitong taon; at nalagot ang hininga at namatay; at siya'y nalakip sa kaniyang bayan.

18 At nagsisitahan sila mula sa Havila hanggang sa Shur, na natatapat sa Egipto, kung patutungo sa Asiria; siya'y tumahan sa harap ng lahat niyang mga kapatid.

19 At ito ang mga sali't saling lahi ni Isaac, na anak ni Abraham: naging anak ni Abraham si Isaac,

20 At si Isaac ay may apat na pung taon, nang siya'y magasawa kay Rebeca, na anak ni

Bethuel na taga Siria sa Padan-aram, kapatid na babae ni Laban na taga Siria.

21 At nanalangin si Isaac sa Panginoon dahil sa kaniyang asawa, sapagka't baog; at nadalanginan niya ang Panginoon, at si Rebeca na kaniyang asawa ay naglihi.

22 At nagbubuno ang mga bata sa loob niya; at kaniyang sinabi, Kung ganito'y bakit nabubuhay pa ako? At siya'y yumaong nagsiyasat sa Panginoon.

23 At sinabi sa kaniya ng Panginoon, Dalawang bansa ay nasa iyong bahay-bata, At dalawang bayan ay papaghihiwalayin mula sa iyong tiyan: At ang isang bayan ay magiging malakas kaysa isang bayan; At ang matanda ay maglilingkod sa bata.

24 At nang matupad ang mga araw ng kaniyang kapanganakan, narito't kambal sa kaniyang bahay-bata.

25 At ang unang lumabas ay mapula na buong katawa'y parang mabalahibong damit; at siya'y pinanganlang Esau.

26 At pagkatapos ay lumabas ang kaniyang kapatid, at ang kaniyang kamay ay nakakapit sa sakong ni Esau; at ipinangalan sa kaniya ay Jacob: at si Isaac ay may anim na pung taon na, nang sila'y ipanganak ni Rebeca.

27 At nagsilaki ang mga bata; at si Esau ay naging maliksi sa pangangaso, lalake sa parang; at si Jacob ay lalaking tahimik, na tumatahan sa mga tolda.

28 Minamahal nga ni Isaac si Esau, sapagka't kumakain ng kaniyang pinangangasuhan: at minamahal ni Rebeca si Jacob.

29 At nagluto si Jacob ng lutuin: at dumating si Esau na galing sa parang, at siya'y nanglalambot:

30 At sinabi ni Esau kay Jacob, Ipinamamanhik ko sa iyo na pakanin mo ako niyaong mapulang lutuin; sapagka't ako'y nanglalambot: kaya't tinawag ang pangalan niya na Edom.

31 At sinabi ni Jacob, Ipagbili mo muna sa akin ang iyong pagkapanganay.

32 At sinabi ni Esau, Narito, ako'y namamatay: at saan ko mapapakinabangan ang pagkapanganay?

33 At sinabi ni Jacob, Isumpa mo muna sa akin; at isinumpa niya sa kaniya: at kaniyang ipinagbili ang kaniyang pagkapanganay kay Jacob.

34 At binigyan ni Jacob si Esau ng tinapay at nilutong lentehas; at siya'y kumain, at uminom, at bumangon at yumaon: gayon niwalang halaga ni Esau ang kaniyang pagkapanganay.

KABANATA 26

At nagkagutom sa lupain, bukod sa unang pagkakagutom na nangyari ng mga araw ni Abraham. At naparoon si Isaac kay Abimelech, na hari ng mga Filisteo sa Gerar.

2 At napakita ang Panginoon sa kaniya, at nagsabi, Huwag kang bumaba sa Egipto; matira ka sa lupaing aking sasabihin sa iyo:

3 Matira ka sa lupaing ito, at ako'y sasa iyo, at ikaw ay aking pagpapalain; sapagka't sa iyo at sa iyong binhi ay ibibigay ko ang lahat ng lupaing ito, at pagtitibayin ko ang sumpang aking isinumpa kay Abraham na iyong ama;

4 At aking pararamihin ang iyong binhi na gaya ng mga bituin sa langit, at ibibigay ko sa iyong binhi ang lahat ng lupaing ito: at pagpapalain sa iyong binhi ang lahat ng bansa sa lupa;

5 Sapagka't sinunod ni Abraham ang aking tinig, at ginanap ang aking bilin, ang aking

mga utos, ang aking mga palatuntunan at ang aking mga kautusan.

6 At tumahan si Isaac sa Gerar.

7 At tinanong siya ng mga taong tagaroon tungkol sa kaniyang asawa; at sinabi niya, Siya'y aking kapatid; sapagka't natakot na sabihin, Siya'y aking asawa: baka ako'y patayin, aniya, ng mga taong tagarito, dahil kay Rebeca; dahil sa siya'y may magandang anyo.

8 At nangyari nang siya'y naroong mahabang panahon, na dumungaw si Abimelech, na hari ng mga Filisteo sa isang durungawan, at tumingin, at narito't si Isaac ay nakikipaglaro kay Rebeca na kaniyang asawa.

9 At tinawag ni Abimelech si Isaac, at sa kaniya'y sinabi, Narito, tunay na siya'y iyong asawa: at bakit sinabi mo, Siya'y aking kapatid? At sumagot sa kaniya si Isaac, Sapagka't sinabi ko, Baka ako'y mamatay dahil sa kaniya.

10 At sinabi ni Abimelech, Ano itong ginawa mo sa amin? hindi malayong ang sinoman sa bayan ay nakasiping sa iyong asawa, at sa gayon ay pinapagkasala mo kami.

11 At ibinilin ni Abimelech sa buong bayan, na sinabi, Ang gumalaw sa lalaking ito o sa kaniyang asawa ay tunay na papatayin.

12 At si Isaac ay naghasik sa lupaing yaon, at umani siya ng taong yaon, ng tigisang daan at pinagpala siya ng Panginoon.

13 At naging dakila ang lalake at lalo't lalong naging dakila hanggang sa naging totoong dakila.

14 At siya'y may tinatangkilik na mga kawan, at mga tinatangkilik na mga bakahan, at malaking sangbahayan: at kinainggitan siya ng mga Filisteo.

15 Lahat ng mga balon ngang hinukay ng mga bataan ng kaniyang ama, nang mga kaarawan ni Abraham na kaniyang ama, ay pinagtabunan ng mga Filisteo, na mga pinuno ng lupa.

16 At sinabi ni Abimelech kay Isaac; Humiwalay ka sa amin, sapagka't ikaw ay makapupong matibay kay sa amin.

17 At umalis si Isaac doon, at humantong sa libis ng Gerar, at tumahan doon.

18 At muling hinukay ni Isaac ang mga balon ng tubig na kanilang hinukay nang mga kaarawan ni Abraham na kaniyang ama; sapagka't pinagtabunan ng mga Filisteo, pagkamatay ni Abraham: at kaniyang mga pinanganlan ng ayon sa mga pangalang inilagay ng kaniyang ama.

19 At humukay sa libis ang mga bataan ni Isaac, at nangakasumpong doon ng isang balon ng tubig na bumubukal.

20 At nakipagtalo ang mga pastor ni Gerar sa mga pastor ni Isaac, na sinasabi, Amin ang tubig; at kaniyang tinawag ang pangalan ng balon, na Esec; sapagka't ipinakipagkaalit sa kaniya.

21 At sila'y humukay ng ibang balon; at kanilang pinagtalunan din: at kaniyang tinawag ang pangalan na Sitnah.

22 At bumunot siya roon, at humukay ng ibang balon; at hindi nila pinagtalunan: at kaniyang tinawag ang pangalan na Rehoboth; at kaniyang sinabi, Sapagka't ngayo'y binigyan tayo ng Panginoon ng kaluwagan, at lalago tayo sa lupain.

23 At mula roon ay umahon siya sa Beerseba.

24 At napakita sa kaniya ang Panginoon ng gabi ring yaon, at nagsabi, Ako ang Dios ni Abraham na iyong ama: huwag kang matakot, sapagka't ako'y sumasaiyo, at ikaw ay aking pagpapalain, at aking pararamihin ang iyong binhi, alangalang kay Abraham na aking lingkod.

25 At si Isaac ay nagtayo roon ng isang dambana, at kaniyang sinambitla ang pangalan ng
Panginoon, at itinindig niya roon ang kaniyang tolda: at humukay roon ang mga bataan ni
Isaac ng isang balon.
26 Nang magkagayo'y si Abimelech ay naparoon sa kaniya mula sa Gerar, at si Ahuzath
na kaniyang kaibigan, at si Phicol na kapitan ng kaniyang hukbo.
27 At sinabi sa kanila ni Isaac, Bakit kayo naparirito sa akin, dangang kayo'y nangapopoot
sa akin at pinalayas ninyo ako sa inyo?
28 At sinabi nila, Malinaw na aming nakita, na ang Panginoon ay sumasaiyo: at aming
sinabi, Magkaroon ng pagsusumpaan tayo, kami at ikaw at makipagtipan kami sa iyo:
29 Na hindi ka gagawa sa amin ng masama, gaya naman namin na hindi ka namin
ginalaw, at wala kaming ginawa sa iyong di mabuti, at pinayaon ka naming payapa: ikaw
ngayon ang pinagpala ng Panginoon.
30 At pinaghandaan niya sila, at sila'y nagkainan at naginuman.
31 At sila'y gumising ng madaling araw, at sila'y nagpanumpaan: at sila'y pinagpaalam ni
Isaac, at nagsialis na payapa sa kaniya.
32 At nangyari, nang araw ding yaon, na nagsidating ang mga bataan ni Isaac, at siya'y
binalitaan tungkol sa balon nilang hinukay, at sinabi sa kaniya, Nakasumpong kami ng
tubig.
33 At tinawag niyang Seba: kaya't ang pangalan ng bayang yaon ay Beerseba hanggang
ngayon.
34 At nang si Esau ay may apat na pung taon ay nagasawa kay Judit, na anak ni Beeri na
Heteo, at kay Basemat na anak ni Elon na Heteo:
35 At sila'y nakasama ng loob kay Isaac at kay Rebeca.

KABANATA 27

At nangyari, nang matanda na si Isaac, at malabo na ang kaniyang mga mata, na ano
pa't hindi na siya makakita, ay tinawag si Esau na kaniyang anak na panganay, at sinabi
sa kaniya, Anak ko: at kaniyang sinabi, Narito ako.
2 At sinabi niya, Narito, ako'y matanda, at hindi ko nalalaman ang kaarawan ng aking
kamatayan.
3 Ngayon nga'y kunin mo ipinamamanhik ko sa iyo, ang iyong almas, ang iyong lalagyan
ng pana, at ang iyong busog, at lumabas ka sa parang, at ihuli mo ako ng usa;
4 At igawa mo ako ng masarap na pagkain, na aking ibig, at dalhin mo rito sa akin, upang
ako'y kumain; upang ikaw ay basbasan ko bago ako mamatay.
5 At pinakikinggan ni Rebeca nang nagsasalita si Isaac kay Esau na kaniyang anak. At
naparoon si Esau sa parang upang manghuli ng usa, at upang madala.
6 At isinaysay ni Rebeca kay Jacob na kaniyang anak na sinasabi, Narito, narinig ko ang
iyong ama na nagsasalita kay Esau na iyong kapatid, na sinasabi,
7 Dalhan mo ako ng usa, at igawa mo ako ng pagkaing masarap, upang ako'y kumain, at
ikaw ay aking basbasan sa harap ng Panginoon, bago ako mamatay,
8 Ngayon nga, anak ko, sundin mo ang aking tinig, ayon sa iniutos ko sa iyo.
9 Pumaroon ka ngayon sa kawan, at dalhin mo rito sa akin ang dalawang mabuting anak
ng kambing; at gagawin kong masarap na pagkain sa iyong ama, ayon sa kaniyang ibig.
10 At dadalhin mo sa iyong ama, upang kumain, ano pa't ikaw ay kaniyang basbasan
bago siya mamatay.

11 At sinabi ni Jacob kay Rebeca na kaniyang ina, Narito, si Esau na aking kapatid ay
taong mabalahibo, at ako'y taong makinis.
12 Marahil ay hihipuin ako ng aking ama, at aariin niya akong parang nagdaraya sa
kaniya; at ang aking mahihita ay sumpa at hindi basbas.
13 At sinabi sa kaniya ng kaniyang ina, Sa akin mapunta ang sumpa sa iyo, anak ko:
sundin mo lamang ang aking tinig, at yumaon ka, na dalhin mo sa akin.
14 At siya'y yumaon at dinala sa kaniyang ina: at gumawa ang kaniyang ina ng masarap
na pagkain, na ibig ng kaniyang ama.
15 At kinuha ni Rebeca ang mainam na damit ni Esau, na kaniyang anak na panganay, na
nasa kaniya sa bahay, at isinuot kay Jacob na kaniyang bunsong anak:
16 At ang mga balat ng mga anak ng kambing ay ibinalot sa kaniyang mga kamay, at sa
kinis ng kaniyang leeg.
17 At kaniyang ibinigay ang pagkaing masarap, at ang tinapay na kaniyang inihanda, sa
kamay ni Jacob na kaniyang anak.
18 At siya'y lumapit sa kaniyang ama, at nagsabi, Ama ko; at sinabi niya: Narito ako; sino
ka, anak ko?
19 At sinabi ni Jacob sa kaniyang ama, Ako'y si Esau na iyong panganay; ginawa ko ang
ayon sa sinabi mo sa akin: bumangon ka, ipinamamanhik ko sa iyo, maupo ka at kumain
ka ng aking usa, upang basbasan ako ng iyong kaluluwa.
20 At sinabi ni Isaac sa kaniyang anak, Ano't kay dali mong nakasumpong, anak ko? At
sinabi niya, Sapagka't binigyan ako ng mabuting kapalaran ng Panginoon mong Dios.
21 At sinabi ni Isaac kay Jacob, Lumapit ka rito, ipinamamanhik ko sa iyo upang hipuin
kita, anak ko, kung tunay na ikaw ang aking anak na si Esau o hindi.
22 At lumapit si Jacob kay Isaac na kaniyang ama: at hinipo siya, at sinabi, Ang tinig ay
tinig ni Jacob, nguni't ang mga kamay ay mga kamay ni Esau.
23 At hindi siya nakilala, sapagka't ang kaniyang kamay ay mabalahibo, gaya ng mga
kamay ni Esau na kaniyang kapatid: at sa gayo'y binasbasan siya.
24 At sinabi niya, Ikaw bang tunay ang aking anak na si Esau? At sinabi niya, Ako nga.
25 At kaniyang sinabi, Ilapit mo sa akin, at kakain ako ng usa ng aking anak, upang
basbasan ka ng aking kaluluwa. At kaniyang inilapit sa kaniya at kumain siya: at siya'y
dinalhan niya ng alak, at uminom.
26 At sinabi sa kaniya ni Isaac na kaniyang ama, Lumapit ka ngayon at humalik ka sa
akin, anak ko.
27 At siya'y lumapit at humalik siya sa kaniya: at naamoy ng ama ang amoy ng kaniyang
mga suot, at siya'y binasbasan, na sinabi, Narito, ang amoy ng aking anak Ay gaya ng
amoy ng isang parang na pinagpala ng Panginoon:
28 At bigyan ka ng Dios ng hamog ng langit, At ng taba ng lupa, At ng saganang trigo at
alak:
29 Ang mga bayan ay mangaglingkod nawa sa iyo. At ang mga bansa ay mangagsiyukod
sa iyo: Maging panginoon ka nawa ng iyong mga kapatid, At magsiyukod sa iyo ang mga
anak ng iyong ina: Sumpain nawa ang mga sumusumpa sa iyo. At maging mapapalad ang
mga magpapala sa iyo.
30 At nangyari pagkatapos ng pagbabasbas ni Isaac kay Jacob, at bahagya nang kaaalis
ni Jacob sa harap ni Isaac na kaniyang ama, ay dumating si Esau na kaniyang kapatid, na
galing sa kaniyang panghuhuli.
31 At siya ma'y gumawa ng masarap na pagkain, at dinala niya sa kaniyang ama; at sinabi
niya sa kaniyang ama, Bumangon ang ama ko, at kumain ng usa ng kaniyang anak,

upang basbasan ako ng iyong kaluluwa.

32 At sinabi ni Isaac na kaniyang ama sa kaniya, Sino ka? At kaniyang sinabi, Ako ang iyong anak, ang iyong panganay na si Esau.

33 At nangilabot na mainam si Isaac, at sinabi, Sino nga yaong kumuha ng usa at dinala sa akin, at ako'y kumain niyaon bago ka dumating, at aking binasbasan siya? oo, at siya'y magiging mapalad!

34 Nang marinig ni Esau ang mga salita ng kaniyang ama ay humiyaw ng malakas at ng di kawasang kapanglawan: at sinabi sa kaniyang ama. Basbasan mo ako, ako naman, Oh ama ko.

35 At kaniyang sinabi, Naparito ang iyong kapatid sa pamamagitan ng daya, at kinuha ang basbas sa iyo.

36 At kaniyang sinabi, Hindi ba matuwid ang pagkatawag sa kaniyang Jacob? sapagka't kaniyang inagawan ako nitong makalawa: kaniyang kinuha ang aking pagkapanganay; at, narito, ngayo'y kinuha ang basbas sa akin. At kaniyang sinabi, Hindi mo ba ako ipinaglaan ng basbas.

37 At sumagot si Isaac, at sinabi kay Esau. Narito, inilagay ko siyang panginoon mo, at sa kaniya'y ibinigay kong lingkod ang lahat niyang mga kapatid; at sa trigo at sa bagong alak, ay kinandili ko siya; at sa iyo'y ano ngang magagawa ko ngayon anak ko?

38 At sinabi ni Esau sa kaniyang ama, Wala ka ba, kundi isa lamang basbas, ama ko? Basbasan mo ako, ako naman, Oh ama ko. At humiyaw si Esau at umiyak.

39 At sumagot si Isaac na kaniyang ama, at sinabi sa kaniya, Narito, magiging sadya sa taba ng lupa ang iyong tahanan, At sa hamog ng langit mula sa itaas;

40 At sa iyong tabak ay mabubuhay ka, at sa iyong kapatid ay maglilingkod ka; At mangyayari na pagka nakalaya ka, Papagpagin mo sa iyong leeg ang pamatok niya.

41 At kinapootan ni Esau si Jacob, dahil sa basbas na ibinasbas sa kaniya ng kaniyang ama; at sinasabi ni Esau sa sarili, Malapit na ang mga araw ng pagluluksa sa aking ama; kung magkagayo'y papatayin ko si Jacob na aking kapatid.

42 At ang mga salita ni Esau na kaniyang panganay ay nangaibalita kay Rebeca; at kaniyang pinasuguan at tinawag si Jacob, na kaniyang bunso at sa kaniya'y sinabi, Narito, ang iyong kapatid na si Esau ay naaaliw tungkol sa iyo, na inaakalang patayin ka.

43 Ngayon nga, anak ko, sundin mo ang aking tinig; at bumangon ka, at tumakas ka hanggang kay Laban na aking kapatid, sa Haran;

44 At dumoon ka sa kaniyang ilang araw hanggang sa mapawi ang galit ng iyong kapatid.

45 Hanggang ang galit sa iyo, ng iyong kapatid ay mapawi at malimutan niya ang ginawa mo sa kaniya: kung magkagayo'y pasusuguan kita at ipasusundo kita mula roon: bakit kapuwa mawawala kayo sa akin sa isang araw?

46 At sinabi ni Rebeca kay Isaac, Ako'y yamot na sa aking buhay, dahil sa mga anak na babae ni Heth: kung si Jacob ay magasawa sa mga anak ni Heth na gaya ng mga ito, ng mga anak ng lupaing ito, ano pang kabuluhan sa akin ng aking buhay?

KABANATA 28

At tinawag ni Isaac si Jacob, at siya'y binasbasan, at siya'y pinagbilinan, na sinabi sa kaniya, Huwag kang magaasawa sa mga anak ng Canaan.

2 Tumindig ka, pumaroon ka sa Padan-aram, sa bahay ni Bethuel, na ama ng iyong ina, at magasawa ka roon sa mga anak ni Laban, na kapatid na lalake ng iyong ina.

3 At ikaw ay pagpalain nawa ng Dios na Makapangyarihan sa lahat, at ikaw ay palaguin,

at ikaw ay paramihin, upang ikaw ay maging kapisanan ng mga bayan;

4 At ibigay nawa sa iyo ang pagpapala kay Abraham, sa iyo, at sangpu sa iyong binhi;
upang iyong ariin ang lupaing iyong pinaglakbayan, na ibinigay ng Dios kay Abraham.

5 At pinapagpaalam ni Isaac si Jacob: at naparoon siya sa Padan-aram kay Laban, anak
ni Bethuel na taga Siria, na kapatid ni Rebeca, na ina ni Jacob at ni Esau.

6 Nakita nga ni Esau na binasbasan ni Isaac si Jacob, at siya'y pinaparoon sa Padan-
aram, upang doon magasawa; at nang siya'y basbasan ay ipinagbilin sa kaniya, na
sinasabi, Huwag kang magaasawa sa mga anak ng Canaan.

7 At sumunod si Jacob sa kaniyang ama at sa kaniyang ina, at naparoon sa Padan-aram;

8 At nakita ni Esau na hindi nakalulugod ang mga anak ng Canaan kay Isaac na kaniyang
ama;

9 At naparoon si Esau kay Ismael, at nagasawa kay Mahaleth, anak ni Ismael, na anak ni
Abraham, na kapatid na babae ni Nabaioth, bukod pa sa mga asawang mayroon na siya.

10 At umalis si Jacob sa Beerseba at napasa dakong Haran.

11 At dumating sa isang dako, at nagparaan ng buong gabi roon, sapagka't lumubog na
ang araw; at kumuha ng isa sa mga bato sa dakong yaon, at inilagay sa kaniyang ulunan,
at nahiga sa dakong yaon upang matulog.

12 At nanaginip, at narito, ang isang hagdan, na ang puno ay nasa lupa, at ang dulo ay
umaabot sa langit; at narito, ang mga anghel ng Dios na nagmamanhik manaog doon.

13 At, narito, ang Panginoon ay nasa kataastaasan niyaon, at nagsabi, Ako ang
Panginoon, ang Dios ni Abraham na iyong ama, at ang Dios ni Isaac: ang lupang
kinahihigaan mo ay ibibigay ko sa iyo at sa iyong binhi;

14 At ang iyong binhi ay magiging parang alabok sa lupa, at kakalat ka sa kalunuran, at sa
silanganan, at sa hilagaan, at sa timugan at sa iyo at sa iyong binhi ay pagpapalain ang
lahat ng angkan sa lupa.

15 At, narito't ako'y sumasa iyo, at iingatan kita saan ka man pumaroon, at pababalikin kita
sa lupaing ito sapagka't hindi kita iiwan hanggang hindi ko magawa ang sinalita ko sa iyo.

16 At nagising si Jacob sa kaniyang panaginip, at nagsabi, Tunay na ang Panginoon ay
nasa dakong ito, at hindi ko nalalaman.

17 At siya'y natakot, at kaniyang sinabi, Kakilakilabot na dako ito! ito'y hindi iba kundi
bahay ng Dios, at ito ang pintuan ng langit.

18 At si Jacob ay bumangong maaga ng kinaumagahan, at kinuha ang batong kaniyang
inilagay sa ulunan niya, at kaniyang itinayo na pinakaalaala, at kaniyang binuhusan ng
langis sa ibabaw.

19 At ang ipinangalan niya sa dakong yaon ay Betel: datapuwa't ang pangalan ng bayan
nang una ay Luz.

20 At si Jacob ay nagpanata, na sinasabi, Kung sasaakin ang Dios, at ako'y iingatan sa
daang ito na aking nilalakaran, at ako'y bibigyan ng tinapay na makakain, at damit na
maisusuot,

21 Na ano pa't ako'y makabalik na payapa sa bahay ng aking ama, ay ang Panginoon nga
ang magiging aking Dios,

22 At ang batong ito na aking itinayo na pinakaalaala ay magiging bahay ng Dios; at sa
lahat ng ibigay mo sa akin ay walang pagsalang ang ikasangpung bahagi ay ibibigay ko
sa iyo.

KABANATA 29

Nang magkagayo'y nagpatuloy si Jacob ng kaniyang paglalakbay, at napasa lupain ng mga anak ng silanganan.

2 At siya'y tumingin, at nakakita ng isang balon sa parang, at narito, may tatlong kawan ng mga tupa na nagpapahinga sa tabi roon: sapagka't sa balong yaon pinaiinom ang mga kawan: at ang batong nasa ibabaw ng labi ng balon ay malaki.

3 At doon nagkakatipon ang lahat ng kawan: at kanilang iginugulong ang batong nasa ibabaw ng labi ng balon, at pinaiinom ang mga tupa, at muling inilalagay ang bato sa ibabaw ng labi ng balon, sa dako niyaon.

4 At sinabi sa kanila ni Jacob, Mga kapatid ko, taga saan kayo? At kanilang sinabi, Taga Haran kami.

5 At sinabi niya sa kanila, Nakikilala ba ninyo si Laban na anak ni Nachor? At kanilang sinabi, Nakikilala namin siya.

6 At sinabi niya sa kanila, Siya ba'y mabuti? At, kanilang sinabi, Siya'y mabuti: at, narito, si Raquel na kaniyang anak ay dumarating na dala ang mga tupa.

7 At sinabi niya, Narito, maaga pa, ni hindi oras tipunin ang mga hayop: painumin ninyo ang mga tupa, at inyo silang pasabsabin.

8 At kanilang sinabi, Hindi namin magagawa hanggang sa magkatipon ang lahat ng kawan, at igugulong ang bato mula sa labi ng balon; gayon nga aming pinaiinom ang mga tupa.

9 Samantalang nakikipagusap pa siya sa kanila, ay dumating si Raquel na dala ang mga tupa ng kaniyang ama; sapagka't siya ang nagaalaga ng mga iyon.

10 At nangyari, nang makita ni Jacob si Raquel na anak ni Laban, na kapatid ng kaniyang ina, at ang mga tupa ni Laban na kapatid ng kaniyang ina, na lumapit si Jacob at iginulong ang bato mula sa labi ng balon, at pinainom ang kawan ni Laban, na kapatid ng kaniyang ina.

11 At hinagkan ni Jacob si Raquel; at humiyaw ng malakas at umiyak.

12 At kay Raquel ay sinaysay ni Jacob na siya'y kapatid ni Laban, na kaniyang ama, at anak siya ni Rebeca: at siya'y tumakbo at isinaysay sa kaniyang ama.

13 At nangyari, nang marinig ni Laban ang mga balita tungkol kay Jacob, na anak ng kaniyang kapatid, ay tumakbo siya na kaniyang sinalubong, at kaniyang niyakap at kaniyang hinagkan, at kaniyang dinala sa kaniyang bahay. At isinaysay ni Jacob kay Laban ang lahat ng mga bagay na ito.

14 At sinabi sa kaniya ni Laban, Tunay na ikaw ay aking buto at aking laman. At dumoon sa kaniyang isang buwan.

15 At sinabi ni Laban kay Jacob, Sapagka't ikaw ay aking kapatid ay nararapat ka bang maglingkod sa akin ng walang bayad? sabihin mo sa akin kung ano ang magiging kaupahan mo.

16 At may dalawang anak na babae si Laban: ang pangalan ng panganay ay Lea, at ang pangalan ng bunso ay Raquel.

17 At ang mga mata ni Lea ay mapupungay; datapuwa't si Raquel ay maganda at kahalihalina.

18 At sininta ni Jacob si Raquel; at kaniyang sinabi, Paglilingkuran kitang pitong taon dahil kay Raquel na iyong anak na bunso.

19 At sinabi ni Laban, Magaling ang ibigay ko siya sa iyo, kay sa ibigay ko sa iba: matira ka sa akin.

20 At naglingkod si Jacob dahil kay Raquel, na pitong taon; at sa kaniya'y naging parang

ilang araw, dahil sa pagibig na taglay niya sa kaniya.

21 At sinabi ni Jacob kay Laban, Ibigay mo sa akin ang aking asawa, sapagka't naganap
na ang aking mga araw upang ako'y sumiping sa kaniya.

22 At pinisan ni Laban ang lahat ng tao roon at siya'y gumawa ng isang piging.

23 At nangyari nang kinagabihan, na kaniyang kinuha si Lea na kaniyang anak at dinala
niya kay Jacob, at siya'y sumiping sa kaniya.

24 At sa kaniyang anak na kay Lea ay ibinigay na pinaka alilang babae ang kaniyang
alilang si Zilpa.

25 At nangyari, na sa kinaumagahan, narito't si Lea: at kaniyang sinabi kay Laban: Ano
itong ginawa mo sa akin? Hindi ba kita pinaglingkuran dahil kay Raquel? Bakit mo nga
ako dinaya?

26 At sinabi ni Laban, Hindi ginagawa ang ganyan dito sa aming dako, na ibinibigay ang
bunso, bago ang panganay.

27 Tapusin mo ang kaniyang sanglingo, at ibibigay rin naman namin sa iyo ang isa, dahil
sa paglilingkod na gagawin mong pitong taon pa, sa akin.

28 At gayon ang ginawa ni Jacob, at tinapos niya ang sanglingo nito, at ibinigay ni Laban
sa kaniya si Raquel na kaniyang anak na maging asawa niya.

29 At sa kaniyang anak na kay Raquel ay ibinigay ni Laban na pinaka alilang babae ang
kaniyang alilang si Bilha.

30 At sumiping din naman si Jacob kay Raquel, at kaniya namang inibig si Raquel ng higit
kay Lea, at naglingkod siya kay Laban na pitong taon pa.

31 At nakita ng Panginoon na si Lea ay kinapopootan niya, at binuksan ang kaniyang
bahay-bata; datapuwa't si Raquel ay baog.

32 At naglihi si Lea, at nanganak ng isang lalake, at tinawag niya ang kaniyang pangalan
na Ruben; sapagka't kaniyang sinabi, Sapagka't nilingap ng Panginoon ang aking
kapighatian; dahil sa ngayo'y mamahalin ako ng aking asawa.

33 At naglihi uli, at nanganak ng isang lalake; at nagsabi, Sapagka't narinig ng Panginoon
na ako'y kinapopootan ay ibinigay rin naman sa akin ito: at pinanganlan niyang Simeon.

34 At naglihi uli at nanganak ng isang lalake; at nagsabi, Ngayo'y masasama na sa akin
ang aking asawa, sapagka't nagkaanak ako sa kaniya ng tatlong lalake: kaya't
pinanganlan niyang Levi.

35 At muling naglihi at nanganak ng isang lalake, at nagsabi, Ngayo'y aking pupurihin ang
Panginoon: kaya't pinanganlang Juda; at hindi na nanganak.

KABANATA 30

At nang makita ni Raquel, na hindi siya nagkakaanak kay Jacob, ay nainggit si Raquel
sa kaniyang kapatid; at sinabi kay Jacob, Bigyan mo ako ng anak, o kung hindi ay
mamamatay ako!

2 At nagningas ang galit ni Jacob laban kay Raquel; at nagsabi, Ako ba'y nasa kalagayan
ng Dios, na nagkait sa iyo ng bunga ng bahay-bata?

3 At sinabi niya, Narito ang aking alilang si Bilha, sumiping ka sa kaniya; upang manganak
sa ibabaw ng aking mga tuhod, at magkaroon din naman ako ng anak sa pamamagitan
niya.

4 At ibinigay niyang asawa si Bilha na kaniyang alila: at sinipingan ni Jacob.

5 At naglihi si Bilha, at nagkaanak kay Jacob, ng isang lalake.

6 At sinabi ni Raquel, Hinatulan ako ng Dios, at dininig din naman ang aking tinig, at
binigyan ako ng anak: kaya't pinanganlang Dan.
7 At si Bilhang alila ni Raquel ay naglihi uli at ipinanganak ang kaniyang ikalawang anak
kay Jacob.
8 At sinabi ni Raquel, Ako'y nakipagbaka ng malaking pakikipagbaka sa aking kapatid, at
ako'y nanaig: at siya'y pinanganlang Nephtali.
9 Nang makita ni Lea, na siya'y hindi na nanganganak, ay kinuha si Zilpa na kaniyang alila
at ibinigay na asawa kay Jacob.
10 At si Zilpa na alila ni Lea ay nagkaanak ng isang lalake kay Jacob.
11 At sinabi ni Lea, Kapalaran! at pinanganlang Gad.
12 At ipinanganak ni Zilpa na alila ni Lea, ang kaniyang ikalawang anak kay Jacob.
13 At sinabi ni Lea, Mapalad ako! sapagka't tatawagin akong mapalad ng mga babae: at
tinawag niya ang kaniyang pangalan na Aser.
14 At yumaon si Ruben nang panahon ng paggapas ng trigo, at nakasumpong ng mga
mandragoras sa bukid, at dinala sa kaniyang inang kay Lea. Nang magkagayo'y sinabi ni
Raquel kay Lea, Ipinamamanhik ko sa iyo na bigyan mo ako ng mga mandragoras ng
iyong anak.
15 At kaniyang sinabi, Kakaunti pa bang bagay na iyong kinuha ang aking asawa? at ibig
mo pa ring kunin ang mga mandragoras ng aking anak? At sinabi ni Raquel, Kaya't
sisiping siya sa iyo ngayong gabi, dahil sa mga mandragoras ng iyong anak.
16 At si Jacob ay umuwing galing sa bukid ng hapon, at sinalubong siya ni Lea, at sa
kaniya'y sinabi, Sa akin ka dapat sumiping; sapagka't tunay na ikaw ay aking inupahan ng
mga mandragoras ng aking anak. At sumiping siya sa kaniya ng gabing yaon.
17 At dininig ng Dios si Lea: at siya'y naglihi at kaniyang ipinanganak kay Jacob ang
kaniyang ikalimang anak.
18 At sinabi ni Lea, Ibinigay sa akin ng Dios ang aking kaupahan, sapagka't ibinigay ko
ang aking alila sa aking asawa: at kaniyang pinanganlang Issachar.
19 At naglihi uli si Lea, at kaniyang ipinanganak ang kaniyang ikaanim na anak kay Jacob.
20 At sinabi ni Lea, Binigyan ako ng Dios ng isang mabuting kaloob; ngayo'y makikisama
na sa akin ang aking asawa, sapagka't nagkaanak ako sa kaniya ng anim na lalake: at
kaniyang pinanganlang Zabulon.
21 At pagkatapos ay nanganak siya ng babae, at kaniyang pinanganlang Dina.
22 At naalala ng Dios si Raquel, at dininig ng Dios, at binuksan ang kaniyang bahay-bata.
23 At siya'y naglihi at nanganak ng lalake; at kaniyang sinabi, Inalis ng Dios sa akin ang
kakutyaan ko:
24 At kaniyang tinawag ang pangalan niya na Jose, na sinasabi, Dagdagan pa ako ng
Panginoon ng isang anak.
25 At nangyari, nang maipanganak ni Raquel si Jose, na sinabi ni Jacob kay Laban,
Papagpaalamin mo ako upang ako'y makaparoon sa aking dakong tinubuan at sa aking
lupain.
26 Ibigay mo sa akin ang aking mga asawa at ang aking mga anak, na siyang kadahilanan
ng ipinaglingkod ko sa iyo, at papagpaalamin mo ako: sapagka't talastas mo ang
paglilingkod na ipinaglingkod ko sa iyo.
27 At sinabi sa kaniya ni Laban, Kung ako'y nakasumpong ng biyaya sa harap ng iyong
mga mata, matira ka: aking napagkilala, na pinagpala ako ng Panginoon dahil sa iyo.
28 At kaniyang sinabi, Sabihin mo sa akin ang iyong kaupahan, at ibibigay ko sa iyo.

29 At sinabi niya sa kaniya, Nalalaman mo kung paanong pinaglingkuran kita, at kung
anong lagay ng iyong mga hayop dahil sa akin.
30 Sapagka't kakaunti ang tinatangkilik mo bago ako dumating, at naging isang
karamihan; at pinagpala ka ng Panginoon saan man ako pumihit; at ngayo'y kailan naman
ako maghahanda ng sa aking sariling bahay?
31 At sa kaniya'y sinabi, Anong ibibigay ko sa iyo? At sinabi ni Jacob, Huwag mo akong
bigyan ng anoman: kung ito'y iyong gawin sa akin, ay muli kong papastulin at aalagaan
ang iyong kawan.
32 Dadaanan ko ang lahat mong kawan ngayon, na aking ihihiwalay doon ang lahat ng
batikbatik at may dungis, at ang lahat na maitim sa mga tupa, at ang may dungis at
batikbatik sa mga kambing: at siyang magiging aking kaupahan.
33 Gayon ako sasagutan ng aking katuwiran sa haharapin, pagparito mo, tungkol sa aking
kaupahan, na nasa harap mo; yaong lahat na walang batik at walang dungis sa mga
kambing, at hindi maitim sa mga tupa, na masusumpungan sa akin, ay maibibilang mong
nakaw.
34 At sinabi ni Laban, Narito, mangyari nawa ayon sa iyong sabi.
35 At inihiwalay ni Laban ng araw ding yaon ang mga lalaking kambing na may batik at
may dungis, at ang lahat ng babaing kambing na may batik at may dungis, lahat ng
mayroong kaunting puti, at lahat ng maitim sa mga tupa, at ibinigay sa mga kamay ng
kaniyang mga anak;
36 At siya'y naglakad ng tatlong araw ang pagitan kay Jacob; at pinakain ni Jacob ang
nalabi sa mga kawan ni Laban.
37 At kumuha si Jacob ng mga sanga ng alamo, at almendro at kastano; at
pinagbabakbakan ng mga batik na mapuputi, at kaniyang pinalitaw na gayon ang puti na
nasa mga sanga.
38 At kaniyang inilagay ang mga sangang kaniyang binakbakan sa mga bangbang, sa
harap ng kawan, sa mga pinagpapainuman; na pinaparoonan ng mga kawan upang
uminom; at nangaglilihi pagka nagsisiparoon upang uminom.
39 At nangaglilihi ang mga kawan sa harap ng mga sanga at nanganganak ang mga
kawan ng mga may guhit, may batik at may dungis.
40 At ang mga korderong ito ay inihihiwalay ni Jacob, at inihaharap ang kawan sa dakong
may batik, at ang lahat ng maitim sa kawan ni Laban; sa kaniyang ibinukod ang mga
kawan niya rin, at hindi isinama sa kawan ni Laban.
41 At nangyari, na kailan ma't maglilihi ang mga malakas sa kawan, ay inilalagay ni Jacob
ang mga sanga sa harap ng mga mata ng kawan sa mga bangbang, upang sila'y
papaglihihin sa gitna ng mga sanga.
42 Datapuwa't pagka ang kawan ay mahina ay hindi niya inilalagay, kaya't ang mahina ay
nagiging kay Laban at ang malakas ay kay Jacob.
43 At ang lalake ay lumagong mainam; at nagkaroon ng malalaking kawan, at ng mga
aliping babae at lalake, at ng mga kamelyo at ng mga asno.

KABANATA 31

At narinig ni Jacob ang mga salita ng mga anak ni Laban, na nagsisipagsabi, Kinuha ni
Jacob ang lahat ng sa ating ama; at doon sa mga sa ating ama ay tinamo niya ang buong
karangalang ito.
2 At minasdan ni Jacob ang mukha ni Laban, at narito't hindi sumasa kaniyang gaya ng

dati.

3 At sinabi ng Panginoon kay Jacob, Magbalik ka sa lupain ng iyong mga magulang, at sa
iyong kamaganakan; at ako'y sasaiyo.

4 At si Jacob ay nagsugo at tinawag si Raquel at si Lea sa bukid, sa kaniyang kawan,

5 At sinabi sa kanila, Nakikita ko ang mukha ng inyong ama, na hindi sumasaakin na gaya
ng dati; datapuwa't ang Dios ng aking ama ay sumaakin.

6 At nalalaman ninyo, na ang aking buong lakas ay ipinaglingkod ko sa inyong ama.

7 At dinaya ako ng inyong ama, at binagong makasangpu ang aking kaupahan;
datapuwa't hindi pinahintulutan siya ng Dios, na gawan ako ng masama.

8 Kung kaniyang sinabing ganito, Ang mga may batik ang magiging kaupahan mo; kung
magkagayo'y nanganganak ang lahat ng kawan ng mga may batik: at kung kaniyang
sinabing ganito, Ang mga may guhit ang magiging kaupahan mo; kung magkagayo'y ang
lahat ng kawan ay manganganak ng mga may guhit.

9 Ganito inalis ng Dios ang mga hayop ng inyong ama, at ibinigay sa akin.

10 At nangyari, na sa panahong ang kawan ay naglilihi, ay itiningin ko ang aking mga
mata, at nakita ko sa panaginip, at narito, ang mga kambing na lalake na nakatakip sa
kawan ay mga may guhit, may batik at may dungis.

11 At sinabi sa akin ng anghel ng Dios, sa panaginip, Jacob: at sinabi ko, Narito ako.

12 At kaniyang sinabi, Itingin mo ngayon ang iyong mga mata, tingnan mo na ang lahat ng
kambing na natatakip sa kawan ay may guhit, may batik at may dungis: sapagka't aking
nakita ang lahat na ginagawa sa iyo ni Laban.

13 Ako ang Dios ng Betel, na doon mo pinahiran ng langis ang batong pinakaalaala, at
doon ka gumawa ng panata sa akin: ngayo'y tumindig ka, umalis ka sa lupaing ito, at
bumalik ka sa lupaing pinanganakan sa iyo.

14 At nagsisagot si Raquel at si Lea, at sa kaniya'y sinabi, Mayroon pa ba kaming
natitirang bahagi o mana sa bahay ng aming ama?

15 Hindi ba inaari niya kaming taga ibang bayan? sapagka't ipinagbili niya kami at
kaniyang lubos nang kinain ang aming halaga.

16 Sapagka't ang buong kayamanang inalis ng Dios sa aming ama, ay amin yaon at sa
aming mga anak: ngayon nga, gawin mo ang lahat ng sinabi sa iyo ng Dios.

17 Nang magkagayo'y tumindig si Jacob, at pinasakay sa mga kamello ang kaniyang mga
anak at ang kaniyang mga asawa;

18 At dinala ang kaniyang lahat na hayop, at ang kaniyang buong pag-aaring tinipon, ang
hayop na kaniyang napakinabang, na kaniyang tinipon, sa Padan-aram, upang pumaroon
kay Isaac na kaniyang ama, sa lupain ng Canaan.

19 Si Laban nga ay yumaon upang gupitan ang kaniyang mga tupa: at ninakaw ni Raquel
ang mga larawang tinatangkilik ng kaniyang ama.

20 At tumanan si Jacob na di nalalaman ni Laban na taga Siria, sa di niya pagbibigay alam
na siya'y tumakas.

21 Ganito tumakas si Jacob sangpu ng buong kaniya; at bumangon at tumawid sa ilog
Eufrates, at siya'y tumungo sa bundok ng Gilead.

22 At binalitaan si Laban sa ikatlong araw, na tumakas si Jacob.

23 At ipinagsama niya ang kaniyang mga kapatid, at hinabol niyang pitong araw; at
kaniyang inabutan sa bundok ng Gilead.

24 At naparoon ang Dios kay Laban na taga Siria, sa panaginip sa gabi, at sa kaniya'y
sinabi, Ingatan mong huwag kang magsalita kay Jacob ng mabuti o masama man,

25 At inabutan ni Laban si Jacob, At naitirik na ni Jacob ang kaniyang tolda sa bundok; at
si Laban sangpu ng kaniyang mga kapatid ay nagtirik din sa bundok ng Gilead.
26 At sinabi ni Laban kay Jacob, Anong ginawa mo na tumanan ka ng di ko nalalaman, at
dinala mo ang aking mga anak na parang mangabihag sa tabak?
27 Bakit ka tumakas ng lihim, at tumanan ka sa akin; at hindi mo ipinaalam sa akin, upang
ikaw ay napagpaalam kong may sayahan at may awitan, may tambol at may alpa;
28 At hindi mo man lamang ipinahintulot sa aking humalik sa aking mga anak na lalake at
babae? Ngayon nga'y gumawa ka ng kamangmangan.
29 Nasa kapangyarihan ng aking kamay ang gawan ko kayo ng masama: nguni't ang Dios
ng inyong ama ay kinausap ako kagabi, na sinasabi, Ingatan mong huwag kang magsalita
kay Jacob ng mabuti o masama man.
30 At ngayon, bagaman iyong inibig yumaon, sapagka't pinagmimithian mong datnin ang
bahay ng iyong ama ay bakit mo ninakaw ang aking mga dios?
31 At sumagot si Jacob, at sinabi kay Laban, Sapagka't ako'y natakot: sapagka't sinabi
kong baka mo alising sapilitan sa akin ang iyong mga anak.
32 Kaya kung kanino mo masumpungan ang iyong mga dios, ay huwag mabuhay: sa
harap ng ating mga kapatid ay iyong kilalanin kung anong mayroon akong iyo, at dalhin
mo sa iyo. Sapagka't hindi nalalaman ni Jacob na si Raquel ang nagnakaw.
33 At pumasok si Laban sa tolda ni Jacob, at sa tolda ni Lea, at sa tolda ng dalawang
alilang babae, datapuwa't hindi niya nasumpungan; at lumabas sa tolda ni Lea, at
pumasok sa tolda ni Raquel.
34 Nakuha nga ni Raquel ang mga larawan, at naisiksik sa mga daladalahan ng kamello at
kaniyang inupuan. At inapuhap ni Laban ang buong palibot ng tolda, nguni't hindi niya
nasumpungan.
35 At sinabi niya sa kaniyang ama, Huwag magalit ang aking panginoon na ako'y hindi
makatindig sa harap mo; sapagka't ako'y mayroon ng kaugalian ng mga babae. At
kaniyang hinanap, datapuwa't hindi masumpungan ang mga larawan.
36 At naginit si Jacob at nakipagtalo kay Laban, at sumagot si Jacob, at sinabi kay Laban,
Ano ang aking sinalangsang at ang aking kasalanan, upang ako'y habulin mong may
pagiinit?
37 Yamang inapuhap mo ang lahat ng aking kasangkapan, anong nasumpungan mong
kasangkapan, ng iyong bahay? Ilagay mo rito sa harap ng aking mga kapatid at ng iyong
mga kapatid, upang hatulan nila tayong dalawa.
38 Ako'y natira sa iyo nitong dalawang pung taon: ang iyong mga babaing tupa, at ang
iyong mga babaing kambing ay hindi nawalan ng kanilang mga anak, at ang mga tupang
lalake ng iyong kawan ay hindi ko kinain.
39 Ang nilapa ng mga ganid ay hindi ko dinala sa iyo; ako ang nagbata ng kawalan; sa
aking kamay mo hiningi, maging nanakaw sa araw, o nanakaw sa gabi.
40 Ganito nakaraan ako; sa araw ay pinupugnaw ako ng init, at ng lamig sa gabi; at ang
pagaantok ay tumatakas sa aking mga mata.
41 Nitong dalawang pung taon ay natira ako sa iyong bahay; pinaglingkuran kitang labing
apat na taon dahil sa iyong dalawang anak, at anim na taon dahil sa iyong kawan: at
binago mo ang aking kaupahan na makasangpu.
42 Kung hindi sumaakin ang Dios ng aking ama, ang Dios ni Abraham, at ang Katakutan ni
Isaac, ay walang pagsalang palalayasin mo ako ngayong walang dala. Nakita ng Dios ang
aking kapighatian, ang kapaguran ng aking mga kamay, at sinaway ka niya kagabi.
43 At sumagot si Laban at sinabi kay Jacob, Ang mga anak na babaing ito, ay aking mga

anak at itong mga anak ay mga anak ko, at ang mga kawan ay mga kawan ko, at ang lahat ng iyong nakikita ay akin: at anong magagawa ko ngayon sa mga anak kong babae, o sa kanilang mga anak na ipinanganak nila?

44 At ngayo'y halika, gumawa tayo ng isang tipan, ako't ikaw na maging patotoo sa akin at sa iyo.

45 At kumuha si Jacob ng isang bato, at itinindig na pinakaalaala.

46 At sinabi ni Jacob sa kaniyang mga kapatid, Manguha kayo ng mga bato; at kumuha sila ng mga bato at kanilang ginawang isang bunton: at sila'y nagkainan doon sa malapit sa bunton.

47 At pinanganlan ni Laban na Jegarsahadutha, datapuwa't pinanganlan ni Jacob na Galaad.

48 At sinabi ni Laban, Ang buntong ito ay saksi sa akin at sa iyo ngayon. Kaya't ang pangalan niya'y tinawag na Galaad;

49 At Mizpa sapagka't kaniyang sinabi, Bantayan ng Panginoon ako at ikaw, pag nagkakahiwalay tayo.

50 Kung pahirapan mo ang aking mga anak, o kung magasawa ka sa iba bukod sa aking mga anak, ay wala tayong ibang kasama; tingnan mo, ang Dios ay saksi sa akin at sa iyo.

51 At sinabi ni Laban kay Jacob, Narito, ang buntong ito at ang batong pinakaalaalang ito, na aking inilagay sa gitna natin.

52 Maging saksi ang buntong ito, at saksi ang batong ito, na hindi ko lalagpasan ang buntong ito sa dako mo, at hindi mo lalagpasan ang buntong ito at ang batong pinakaalaalang ito sa pagpapahamak sa amin.

53 Ang Dios ni Abraham at ang Dios ni Nachor, ang Dios ng ama nila ay siyang humatol sa atin. At si Jacob ay sumumpa ng ayon sa Katakutan ng kaniyang amang si Isaac.

54 At naghandog si Jacob ng hain sa bundok, at tinawag ang kaniyang mga kapatid upang magsikain ng tinapay: at sila'y nagsikain ng tinapay, at sila'y nagparaan ng buong gabi sa bundok.

55 At bumangong maaga sa kinaumagahan si Laban, at hinagkan ang kaniyang mga anak na lalake at babae, at pinagbabasbasan: at yumaon at umuwi si Laban.

KABANATA 32

At ipinagpatuloy ni Jacob ang kaniyang paglakad, at sinalubong siya ng mga anghel ng Dios.

2 At sinabi ni Jacob nang makita niya sila, Ito'y hukbo ng Dios: at tinawag niya ang pangalan ng dakong yaon na Mahanaim.

3 At si Jacob ay nagpasugo sa unahan niya kay Esau, na kaniyang kapatid sa lupain ng Seir, na parang ng Edom.

4 At inutusan niya sila, na sinasabi, Ganito ninyo sabihin sa aking panginoong kay Esau, Ganito ang sabi ng iyong lingkod na si Jacob, Dumoon ako kay Laban at ako'y natira roon hanggang ngayon.

5 At mayroon akong mga baka, at mga asno, at mga kawan, at mga aliping lalake at babae: at ako'y nagpasugo upang magbigay alam sa aking panginoon, upang makasumpong ng biyaya sa iyong paningin.

6 At ang mga sugo ay nagsipagbalik kay Jacob, na nagsipagsabi, Dumating kami sa iyong kapatid na kay Esau, at siya rin naman ay sumasalubong sa iyo, at apat na raang tao ang kasama niya.

7 Nang magkagayo'y natakot na mainam si Jacob at nahapis at kaniyang binahagi ang
bayang kasama niya, at ang mga kawan, at ang mga bakahan, at ang mga kamelyo ng
dalawang pulutong.
8 At kaniyang sinabi, Kung dumating si Esau sa isang pulutong, at kaniyang saktan, ang
pulutong ngang natitira ay tatanan.
9 At sinabi ni Jacob, Oh Dios ng aking amang si Abraham, at Dios ng aking amang si
Isaac, Oh Panginoon, na nagsabi sa akin, Magbalik ka sa iyong lupain at sa iyong
kamaganakan, at gagawan kita ng magaling:
10 Hindi ako marapat sa kababababaan ng lahat ng kaawaan, at ng buong katotohanan
na iyong ipinakita sa iyong lingkod: sapagka't dala ko ang aking tungkod, na dinaanan ko
ang Jordang ito; at ngayo'y naging dalawang pulutong ako.
11 Iligtas mo ako, ipinamamanhik ko sa iyo, sa kamay ng aking kapatid, sa kamay ni Esau;
sapagka't ako'y natatakot sa kaniya, baka siya'y dumating at ako'y saktan niya, ang ina
pati ng mga anak.
12 At ikaw ang nagsabi, Tunay na ikaw ay gagawan ko ng magaling, at gagawin ko ang
iyong binhi na parang buhangin sa dagat, na hindi mabibilang dahil sa karamihan.
13 At siya'y nagparaan doon ng gabing yaon; at kumuha ng mayroon siya na ipagkakaloob
kay Esau na kaniyang kapatid;
14 Dalawang daang kambing na babae, at dalawang pung lalaking kambing; dalawang
daang tupang babae, at dalawang pung tupang lalake,
15 Tatlong pung kamelyong inahin na pati ng kanilang mga anak; apat na pung baka at
sangpung toro, dalawang pung asna at sangpung anak ng mga yaon.
16 At ipinagbibigay sa kamay ng kaniyang mga bataan, bawa't kawan ay bukod; at sinabi
sa kaniyang mga bataan, Lumagpas kayo sa unahan ko, at iiwanan ninyo ng isang
pagitan ang bawa't kawan.
17 At iniutos sa una, na sinasabi, Pagka ikaw ay nasumpungan ni Esau na aking kapatid,
at ikaw ay tinanong na sinasabi, Kanino ka? at saan ka paroroon? at kanino itong
nangasa unahan mo.
18 Kung magkagayo'y sasabihin mo, Sa iyong lingkod na kay Jacob; isang kaloob nga, na
padala sa aking panginoong kay Esau: at, narito, siya'y nasa hulihan din naman namin.
19 At iniutos din sa ikalawa, at sa ikatlo, at sa lahat ng sumusunod sa mga kawan, na
sinasabi, Sa ganitong paraan sasalitain ninyo kay Esau, pagkasumpong ninyo sa kaniya;
20 At sasabihin ninyo, Saka, narito, ang iyong lingkod na si Jacob, ay nasa hulihan namin,
sapagka't kaniyang sinabi, Paglulubagin ko ang kaniyang galit sa pamamagitan ng kaloob
na sumasaunahan ko, at pagkatapos ay makikita ko ang kaniyang mukha; marahil ay
tatanggapin niya ako.
21 Gayon isinaunahan niya ang mga kaloob; at siya'y natira ng gabing yaon sa pulutong.
22 At siya'y bumangon ng gabing yaon, at isinama niya ang kaniyang dalawang asawa, at
ang kaniyang dalawang alilang babae, at ang kaniyang labing isang anak at tumawid sa
tawiran ng Jaboc.
23 At sila'y kaniyang isinama at itinawid sa batis, at kaniyang itinawid ang kaniyang
tinatangkilik.
24 At naiwang magisa si Jacob: at nakipagbuno ang isang lalake sa kaniya, hanggang sa
magbukang liwayway.
25 At nang makita nitong siya'y hindi manaig sa kaniya ay hinipo ang kasukasuan ng hita
niya; at ang kasukasuan ni Jacob ay sinaktan samantalang nakikipagbuno sa kaniya.
26 At sinabi, Bitawan mo ako, sapagka't nagbubukang liwayway na. At kaniyang sinabi,

Hindi kita bibitawan hanggang hindi mo ako mabasbasan.

27 At sinabi niya sa kaniya, Ano ang pangalan mo? At kaniyang sinabi, Jacob.

28 At sinabi niya, Hindi na tatawaging Jacob ang iyong pangalan, kundi Israel; sapagka't ikaw ay nakipagpunyagi sa Dios at sa mga tao, at ikaw ay nanaig.

29 At siya'y tinanong ni Jacob, at sinabi, Ipinamamanhik ko sa iyong sabihin mo sa akin ang iyong pangalan. At kaniyang sinabi, Bakit nagtatanong ka ng aking pangalan? At siya'y binasbasan doon.

30 At tinawag ni Jacob ang pangalan ng dakong yaon na Peniel; sapagka't aniya'y nakita ko ang Dios ng mukhaan, at naligtas ang aking buhay.

31 At sinikatan siya ng araw ng siya'y nagdadaan sa Penuel; at siya'y napipilay sa hita niya.

32 Kaya't hindi kumakain ang mga anak ni Israel ng litid ng balakang na nasa kasukasuan ng hita, hanggang ngayon: sapagka't hinipo ng taong yaon ang kasukasuan ng hita ni Jacob, sa litid ng pigi.

KABANATA 33

At itiningin ni Jacob ang kaniyang mga mata at tumingin, at, narito, si Esau ay dumarating, at kasama niya'y apat na raang tao. At kaniyang binahagi ang mga bata kay Lea at kay Raquel, at sa dalawang alilang babae.

2 At inilagay niya ang mga alila na kasama ng kanilang mga anak na pinakapanguna, at si Lea na kasama ng kaniyang mga anak na pinakapangalawa, at si Raquel at si Jose na pinakahuli.

3 At siya naman ay lumagpas sa unahan nila, at yumukod sa lupa na makapito, hanggang sa nalapit sa kaniyang kapatid.

4 At tumakbo si Esau na sinalubong siya, at niyakap siya at niyapos siya sa leeg, at hinagkan siya: at nagiyakan,

5 At itiningin ni Esau ang mga mata niya, at nakita ang mga babae at ang mga bata, at sinabi, Sinosino itong mga kasama mo? At kaniyang sinabi, Ang mga anak na ipinagkaloob ng Dios sa iyong lingkod.

6 Nang magkagayo'y nagsilapit ang mga alilang babae, sila at ang kanilang mga anak, at nagsiyukod.

7 At lumapit din si Lea at ang kaniyang mga anak, at nagsiyukod: at pagkatapos ay nagsilapit si Jose at si Raquel, at nagsiyukod.

8 At kaniyang sinabi, Anong palagay mo sa buong karamihang ito na nasumpungan ko? At kaniyang sinabi, Nang makasundo ng biyaya sa paningin ng aking panginoon.

9 At sinabi ni Esau, Mayroon akong kasiya; kapatid ko, ariin mo ang iyo.

10 At sinabi sa kaniya ni Jacob, Hindi, ipinamamanhik ko sa iyo, na kung ngayo'y nakasundo ako ng biyaya sa iyong paningin, ay tanggapin mo nga ang aking kaloob sa aking kamay: yamang nakita ko ang iyong mukha, na gaya ng nakakakita ng mukha ng Dios, at ikaw ay nalugod sa akin.

11 Tanggapin mo, ipinamamanhik ko sa iyo, ang kaloob na dala sa iyo; sapagka't ipinagkaloob sa akin ng Dios, at mayroon ako ng lahat. At ipinilit sa kaniya, at kaniyang tinanggap.

12 At kaniyang sinabi, Yumaon tayo at tayo'y lumakad, at ako'y mangunguna sa iyo.

13 At sinabi niya sa kaniya, Nalalaman ng aking panginoon na ang mga bata ay mahihina

pa at ang mga kawan at ang mga baka ay nagpapasuso: at kung ipagmadali sa isa
lamang araw ay mamamatay ang lahat ng kawan.
14 Magpauna ang aking panginoon sa kaniyang lingkod: at ako'y mamamatnubay na
dahandahan, ayon sa hakbang ng mga hayop na nasa aking unahan, at ng hakbang ng
mga bata, hanggang sa makarating ako sa aking panginoon sa Seir.
15 At sinabi ni Esau, Pahintulutan mong iwan ko sa iyo ang ilan sa mga taong kasama ko.
At kaniyang sinabi, Ano pang dahil nito? Makasundo nawa ako ng biyaya sa paningin ng
aking panginoon.
16 Gayon nagbalik si Esau ng araw ding yaon sa kaniyang lakad sa Seir.
17 At si Jacob ay naglakbay sa Succoth, at nagtayo ng isang bahay para sa kaniya, at
iginawa niya ng mga balag ang kaniyang hayop: kaya't tinawag ang pangalan ng dakong
yaon na Succoth.
18 At dumating si Jacob na payapa sa bayan ng Sichem, na nasa lupain ng Canaan, nang
siya'y manggaling sa Padan-aram; at siya'y humantong sa tapat ng bayan.
19 At binili ang pitak ng lupa na pinagtayuan ng kaniyang tolda, sa kamay ng mga anak ni
Hamor, na ama ni Sichem, ng isang daang putol na salapi.
20 At siya'y nagtindig doon ng isang dambana, at tinawag niyang El-Elohe-Israel.

KABANATA 34

At lumabas si Dina na anak ni Lea, na ipinanganak nito kay Jacob, upang tingnan ang
mga anak na babae ng lupaing yaon.
2 At siya'y nakita ni Sichem, anak ni Hamor, na Heveo, na prinsipe sa lupain; at siya'y
kinuha at sumiping sa kaniya, at siya'y pinangayupapa.
3 At inilakip niya ang kaniyang kaluluwa kay Dina, na anak ni Jacob at kaniyang sininta
ang dalaga, at nakiusap ng kalugodlugod sa dalaga.
4 At si Sichem ay nagsalita sa kaniyang amang kay Hamor, na sinabi, Ipakamit mo sa akin
ang dalagang ito na maging asawa ko.
5 Nabalitaan nga ni Jacob na dinahas ang kaniyang anak na si Dina; at ang kaniyang mga
anak ay nasa kasamahan ng mga hayop niya sa parang: at tumahimik si Jacob hanggang
sa sila'y dumating.
6 At nilabas ni Hamor na ama ni Sichem si Jacob upang makiusap sa kaniya.
7 At ang mga anak ni Jacob ay nagsiuwi mula sa parang nang kanilang mabalitaan: at
nangagdamdam ang mga lalake, at nagningas ang kanilang galit, sapagka't gumawa ng
kaululan sa Israel, na sinipingan ang anak ni Jacob; bagay na di nararapat gawin.
8 At nakiusap si Hamor sa kanila, na sinasabi, Ang kaluluwa ni Sichem na aking anak ay
sumasa iyong anak; ipinamamanhik ko sa inyo na ipagkaloob ninyo sa kaniya na maging
asawa niya.
9 At magsipagasawa kayo sa amin; ibigay ninyo sa amin ang inyong mga anak na babae,
at ibibigay namin sa inyo ang aming mga anak na babae.
10 At tatahan kayong kasama namin; at ang lupain ay sasa harap ninyo; tumahan kayo at
mangalakal kayo riyan at magkaroon kayo ng mga pag-aari riyan.
11 At sinabi ni Sichem sa ama ni Dina, at sa mga kapatid niya, Makasundo nawa ako ng
biyaya sa inyong mga mata at ang sabihin ninyo sa akin ay aking ibibigay.
12 Hingin ninyo sa akin ang walang bilang na bigay-kaya at kaloob, at aking ibibigay ayon
sa sabihin ninyo sa akin; ipagkaloob lamang ninyo sa akin ang dalaga na maging asawa

ko.

13 At nagsisagot na may pagdaraya ang mga anak ni Jacob kay Sichem at kay Hamor na kaniyang ama, at sila'y nagsalitaan, sapagka't kaniyang dinahas si Dina na kanilang kapatid.

14 At sinabi niya sa kanila, Hindi namin magagawa ito, na ibigay ang aming kapatid sa isang hindi tuli; sapagka't isang kasiraan ng puri namin.

15 Sa ganitong paraan lamang papayag kami sa inyo: kung kayo'y magiging gaya namin, na mangatuli ang lahat ng lalake sa inyo;

16 Ay ibibigay nga namin sa inyo ang aming mga anak na babae, at makikisama kami sa inyong mga anak na babae, at tatahan kami sa inyo, at tayo'y magiging isa lamang bayan.

17 Datapuwa't kung ayaw ninyo kaming pakinggan, na kayo'y mangatuli; ay dadalhin nga namin ang aming anak na babae at kami ay yayaon.

18 At ang kanilang mga salita ay kinalugdan ni Hamor at ni Sichem, na anak ni Hamor.

19 At hindi iniliban ng binata ang paggawa niyaon, sapagka't nalugod siya sa anak na babae ni Jacob: at siya ang pinarangalang higit sa buong sangbahayan ng kaniyang ama.

20 At si Hamor at si Sichem na kaniyang anak ay napasa pintuang-bayan ng kanilang bayan, at sila'y nakiusap sa mga tao sa kanilang bayan, na sinasabi.

21 Ang mga taong ito ay tahimik sa atin; kaya't magsitahan sila sa lupain at magsipangalakal sila riyan; sapagka't narito, ang lupain, ay may malabis na kaluwangan sa kanila; tayo'y makisama sa kanilang mga anak na babae, at ating ibigay sa kanila ang ating mga anak.

22 Sa ganito lamang paraan papayagan tayo ng mga taong iyan, sa pagtahan sa atin, na maging isa lamang bayan, kung patuli ang lahat ng lalake sa atin, na gaya naman nila na mga tuli.

23 Di ba magiging atin ang kanilang mga baka at ang kanilang mga pag-aari at ang lahat nilang hayop? Atin lamang silang payagan, at tatahan sa atin.

24 At pinakinggan si Hamor at si Sichem na kaniyang anak, ng lahat na lumalabas sa pintuan ng kaniyang bayan; at ang lahat ng lalake ay nagtuli, ang lahat ng lumalabas sa pintuan ng kaniyang bayan.

25 At nangyari, nang ikatlong araw, nang sila'y nangasasaktan, na ang dalawa sa mga anak ni Jacob, si Simeon at si Levi, na mga kapatid ni Dina, na kumuha ang bawa't isa ng kaniyang tabak, at sila'y lihim na pumasok sa bayan, at kanilang pinatay ang lahat ng mga lalake.

26 At kanilang pinatay si Hamor at si Sichem na kaniyang anak, sa talim ng tabak, at kanilang kinuha si Dina sa bahay ni Sichem, at sila'y nagsialis.

27 Nagsiparoon ang mga anak ni Jacob sa mga patay, at kanilang sinamsaman ang bayan, sapagka't kanilang dinahas ang kapatid nila.

28 Kinuha nila ang kanilang mga kawan at ang kanilang mga bakahan, at ang kanilang mga asno, at ang nasa bayan, at ang nasa parang;

29 At ang kanilang buong yaman, at ang lahat ng kanilang mga anak, at mga asawa, ay dinala nilang bihag at samsam, sa makatuwid baga'y lahat na nasa bahay.

30 At sinabi ni Jacob kay Simeon at kay Levi, Ako'y inyong binagabag, na pinapaging mapagtanim ninyo ako sa mga tumatahan sa lupain, sa mga Cananeo, at sa mga Pherezeo; at akong may kaunting tao, ay magpipisan sila laban sa akin, at ako'y sasaktan nila; at lilipulin ako at ang aking sangbahayan.

31 At kanilang sinabi, Aariin ba niya ang aming kapatid na parang isang patutot?

KABANATA 35

At sinabi ng Dios kay Jacob, Tumindig ka, umahon ka sa Bethel, at tumahan ka roon; at gumawa ka roon ng isang dambana sa Dios na napakita sa iyo nang ikaw ay tumatakas mula sa harap ng iyong kapatid na si Esau.

2 Nang magkagayo'y sinabi ni Jacob sa kaniyang sangbahayan, at sa lahat niyang kasama. Ihiwalay ninyo ang mga dios ng iba na nangasa inyo, at magpakalinis kayo, at magbago kayo ng inyong mga suot:

3 At tayo'y magsitindig at magsisampa tayo sa Bethel; at gagawa ako roon ng dambana sa Dios na sumagot sa akin sa araw ng aking kahapisan, at sumaakin sa daan na aking nilakaran.

4 At kanilang ibinigay kay Jacob ang lahat ng ibang pinaka dios na nasa kamay nila, at ang mga hikaw na nasa kanilang mga tainga; at itinago ni Jacob sa ilalim ng punong encina na malapit sa Sichem.

5 At sila'y naglakbay; at ang isang malaking sindak mula sa Dios ay sumabayan na nasa mga palibot nila, at hindi nila hinabol ang mga anak ni Jacob.

6 Sa gayo'y naparoon si Jacob sa Luz, na nasa lupain ng Canaan (na siyang Bethel), siya at ang buong bayang kasama niya.

7 At siya'y nagtayo roon ng isang dambana at tinawag niya ang dakong yaon na El-beth-el; sapagka't ang Dios ay napakita sa kaniya roon, nang siya'y tumatakas sa harap ng kaniyang kapatid.

8 At namatay si Debora na yaya ni Rebeca, at nalibing sa paanan ng Bethel, sa ilalim ng encina, na ang pangalan ay tinawag na Allon-bacuth.

9 At ang Dios ay napakita uli kay Jacob, nang siya'y manggaling sa Padan-aram, at siya'y pinagpala.

10 At sinabi sa kaniya ng Dios, Ang pangalan mo'y Jacob; ang pangalan mo'y hindi na tatawagin pang Jacob kundi Israel ang itatawag sa iyo: at tinawag ang kaniyang pangalan na Israel.

11 At sinabi sa kaniya ng Dios, Ako ang Dios na Makapangyarihan sa lahat; ikaw ay lumago at dumami ka; isang bansa at isang kapisanan ng mga bansa ang magmumula sa iyo, at mga hari ay lalabas sa iyong balakang;

12 At ang lupaing ibinigay ko kay Abraham at kay Isaac, ay ibibigay ko sa iyo, at sa iyong lahi pagkamatay mo ay ibibigay ko ang lupain.

13 At ang Dios ay napailanglang mula sa tabi niya sa dakong pinakipagusapan sa kaniya.

14 At si Jacob ay nagtayo ng isang batong pinakaalaala sa dakong pinakipagusapan sa kaniya ng Dios, haliging bato: at binuhusan niya ng isang inuming handog at binuhusan niya ng langis.

15 At tinawag ni Jacob na Bethel ang dakong pinakipagusapan sa kaniya ng Dios.

16 At sila'y naglakbay mula sa Bethel; at may kalayuan pa upang dumating sa Ephrata: at nagdamdam si Raquel, at siya'y naghihirap sa panganganak.

17 At nangyari, nang siya'y naghihirap sa panganganak, na sinabi sa kaniya ng hilot, Huwag kang matakot, sapagka't magkakaroon ka ng isa pang anak na lalake.

18 At nangyari, nang nalalagot ang kaniyang hininga (sapagka't namatay siya), ay kaniyang pinanganlang Benoni: datapuwa't pinanganlan ng kaniyang ama na Benjamin.

19 At namatay si Raquel at inilibing sa daang patungo sa Ephrata (na siyang Bethlehem).

20 At nagtayo si Jacob ng isang batong pinakaalaala sa ibabaw ng kaniyang libingan: na siyang batong pinakaalaala ng libingan ni Raquel hanggang ngayon.

21 At naglakbay si Israel at iniladlad ang kaniyang tolda sa dako pa roon ng moog ng
Eder.
22 At nangyari, samantalang tumatahan si Israel sa lupaing yaon, na si Ruben ay yumaon
at sumiping kay Bilha, na babae ng kaniyang ama; at ito'y nabalitaan ni Israel. Labing
dalawa nga ang anak na lalake ni Jacob.
23 Ang mga anak ni Lea, ay: si Ruben, na panganay ni Jacob, at si Simeon, at si Levi, at
si Juda at si Issachar, at si Zabulon.
24 Ang mga anak ni Raquel, ay: si Jose at si Benjamin:
25 At ang mga anak ni Bilha, na alila ni Raquel, ay: si Dan at si Nephtali:
26 At ang mga anak ni Zilpa na alilang babae ni Lea, ay: si Gad at si Aser: ito ang mga
anak ni Jacob na ipinanganak sa kaniya sa Padan-aram.
27 At naparoon si Jacob kay Isaac na kaniyang ama, sa Mamre, sa Kiriat-arba (na siyang
Hebron), na doon tumahan si Abraham at si Isaac.
28 At ang mga naging araw ni Isaac ay isang daan at walong pung taon.
29 At nalagot ang hininga ni Isaac at namatay, at siya'y nalakip sa kaniyang bayan,
matanda at puspos ng mga araw: at inilibing siya ng kaniyang mga anak na si Esau at si
Jacob.

KABANATA 36

Ito nga ang mga lahi ni Esau (na siyang Edom).
2 Si Esau ay nagasawa sa mga anak ng Canaan; kay Ada na anak ni Elon na Hethoh, at
kay Aholibama, anak ni Ana na anak ni Zibeon na Heveo.
3 At kay Basemath na anak ni Ismael, na kapatid ni Nabaiot.
4 At ipinanganak si Eliphaz ni Ada kay Esau; at ipinanganak ni Basemath si Reuel;
5 At ipinanganak ni Aholibama si Jeus, at si Jaalam at si Cora; ito ang mga anak ni Esau,
na ipinanganak sa kaniya sa lupain ng Canaan.
6 At dinala ni Esau ang kaniyang mga asawa, at ang kaniyang mga anak na lalake at
babae, at ang lahat ng tao sa kaniyang bahay, at ang kaniyang hayop, at ang lahat ng
kaniyang kawan, at ang lahat niyang tinatangkilik na kaniyang tinipon sa lupain ng
Canaan; at napasa ibang lupaing bukod kay Jacob na kaniyang kapatid.
7 Sapagka't ang kanilang pag-aari ay totoong napakalaki para sa kanila na tumahang
magkasama at ang lupain na kanilang pinaglakbayan ay hindi makaya sila, sapagka't
napakarami ang kanilang hayop.
8 At tumahan si Esau sa bundok ng Seir: si Esau ay siyang Edom.
9 At ito ang mga lahi ni Esau, na ama ng mga Edomita sa bundok ng Seir:
10 Ito ang mga pangalan ng mga anak ni Esau: si Eliphas, na anak ni Ada na asawa ni
Esau, si Reuel na anak ni Basemath, na asawa ni Esau.
11 At ang mga anak ni Eliphaz, ay si Teman, si Omar, si Zepho, si Gatham at si Cenaz.
12 At si Timna ay babae ni Eliphaz na anak ni Esau; at ipinanganak niya kay Eliphaz si
Amalec; ito ang mga anak ni Ada na asawa ni Esau.
13 At ito ang mga anak ni Reuel; si Nahat, si Zera, si Samma at si Mizza: ito ang mga
anak ni Basemath na asawa ni Esau.
14 At ito ang mga anak ni Aholibama, na anak ni Ana, na anak ni Zibeon, na asawa ni
Esau: at ipinanganak niya kay Esau: si Jeus at si Jaalam at si Cora.
15 Ito ang mga pangulo sa mga anak ni Esau: ang mga anak ni Eliphaz, na panganay ni

Esau; ang pangulong Teman, ang pangulong Omar, ang pangulong Zepho, ang pangulong Cenaz,

16 Ang pangulong Cora, ang pangulong Gatam, ang pangulong Amalec: ito ang mga pangulong nagmula kay Eliphaz sa lupain ng Edom; ito ang mga anak ni Ada.

17 At ito ang mga anak ni Reuel na anak ni Esau; ang pangulong Nahath, ang pangulong Zera, ang pangulong Samma ang pangulong Mizza: ito ang mga pangulong nagmula kay Reuel sa lupain ng Edom; ito ang mga anak ni Basemath, na asawa ni Esau.

18 At ito ang mga anak ni Aholibama na asawa ni Esau; ang pangulong Jeus, ang pangulong Jaalam, ang pangulong Cora: ito ang mga pangulong nagmula kay Aholibama na anak ni Ana, na asawa ni Esau.

19 Ito ang mga anak ni Esau, at ito ang kanilang mga pangulo: na siyang Edom.

20 Ito ang mga anak ni Seir na Horeo, na nagsisitahan sa lupain; si Lotan at si Sobal, at si Zibeon, at si Ana,

21 At si Dison, at si Ezer, at si Disan: ito ang mga pangulong nagmula sa mga Horeo, na mga angkan ni Seir sa lupain ng Edom.

22 At ang mga anak ni Lotan, ay si Hori at si Heman; at ang kapatid na babae ni Lotan ay si Timna.

23 At ito ang mga anak ni Sobal; si Alvan, at si Manahath, at si Ebal, si Zepho, at si Onam.

24 At ito ang mga anak ni Zibeon; si Aja at si Ana: ito rin ang si Ana na nakasumpong ng maiinit na bukal sa ilang, nang pinapanginginain ang mga asno ni Zibeon na kaniyang ama.

25 At ito ang mga anak ni Ana; si Dison at si Aholibama, na anak na babae ni Ana.

26 At ito ang mga anak ni Dizon: si Hemdan, at si Eshban, at si Ithram, at si Cheran.

27 Ito ang mga anak ni Ezer: si Bilhan, at si Zaavan at si Acan.

28 Ito ang mga anak ni Disan: si Huz at si Aran.

29 Ito ang mga pangulong nagmula sa mga Horeo; ang pangulong Lotan, ang pangulong Sobal, ang pangulong Zibeon, ang pangulong Ana,

30 Ang pangulong Dison, ang pangulong Ezer, ang pangulong Disan: ito ang mga pangulong nagmula sa mga Horeo ayon sa kanilang mga pangulo, sa lupain ng Seir.

31 At ito ang mga hari na nagsipaghari sa lupain ng Edom bago maghari ang sinomang hari sa angkan ni Israel.

32 At si Bela na anak ni Beor ay naghari sa Edom; at ang pangalan ng kaniyang bayan ay Dinaba.

33 At namatay si Bela, at naghari na kahalili niya si Jobab na anak ni Zera, na taga Bozra.

34 At namatay si Jobab at naghari na kahalili niya si Husam, na taga lupain ng mga Temaneo.

35 At namatay si Husam, at naghari na kahalili niya si Adad, na anak ni Badad, na siya ring sumakit kay Midian sa parang ni Moab: at ang pangalan ng kaniyang bayan ay Avita.

36 At namatay si Adad at naghari na kahalili niya si Samla na taga Masreca.

37 At namatay si Samla at naghari na kahalili niya si Saul, na taga Rehoboth na tabi ng Ilog.

38 At namatay si Saul, at naghari na kahalili niya si Baalanan na anak ni Achbor.

39 At namatay si Baalanan na anak ni Achbor, at naghari na kahalili niya si Adar; at ang pangalan ng kaniyang bayan ay Pau; at ang pangalan ng kaniyang asawa ay Meetabel na anak ni Matred, na anak na babae ni Mezaab.

40 At ito ang mga pangalan ng mga pangulong nagmula kay Esau, ayon sa kanikaniyang

angkan, ayon sa kanikaniyang dako, alinsunod sa kanikaniyang pangalan; ang pangulong Timma, ang pangulong Alva, ang pangulong Jetheth;

41 Ang pangulong Aholibama, ang pangulong Ela, ang pangulong Pinon.

42 Ang pangulong Cenaz, ang pangulong Teman, ang pangulong Mibzar.

43 Ang pangulong Magdiel, ang pangulong Hiram: ito ang mga pangulo ni Edom, ayon sa kanikaniyang tahanan sa lupain na kanilang pag-aari. Ito'y si Esau na ama ng mga Edomita.

KABANATA 37

At tumahan si Jacob sa lupaing pinangibahang lupain ng kaniyang ama, sa lupain ng Canaan.

2 Ito ang lahi ni Jacob. Si Jose, na may labing pitong taon, ay nagpapastol ng kawan na kasama ng kaniyang mga kapatid; at siya'y batang kasamahan ng mga anak ni Bilha at ng mga anak ni Zilpa, na mga asawa ng kaniyang ama; at ibinalita ni Jose sa kanilang ama ang kasamaan nila.

3 Minamahal nga ni Israel si Jose ng higit kay sa lahat niyang anak, sapagka't siya ang anak ng kaniyang katandaan: at siya'y iginawa ng isang tunika na may sarisaring kulay.

4 At nakita ng kaniyang mga kapatid na siya'y minamahal ng kanilang ama ng higit kay sa lahat niyang kapatid; at siya'y kinapootan, at hindi nila mapagsalitaan siya ng payapa.

5 At nanaginip si Jose ng isang panaginip, at isinaysay sa kaniyang mga kapatid: at lalo pa nilang kinapootan siya.

6 At sinabi niya sa kanila. Pakinggan ninyo, ipinamamanhik ko sa inyo, itong panaginip na aking napanaginip:

7 Sapagka't, narito, tayo'y nagtatali ng mga bigkis ng trigo sa bukid, at, narito, na tumindig ang aking bigkis, at tumuwid din naman at, narito, ang inyong mga bigkis ay napasa palibot at yumukod sa aking bigkis.

8 At sa kaniya'y sinabi ng kaniyang mga kapatid, Maghahari ka ba sa amin? o papapanginoon ka sa amin? At lalo pa siyang kinapootan nila dahil sa kaniyang mga panaginip at sa kaniyang mga salita.

9 At siya'y nanaginip pa ng ibang panaginip, at isinaysay sa kaniyang mga kapatid, at sinabi, Narito, ako'y nanaginip pa ng isang panaginip; at narito, na ang araw, at ang buwan at ang labing isang bituin ay yumukod sa akin.

10 At kaniyang isinaysay sa kaniyang ama at sa kaniyang mga kapatid; at sinaway siya ng kaniyang ama, at sa kaniya'y sinabi, Anong panaginip itong iyong napanaginip? Tunay bang ako at ang iyong ina at ang iyong mga kapatid ay yuyukod sa lupa sa harap mo?

11 At ang kaniyang mga kapatid ay nainggit sa kaniya: datapuwa't iningatan ng kaniyang ama ang salita sa pagiisip.

12 At yumaon ang kaniyang mga kapatid upang magpastol ng kawan ng kanilang ama, sa Sichem.

13 At sinabi ni Israel kay Jose, Di ba nagpapastol ng kawan sa Sichem ang iyong mga kapatid? Halika, at uutusan kita sa kanila. At sinabi niya sa kaniya, Narito ako.

14 At kaniyang sinabi sa kaniya, Yumaon ka, tingnan mo kung mabuti ang lagay ng iyong mga kapatid, at kung mabuti ang lagay ng kawan; at balitaan mo ako. Gayon sinugo siya mula sa libis ng Hebron, at siya'y naparoon sa Sichem.

15 At nasumpungan siya ng isang tao, at, narito, na siya'y naggagala sa parang; at siya'y tinanong ng taong yaon, na sinasabi, Anong hinahanap mo?

16 At kaniyang sinabi, Hinahanap ko ang aking mga kapatid; ipinamamanhik ko sa iyo na
sabihin mo sa akin kung saan sila nagpapastol.
17 At sinabi ng tao, Nagsialis na sila: sapagka't narinig kong kanilang sinabi, Tayo na sa
Dotan. At sinundan ni Jose ang kaniyang mga kapatid, at nasumpungan niya sila sa
Dotan.
18 At kanilang natanawan siya sa malayo, at bago nakalapit sa kanila ay nagbanta sila
laban sa kaniya na siya'y patayin.
19 At nagsangusapan, Narito, dumarating itong mapanaginipin.
20 Halikayo ngayon, siya'y ating patayin, at siya'y ating itapon sa isa sa mga balon, at
ating sasabihin, Sinakmal siya ng isang masamang hayop: at ating makikita kung anong
mangyayari sa kaniyang mga panaginip.
21 At narinig ni Ruben, at iniligtas siya sa kanilang kamay; at sinabi, Huwag nating kitlin
ang kaniyang buhay.
22 At sinabi ni Ruben sa kanila, Huwag kayong magbubo ng dugo; itapon ninyo sa balong
ito na nasa ilang, datapuwa't huwag ninyong pagbuhatan ng kamay; upang iligtas sa
kanilang kamay ng mapabalik sa kaniyang ama.
23 At nangyari, nang dumating si Jose sa kaniyang mga kapatid, na hinubdan siya ng
kaniyang tunika, ng tunikang may sarisaring kulay na kaniyang suot;
24 At kanilang sinunggaban, at kanilang itinapon sa balon: at ang balon ay tuyo, walang
tubig.
25 At nagsiupo upang kumain ng tinapay, at kanilang itiningin ang kanilang mga mata at
tumingin sila, at, narito, ang isang pulutong na mga Ismaelita na nagsisipanggaling sa
Gilead sangpu ng kanilang mga kamelyo at may dalang mga pabango, at mga balsamo,
at mga mirra, na kanilang dadalhin sa Egipto.
26 At sinabi ni Juda sa kaniyang mga kapatid. Anong ating mapapakinabang kung ating
patayin ang ating kapatid, at ilihim ang kaniyang dugo?
27 Halikayo, at atin siyang ipagbili sa mga Ismaelita, at huwag natin siyang pagbuhatan ng
kamay; sapagka't siya'y ating kapatid, atin din laman. At dininig siya ng kaniyang mga
kapatid.
28 At nagsisipagdaan ang mga mangangalakal na mga Midianita; at kanilang isinampa si
Jose sa balon, at ipinagbili nila si Jose sa mga Ismaelita ng dalawang pung putol na pilak.
At dinala si Jose sa Egipto.
29 At nagbalik si Ruben sa balon; at, narito, na si Jose ay wala sa balon; at kaniyang
hinapak ang kaniyang mga suot.
30 At siya'y nagbalik sa kaniyang mga kapatid, at kaniyang sinabi, Wala ang bata; at ako,
saan ako paroroon?
31 At kanilang kinuha ang tunika ni Jose, at sila'y pumatay ng isang lalaking kambing, at
kanilang inilubog ang tunika sa dugo:
32 At kanilang ipinadala ang tunikang may sarisaring kulay, at dinala sa kanilang ama; at
kanilang sinabi, Ito'y aming nasumpungan: kilalanin mo ngayon, kung tunika ng iyong
anak o hindi.
33 At kaniyang kinilala, at sinabi, Siya ngang tunika ng aking anak; sinakmal siya ng isang
masamang hayop; si Jose ay walang pagsalang nilapa.
34 At hinapak ni Jacob ang kaniyang mga suot, at kaniyang nilagyan ng magaspang na
damit ang kaniyang mga balakang, at tinangisang maraming araw ang kaniyang anak.
35 At nagsitindig ang lahat niyang mga anak na lalake at babae upang siya'y aliwin;
datapuwa't tumanggi siyang maaliw; at kaniyang sinabi, Sapagka't lulusong akong

tumatangis sa aking anak hanggang sa Sheol. At tinangisan siya ng kaniyang ama.

36 At ipinagbili siya ng mga Midianita sa Egipto kay Potiphar, puno ni Faraon, na kapitan ng bantay.

KABANATA 38

At nangyari nang panahong yaon, na humiwalay si Juda sa kaniyang mga kapatid, at nagdaan sa isang Adullamita na ang pangalan ay Hira.

2 At nakita roon ni Juda ang anak na babae ng isang Cananeo, na tinatawag na Sua; at kinuha niya at kaniyang sinipingan.

3 At naglihi, at nanganak ng lalake; at tinawag niya ang kaniyang pangalang Er.

4 At naglihi uli, at nanganak ng lalake; at tinawag niya ang kaniyang pangalang Onan.

5 At muling naglihi at nanganak ng lalake; at tinawag niya ang kaniyang pangalang Selah: at si Juda ay nasa sa Chezib nang siya'y manganak.

6 At pinapag-asawa ni Juda si Er na kaniyang panganay, at ang pangalan niyao'y Thamar.

7 At si Er, na panganay ni Juda, ay naging masama sa paningin ng Panginoon; at siya'y pinatay ng Panginoon.

8 At sinabi ni Juda kay Onan, Sumiping ka sa asawa ng iyong kapatid, at tuparin mo sa kaniya ang tungkulin ng kapatid ng asawa, at ipagbangon mo ng binhi ang iyong kapatid.

9 At nalalaman ni Onan na hindi magiging kaniya ang binhi; at nangyari, na pagka sisiping siya sa asawa ng kaniyang kapatid, ay pinatutulo niya sa lupa, nang huwag lamang niyang bigyan ng binhi ang kaniyang kapatid.

10 At ang bagay na ginawa niya ay masama sa paningin ng Panginoon, at siya'y pinatay rin naman.

11 Nang magkagayo'y sinabi ni Juda kay Thamar na kaniyang manugang na babae: Manatili kang bao sa bahay ng iyong ama, hanggang sa lumaki si Selah na aking anak: sapagka't sinabi niya, Marahil ay hindi siya mamamatay ng gaya ng kaniyang mga kapatid. At yumaon si Thamar at tumahan sa bahay ng kaniyang ama.

12 At nagdaan ang maraming araw; at namatay ang anak na babae ni Sua, na asawa ni Juda; at nagaliw si Juda, at umahon sa Timnath sa mga manggugupit sa kaniyang mga tupa, siya at ang kaniyang kaibigang si Hira na Adullamita.

13 At naibalita kay Thamar, na sinasabi, Narito, ang iyong biyanang lalake ay umaahon sa Timnath upang pagupitan ang kaniyang mga tupa.

14 At siya'y nagalis ng suot pagkabao, at nagtakip ng kaniyang lambong, at pagkapagtakip ay naupo sa pasukan ng Enaim, na nasa daan ng Timnath; sapagka't kaniyang nakikita, na si Selah ay malaki na, at hindi pa siya ibinibigay na asawa.

15 Nang makita siya ni Juda ay ipinalagay siyang patutot, sapagka't siya'y nagtakip ng kaniyang mukha.

16 At lumapit sa kaniya, sa tabi ng daan, at sinabi, Narito nga, ipinamamanhik ko sa iyo na ako'y pasipingin mo sa iyo: sapagka't hindi niya nakilalang kaniyang manugang. At kaniyang sinabi, Anong ibibigay mo sa akin sa iyong pagsiping sa akin?

17 At kaniyang sinabi, Padadalhan kita ng isang anak ng kambing na mula sa kawan. At kaniyang sinabi, Bibigyan mo ba ako ng sangla hanggang sa maipadala mo?

18 At kaniyang sinabi, Anong sangla ang ibibigay ko sa iyo? At kaniyang sinabi, Ang iyong singsing, at ang iyong pamigkis, at ang tungkod na dala mo sa kamay. At kaniyang ipinagbibigay sa kaniya, at sumiping sa kaniya; at siya'y naglihi sa pamamagitan niya.

19 At siya'y bumangon, at yumaon, at siya'y nagalis ng kaniyang lambong, at isinuot ang
mga kasuutan ng kaniyang pagkabao.
20 At ipinadala ni Juda ang anak ng kambing sa pamamagitan ng kamay ng kaniyang
kaibigan, na Adullamita, upang tanggapin ang sangla sa kamay ng babae: datapuwa't
hindi niya nasumpungan.
21 Nang magkagayo'y kaniyang itinanong sa mga tao sa dakong yaon na sinasabi, Saan
nandoon ang patutot na nasa tabi ng daan sa Enaim? At kanilang sinabi, Walang
naparitong sinomang patutot.
22 At nagbalik siya kay Juda, at sinabi, Hindi ko nasumpungan: at sinabi rin naman ng
mga tao sa dakong yaon, Walang naging patutot rito.
23 At sinabi ni Juda, Pabayaang ariin niya, baka tayo'y mapahiya: narito, aking ipinadala
itong anak ng kambing at hindi mo siya nasumpungan.
24 At nangyari, na pagkaraan ng tatlong buwan, humigit kumulang, ay naibalita kay Juda,
na sinasabi, Ang iyong manugang na si Thamar ay nagpatutot; at, narito, siya'y buntis sa
pakikiapid. At sinabi ni Juda, Siya'y ilabas upang sunugin.
25 Nang siya'y ilabas, ay nagpasabi siya sa kaniyang biyanan. Sa lalaking may-ari ng mga
ito, ay nagdalangtao ako: at kaniyang sinabi pang, Ipinamamanhik ko sa iyo, na kilalanin
mo kung kanino ang mga ito, ang singsing, ang pamigkis, at ang tungkod.
26 At nangakilala ni Juda, at sinabi, Siya'y matuwid kay sa akin; sapagka't hindi ko ibinigay
sa kaniya si Selah na aking anak. At hindi na niya muling sinipingan pa.
27 At nangyari, na sa pagdaramdam niya, na, narito, kambal ang nasa kaniyang tiyan.
28 At nangyari, nang nanganganak siya, na inilabas ng isa ang kamay: at hinawakan ng
hilot at tinalian sa kamay ng isang sinulid na mapula, na sinasabi, Ito ang unang lumabas.
29 At nangyari, na pagkaurong ng kaniyang kamay, na, narito, ang kaniyang kapatid ang
lumabas. At kaniyang sinabi, Bakit nagpumiglas ka? kaya't tinawag ang pangalan niyang
Phares.
30 At pagkatapos ay lumabas ang kaniyang kapatid, na siyang may sinulid na mapula sa
kamay: at tinawag na Zara ang kaniyang pangalan.

KABANATA 39

At ibinaba si Jose sa Egipto; at binili siya ni Potiphar, puno ni Faraon, na kapitan ng
bantay, na lalaking taga Egipto, sa kamay ng mga Ismaelita na nagdala sa kaniya roon.
2 At ang Panginoon ay suma kay Jose, at naging lalaking mapalad; at siya'y nasa bahay
ng kaniyang panginoong taga Egipto.
3 At nakita ng kaniyang panginoon, na ang Panginoon ay sumasakaniya, at ang lahat ng
kaniyang ginagawa ay pinagpapala ng Panginoon sa kaniyang kamay.
4 At nakasumpong si Jose ng biyaya sa kaniyang paningin, at pinaglingkuran niya siya: at
sa kaniya'y ipinamahala niya ang bahay, at ang lahat niyang tinatangkilik ay isinakaniyang
kamay.
5 At nangyari, na mula sa panahon na siya'y pamahalain sa kaniyang bahay, at sa lahat
ng kaniyang tinatangkilik, ay pinagpala ng Panginoon ang bahay ng taga Egiptong yaon
dahil kay Jose; at ang pagpapala ng Panginoon ay sumalahat ng kaniyang tinatangkilik,
sa bahay at sa parang.
6 At kaniyang ipinamahala ang lahat niyang tinatangkilik sa kamay ni Jose; at hindi siya
nakikialam ng anomang kaniya, liban sa tinapay na kaniyang kinakain. At si Jose ay may
magandang pagmumukha at kahalihalina.

7 At nangyari, pagkatapos ng mga bagay na ito, na tinitigan si Jose ng asawa ng kaniyang
panginoon at sinabi, Sipingan mo ako.
8 Datapuwa't siya'y tumanggi at sinabi niya sa asawa ng kaniyang panginoon, Narito, ang
aking panginoon ay hindi nakikialam sa akin tungkol sa nasa bahay, at lahat ng kaniyang
tinatangkilik ay ipinamahala sa aking kamay;
9 Walang sinomang dakila kay sa akin sa bahay na ito; walang ipinagkait sa aking
anomang bagay, kung di ikaw lamang, sapagka't ikaw ay kaniyang asawa: paano ngang
aking magagawa itong malaking kasamaan, at kasalanan laban sa Dios?
10 At nangyari, na nakikiusap man siya kay Jose araw-araw, ay hindi nakikinig sa kaniya
na siya'y sipingan, o pakisamahan.
11 At nangyari nang panahong ito, na siya'y pumasok sa bahay upang gawin niya ang
kaniyang gawain at wala sinoman sa mga tao sa bahay doon sa loob.
12 At siya'y pinigilan niya sa kaniyang suot, na sinasabi, Sipingan mo ako: at iniwan niya
ang kaniyang suot sa kamay niya at tumakas, at lumabas.
13 At nangyari, na pagkakita niyang iniwan ang kaniyang suot sa kamay niya, at tumakas
sa labas,
14 Na siya'y tumawag ng mga tao sa kaniyang bahay, at sinalita sa kanila, na sinasabi,
Tingnan ninyo, na dinalhan niya tayo ng isang Hebreo, upang tayo'y tuyain; pinasok niya
ako upang ako'y sipingan, at ako'y naghihiyaw ng malakas:
15 At nangyari nang marinig niyang ako'y nagtaas ng tinig at naghihiyaw, na iniwan ang
kaniyang suot sa aking siping, at tumakas, at lumabas.
16 At kaniyang iningatan ang suot niya sa kaniyang siping, hanggang sa umuwi ang
kaniyang panginoon sa kaniyang bahay.
17 At sinalita niya sa kaniya ng ayon sa mga salitang ito, na sinasabi, Pinasok ako ng
aliping Hebreo na iyong dinala sa atin, upang tuyain ako:
18 At nangyari, na sapagka't nagtaas ako ng aking tinig at ako'y naghihiyaw, ay kaniyang
iniwan ang suot niya sa aking siping, at tumakas sa labas.
19 At nangyari, na pagkarinig ng kaniyang panginoon ng mga salita na sinalita sa kaniya
ng kaniyang asawa, na sinasabi, Ganitong paraan ang ginawa sa akin ng iyong alipin; ay
nagalab ang kaniyang galit.
20 At dinala ng kaniyang panginoon si Jose, at inilagay sa bilangguan, sa dakong
pinagkukulungan ng mga bilanggo ng hari: at siya'y natira roon sa bilangguan.
21 Datapuwa't ang Panginoon ay suma kay Jose, at iginawad sa kaniya ang awa, at
pinagkalooban ng biyaya sa paningin ng katiwala sa bilangguan.
22 At ipinamahala ng katiwala sa bilangguan sa mga kamay ni Jose ang lahat na mga
bilanggo na nasa bilangguan; at ang lahat ng ginagawa roon ay siya ang gumagawa.
23 Hindi tinitingnan ng katiwala ng bilangguan ang anomang bagay na nasa kaniyang
kamay, sapagka't ang Panginoo'y suma kay Jose; at ang kaniyang ginagawa ay
pinagpapala ng Panginoon.

KABANATA 40

At nangyari, na pagkatapos ng mga bagay na ito, na ang katiwala ng saro ng hari sa
Egipto at ang kaniyang magtitinapay ay nangagkasala laban sa kanilang panginoon na
hari sa Egipto.
2 At naginit si Faraon laban sa kaniyang dalawang tagapamahala, sa puno ng mga

katiwala ng saro at sa puno ng mga magtitinapay.

3 At pinagpipiit sa bilangguan, sa bahay ng kapitan ng bantay, sa bilangguang
kinabibilangguan ni Jose.

4 At ibinigay ng kapitan ng bantay kay Jose ang pamamahala sa kanila at pinaglingkuran
niya sila: at sila'y natirang kaunting panahon sa bilangguan.

5 At ang katiwala at ang magtitinapay ng hari sa Egipto na nangabibilango sa bilangguan,
ay kapuwa nanaginip ng kanikaniyang panaginip sa isang gabi, na bawa't isa ayon sa
paliwanag ng kanikaniyang panaginip.

6 At pinaroonan sila ni Jose sa kinaumagahan, at sila'y tiningnan, at, narito, sila'y
mapanglaw.

7 At kaniyang tinanong ang mga tagapamahala ni Faraon, na mga kasama niya sa
bilangguan sa bahay ng kaniyang panginoon, na sinasabi, Bakit kayo'y mapanglaw
ngayon?

8 At kanilang sinabi sa kaniya, Kami ay nanaginip ng panaginip, at walang sinomang
makapagpaliwanag. At sinabi sa kanila ni Jose, Hindi ba ukol sa Dios ang mga
paliwanag? Isinasamo ko sa inyo, na inyong saysayin sa akin.

9 At sinaysay ng puno ng mga katiwala ng saro kay Jose ang kaniyang panaginip, at
nagsabi sa kaniya, Sa aking panaginip, narito, ang isang puno ng ubas ay nasa harap ko;

10 At sa puno ng ubas, ay may tatlong sanga: at yao'y pawang sumupling, na namulaklak,
at ang mga buwig niyaon, ay nangagtaglay ng mga ubas na hinog.

11 At ang saro ni Faraon ay nasa aking kamay; at kumuha ako ng mga ubas at aking
pinagpipiga sa saro ni Faraon, at ibinigay ko ang saro sa kamay ni Faraon.

12 At sinabi ni Jose sa kaniya, Ito ang kapaliwanagan niyaon, ang tatlong sanga ay tatlong
araw;

13 Sa loob ng tatlong araw ay ititindig ni Faraon ang iyong ulo, at isasauli ka sa iyong
katungkulan: at ibibigay mo ang saro ni Faraon sa kaniyang kamay, na gaya ng
karaniwang ginagawa mong dati ng ikaw ay kaniyang katiwala.

14 Datapuwa't alalahanin mo ako kung ikaw ay mapabuti na, at isinasamo ko sa iyo, na
pagpakitaan mo ako ng kagandahang loob, at banggitin mo ako kay Faraon, at ako'y alisin
mo sa bahay na ito:

15 Sapagka't ako'y tunay na ninakaw sa lupain ng mga Hebreo: at dito naman ay wala
akong ginawang anoman, upang ako'y ilagay nila sa bilangguan.

16 Nang makita ng puno ng mga magtitinapay, na mabuti ang kapaliwanagan ay nagsabi
kay Jose, Ako'y nanaginip din, at narito, tatlong bakol ng tinapay na mabuti ay nasa
ibabaw ng aking ulo:

17 At sa kaibaibabawan ng bakol ay mayroon ng lahat na sarisaring pagkaing niluto para
kay Faraon; at kinakain ng mga ibon sa bakol na nasa ibabaw ng aking ulo.

18 At si Jose ay sumagot, at nagsabi, Ito ang kapaliwanagan niyaon; ang tatlong bakol, ay
tatlong araw;

19 Sa loob ng tatlo pang araw ay itataas ni Faraon ang iyong ulo, at ibibitin ka sa isang
punong kahoy; at kakanin ng mga ibon ang iyong laman.

20 At nangyari nang ikatlong araw, na siyang kapanganakan kay Faraon, na gumawa siya
ng isang piging sa lahat ng kaniyang lingkod: at itinindig niya ang ulo ng puno ng mga
katiwala ng saro, at ang ulo ng puno ng mga magtitinapay.

21 At ibinalik niya ang puno ng mga katiwala ng saro sa kaniyang pagkakatiwala ng saro;
at ibinigay niya ang saro sa kamay ni Faraon:

22 Datapuwa't ang puno ng mga magtitinapay, ay ibinitin sa isang puno ng kahoy: gaya ng

ipinaliwanag sa kanila ni Jose.

23 Gayon ma'y hindi na naalaala si Jose ng puno ng mga katiwala ng saro, kundi nalimutan siya.

KABANATA 41

At nangyari, sa katapusan ng dalawang taong ganap, na si Faraon ay nanaginip: at, narito, na siya'y nakatayo sa tabi ng ilog.

2 At, narito may nagsiahon sa ilog na pitong bakang magagandang anyo at matatabang laman; at nanginain sa talahiban.

3 At, narito, na ibang pitong baka, na nagsiahon sa ilog na nasa likuran nila, mga pangit na anyo, at payat; at nagsihinto roon sa tabi ng mga unang baka, sa tabi ng ilog.

4 At ang pitong bakang magagandang anyo at matataba, ay nilamon ng mga bakang pangit ang anyo at payat. Sa gayo'y nagising si Faraon.

5 At siya'y natulog at nanaginip na bilang ikalawa; at, narito may sumupling na pitong uhay na mabibintog at mabubuti, na may isa lamang tangkay.

6 At, narito, may pitong uhay na payat at tinutuyo ng hanging silanganan, na nagsitubong kasunod ng mga yaon.

7 At nilamon ng mga uhay na payat ang pitong uhay na mabibintog at malulusog. At nagising si Faraon, at, narito, isang panaginip.

8 At nangyari, sa kinaumagahan, na ang kaniyang diwa ay nagulumihanan at siya'y nagsugo at kaniyang ipinatawag ang lahat ng mago sa Egipto, at ang lahat ng pantas doon: at isinaysay ni Faraon sa kanila ang kaniyang panaginip: datapuwa't walang makapagpaliwanag kay Faraon.

9 Nang magkagayo'y nagsalita ang puno ng mga katiwala kay Faraon, na sinasabi, Naaalaala ko sa araw na ito ang aking mga sala:

10 Nguni't si Faraon laban sa kaniyang mga alila, at ibinilanggo ako sa bahay ng kapitan ng bantay, ako at ang puno ng mga magtitinapay.

11 At nanaginip kami ng panaginip sa isang gabi, ako at siya: kami ay kapuwa nanaginip ayon sa kapaliwanagan ng panaginip ng isa't isa sa amin.

12 At nandoong kasama namin ang isang binata, isang Hebreo, na alipin ng kapitan ng bantay; at siya naming pinagsaysayan, at kaniyang ipinaliwanag sa amin ang aming panaginip; ipinaliwanag niya ayon sa panaginip ng bawat isa sa amin.

13 At nangyari, na kung paano ang kaniyang pagkapaliwanag sa amin, ay nagkagayon; ako'y pinabalik sa aking katungkulan, at ipinabitin ang isa.

14 Nang magkagayo'y nagsugo si Faraon at ipinatawag si Jose, at siya'y inilabas na madalian sa bilangguan: siya'y nagahit at nagbihis ng suot, at naparoon kay Faraon.

15 At sinabi ni Faraon kay Jose, Ako'y nanaginip ng isang panaginip, at walang makapagpaliwanag: at nabalitaan kita, na pagkarinig mo ng isang panaginip ay naipaliwanag mo.

16 At sumagot si Jose kay Faraon, na sinasabi, Wala sa akin; Dios ang magbibigay ng sagot sa kapayapaan kay Faraon.

17 At sinalita ni Faraon kay Jose, Sa aking panaginip ay narito, nakatayo ako sa tabi ng ilog:

18 At, narito, may nagsiahon sa ilog na pitong bakang matatabang laman at magagandang anyo, at nanginain sa talahiban:

19 At, narito, may ibang pitong baka na nagsiahon sa likuran nila, mga payat, at
napakapangit ang anyo, at payat na kailan ma'y hindi ako nakakita sa buong lupain ng
Egipto ng ibang kawangis ng mga yaon sa kapangitan.
20 At kinain ng mga bakang payat at pangit, ang pitong nauunang bakang matataba:
21 At nang kanilang makain, ay hindi man lamang maalaman na sila'y kanilang nakain;
kundi ang kanilang anyo ay pangit ding gaya ng una. Sa gayo'y nagising ako.
22 At nakakita ako sa aking panaginip, at, narito, pitong uhay ay tumataas sa isang
tangkay, mapipintog at mabubuti.
23 At, narito, may pitong uhay na lanta, mga pipi at tinutuyo ng hanging silanganan na
nagsitaas na kasunod ng mga yaon:
24 At nilamon ng mga uhay na lanta ang pitong uhay na mabubuti: at aking isinaysay sa
mga mago: datapuwa't walang makapagpahayag niyaon sa akin.
25 At sinabi ni Jose kay Faraon, Ang panaginip ni Faraon ay iisa; ang gagawin ng Dios ay
ipinahayag kay Faraon:
26 Ang pitong bakang mabubuti ay pitong taon; at ang pitong uhay na mabubuti ay pitong
taon; ang panaginip ay iisa.
27 At ang pitong bakang payat at mga pangit, na nagsiahong kasunod ng mga yaon ay
pitong taon, at gayon din ang pitong uhay na tuyo, na pinapaspas ng hanging silanganan;
kapuwa magiging pitong taong kagutom.
28 Iyan ang bagay na sinalita ko kay Faraon: ang gagawin ng Dios, ipinaalam kay Faraon.
29 Narito, dumarating ang pitong taong may malaking kasaganaan sa buong lupain ng
Egipto;
30 At may dadating, pagkatapos ng mga iyan, na pitong taong kagutom; at malilimutan
iyang buong kasaganaan sa lupain ng Egipto; at pupuksain ng kagutom ang lupain;
31 At ang kasaganaan ay hindi malalaman sa lupain, dahil sa kagutom na sumusunod;
sapagka't magiging napakahigpit.
32 At kaya't pinagibayo ang panaginip kay Faraon na makalawa, ay sapagka't bagay na
itinatag ng Dios, at papangyayarihing madali ng Dios.
33 Ngayon nga'y humanap si Faraon ng isang taong matalino at pantas, at ilagay sa
lupain ng Egipto.
34 Gawing ganito ni Faraon, at maglagay ng mga tagapamahala sa lupain, na paglimahing
bahagi ang lupain ng Egipto sa loob ng pitong taon ng kasaganaan.
35 At kanilang tipunin ang lahat ng pagkain nitong mabubuting taon na dumarating, at
magkamalig ng trigo sa kapangyarihan ng kamay ni Faraon, na pinakapagkain sa mga
bayan at ingatan.
36 At ang pagkain ay kamaligin na itaan sa lupain sa pitong taong kagutom na mangyayari
sa lupain ng Egipto; upang huwag mapuksa ang lupain sa kagutom.
37 At ang bagay ay minabuti ng mga mata ni Faraon, at ng mga mata ng kaniyang mga
lingkod.
38 At sinabi ni Faraon sa kaniyang mga lingkod, Makakasumpong kaya tayo ng isang
gaya nito, na taong kinakasihan ng espiritu ng Dios?
39 At sinabi ni Faraon kay Jose, Yamang ipinabatid sa iyo ng Dios: ang lahat ng ito, ay
walang matalino o pantas na gaya mo:
40 Ikaw ay magpupuno sa aking bahay, at ayon sa iyong salita ay pamamahalaan mo ang
aking buong bayan: sa luklukang hari lamang magiging mataas ako sa iyo.
41 At sinabi ni Faraon kay Jose, Tingnan mo, ikaw ay inilagay ko sa buong lupain ng

Egipto.

42 At inalis ni Faraon sa kamay niya ang kaniyang tandang singsing at inilagay sa kamay ni Jose, at siya'y sinuutan ng magandang lino at nilagyan siya ng isang kuwintas na ginto sa palibot ng kaniyang leeg;

43 At siya'y pinasakay niya sa ikalawang karro na tinatangkilik ni Faraon at isinisigaw sa unahan niya. Lumuhod kayo: at inihalal siya na puno sa buong lupain ng Egipto.

44 At sinabi ni Faraon kay Jose, Ako'y si Faraon, at kung wala ka ay hindi magtataas ang sinomang tao ng kaniyang kamay o ng kaniyang paa sa buong lupain ng Egipto.

45 At pinanganlan ni Faraon si Jose na Zaphnath-paanea, at ibinigay na asawa sa kaniya si Asenath, na anak ni Potiphera, na saserdote sa On. At lumabas si Jose, sa lupain ng Egipto.

46 At si Jose ay may tatlong pung taon nang tumayo sa harap ni Faraon na hari sa Egipto. At si Jose ay umalis sa harap ni Faraon, at nilibot ang buong lupain ng Egipto.

47 At sa pitong taong sagana ay nagdulot ang lupa ng sagana.

48 At tinipon ni Jose ang lahat na pagkain sa pitong taon na tinamo sa lupain ng Egipto: at inimbak ang nangasabing pagkain sa mga bayan; na ang pagkain sa bukid na nasa palibot ng bawa't bayan ay inimbak sa bawa't kinauukulan ding bayan.

49 At si Jose ay nagkamalig ng trigo na parang buhangin sa dagat, na napakarami hanggang sa hindi nabilang; sapagka't walang bilang.

50 At bago dumating ang taong kagutom ay ipinanganak kay Jose ang dalawang lalake, na ipinanganak sa kaniya ni Asenath na anak ni Potiphera, na saserdote sa On.

51 At tinawag ni Jose ang pangalan ng panganay na Manases, sapagka't aniya'y, Ipinalimot ng Dios sa akin ang lahat ng aking kapagalan at ang buong bahay ng aking ama.

52 At ang ipinangalan sa ikalawa ay Ephraim: Sapagka't ako'y pinalago ng Dios sa lupain ng aking kadalamhatian.

53 At ang pitong taon ng kasaganaan na nagkaroon sa lupain ng Egipto ay natapos.

54 At ang pitong taon ng kagutom ay nagpasimulang dumating, ayon sa sinabi ni Jose: at nagkagutom sa lahat ng lupain; datapuwa't sa buong lupain ng Egipto ay may tinapay.

55 At nang ang buong lupain ng Egipto ay magutom, ay dumaing ng tinapay ang bayan kay Faraon: at sinabi ni Faraon sa lahat ng mga Egipcio, Pumaroon kayo kay Jose; ang kaniyang sabihin sa inyo ay inyong gawin.

56 At ang kagutom ay nasa ibabaw ng buong lupa: at binuksan ni Jose ang lahat ng kamalig at nagbili sa mga Egipcio; at lumala ang kagutom sa lupain ng Egipto.

57 At lahat ng mga taga ibang lupain ay nagsiparoon kay Jose upang magsibili ng trigo; sapagka't lumala ang kagutom sa buong lupa.

KABANATA 42

Nabalitaan nga ni Jacob na may trigo sa Egipto, at sinabi ni Jacob sa kaniyang mga anak, Bakit kayo nangagtitinginan?

2 At kaniyang sinabi, Narito, aking narinig na may trigo sa Egipto: bumaba kayo roon, at bumili kayo roon ng sa ganang atin, upang tayo'y mabuhay at huwag mamatay.

3 At ang sangpung kapatid ni Jose ay bumaba, na bumili ng trigo sa Egipto.

4 Datapuwa't si Benjamin na kapatid ni Jose, ay hindi sinugo ni Jacob na kasama ng kaniyang mga kapatid; sapagka't aniya'y, Baka sakaling may mangyari sa kaniyang

anomang kapahamakan.

5 At ang mga anak ni Israel ay nagsiparoong bumili, na kasalamuha ng nagsisiparoon: sapagka't nagkakagutom sa lupain ng Canaan.

6 At si Jose ang tagapamahala sa lupain; siya ang nagbibili ng trigo sa lahat ng mga tao sa lupain: at nagsidating ang mga kapatid ni Jose at nangagpatirapa sa kaniya, na ang kanilang mga mukha ay pasubasob.

7 At nakita ni Jose ang kaniyang mga kapatid, at kaniyang nangakilala, datapuwa't siya'y nagkunwaring iba sa kanila, at sila'y kinausap niya ng magilas; at sinabi sa kanila, Saan kayo nagsipanggaling? At sinabi nila, Sa lupain ng Canaan, upang bumili ng pagkain.

8 At nakilala ni Jose ang kaniyang mga kapatid, datapuwa't hindi nila siya nakilala.

9 At naalaala ni Jose ang mga panaginip na kaniyang napanaginip, tungkol sa kanila, at sa kanila'y sinabi, Kayo'y mga tiktik; upang tingnan ninyo ang kahubaran ng lupain kaya kayo naparito.

10 At kanilang sinabi sa kaniya, Hindi panginoon ko, kundi ang iyong mga lingkod ay nagsiparito upang bumili ng pagkain.

11 Kaming lahat ay anak ng isa lamang lalake; kami ay mga taong tapat, ang iyong mga lingkod ay hindi mga tiktik.

12 At kaniyang sinabi sa kanila, Hindi, kungdi upang tingnan ang kahubaran ng lupain kaya kayo naparito.

13 At kanilang sinabi, Kaming iyong mga lingkod ay labing dalawang magkakapatid, na mga anak ng isa lamang lalake sa lupain ng Canaan; at, narito, ang bunso ay nasa aming ama ngayon, at ang isa'y wala na.

14 At sinabi sa kanila ni Jose, Iyan ang sinasalita ko sa inyo, na aking sinasabi, Kayo'y mga tiktik;

15 Dito ko kayo susubukin: alangalang sa buhay ni Faraon ay hindi kayo aalis dito, malibang pumarito ang inyong kapatid na bunso.

16 Suguin ninyo ang isa sa inyo, na dalhin dito ang inyong kapatid, at kayo'y mangabibilanggo; upang masubok ang inyong mga salita, kung may katotohanan sa inyo: o kung hindi alangalang sa buhay ni Faraon, ay tunay na mga tiktik kayo.

17 At kaniyang inilagay silang lahat na magkakasama sa bilangguan na tatlong araw.

18 At sinabi ni Jose sa kanila sa ikatlong araw, Gawin ninyo ito at mangabuhay kayo; sapagka't natatakot ako sa Dios:

19 Kung kayo'y mga taong tapat, ay matira ang isa sa inyong magkakapatid na bilanggo sa bahay na pinagbilangguan sa inyo; datapuwa't kayo'y yumaon, magdala kayo ng trigo dahil sa kagutom sa inyong mga bahay:

20 At dalhin ninyo sa akin ang inyong kapatid na bunso; sa ganito'y matototohanan ang inyong mga salita, at hindi kayo mangamamatay. At kanilang ginawang gayon.

21 At sila'y nagsabisabihan, Katotohanang tayo'y salarin tungkol sa ating kapatid, sapagka't nakita natin ang kahapisan ng kaniyang kaluluwa, nang namamanhik sa atin, at hindi natin siya dininig; kaya't dumarating sa atin ang kahapisang ito.

22 At si Ruben ay sumagot sa kanila, na nagsasabi, Di ba nagsalita ako sa inyo, na aking sinasabi, Huwag kayong magkasala laban sa bata; at ayaw kayong makinig? kaya naman, narito, ang kaniyang dugo ay nagsasakdal.

23 At hindi nila nalalaman na sila'y pinakikinggan ni Jose; sapagka't may tagapagpaliwanag sa kanila.

24 At siya'y humiwalay sa kanila, at umiyak; at siya'y bumalik sa kanila, at sila'y kinausap at kinuha sa kanila si Simeon, at siya'y tinalian sa harap ng kanilang mga mata.

25 Nang magkagayo'y ipinagutos ni Jose na punuin ang kanilang mga bayong ng trigo, at
ibalik ang salapi ng bawa't isa sa kanikaniyang bayong, at sila'y bigyan ng mababaon sa
daan: at ginawa sa kanilang gayon.
26 At kanilang pinasanan ng trigo ang kanilang mga asno, at sila'y yumaon mula roon.
27 At pagbubukas ng isa ng kaniyang bayong upang bigyan ng pagkain ang kaniyang
asno sa tuluyan, ay nakita niya ang kaniyang salapi; at, narito, nasa labi ng kaniyang
bayong.
28 At sinabi niya sa kaniyang mga kapatid, Ang salapi ko ay nasauli; at, narito, nasa aking
bayong: at kumutob ang kanilang puso; at nangagtinginan na nanganginginig, na
nagsasabihan, Ano itong ginawa ng Dios sa atin?
29 At sila'y dumating kay Jacob na kanilang ama sa lupain ng Canaan, at isinaysay nila sa
kaniya ang lahat na nangyari sa kanila; na sinasabi:
30 Ang lalaking panginoon sa lupaing yaon ay kinausap kami na magilas, at inari kaming
mga tiktik sa lupain.
31 At aming sinabi sa kaniya, Kami ay mga taong tapat; hindi kami mga tiktik:
32 Kami ay labing dalawang magkakapatid, na mga anak ng aming ama; ang isa'y wala
na, at ang bunso ay nasa aming ama ngayon sa lupain ng Canaan.
33 At sinabi sa amin ng lalaking yaon, ng panginoon sa lupain, Dito ko makikilala na
kayo'y mga taong tapat: magiwan kayo sa akin ng isa sa inyong magkakapatid, at
magsipagdala kayo ng trigo dahil sa kagutom sa inyong mga bahay, at kayo'y yumaon.
34 At dalhin ninyo rito sa akin ang inyong kapatid na bunso: kung gayo'y makikilala ko, na
kayo'y hindi mga tiktik, kundi kayo'y mga taong tapat: sa ganito'y isasauli ko sa inyo ang
inyong kapatid at kayo'y mangangalakal sa lupain.
35 At nangyari na pagaalis ng laman ng kanilang mga bayong, na, narito, sa bayong ng
bawa't isa ay nakalagay ang balot ng kanikaniyang salapi: at nang makita nila at ng
kanilang ama ang kanilang mga balot ng salapi, ay nangatakot.
36 At sinabi sa kanila ng kanilang amang si Jacob, Inalis na ninyo sa akin ang aking mga
anak: si Jose ay wala, at si Simeon ay wala, at aalisin pa ninyo si Benjamin: lahat ng
bagay na ito ay laban sa akin.
37 At nagsalita, si Ruben sa kaniyang ama, na sinasabi, Ipapatay mo ang aking dalawang
anak kung siya'y hindi ko dalhin sa iyo; ibigay mo sa aking kamay, at siya'y aking ibabalik
sa iyo.
38 At kaniyang sinabi, Hindi yayaon ang aking anak na kasama ninyo; sapagka't ang
kaniyang kapatid ay patay na, at siya lamang ang natitira; kung mangyari sa kaniya ang
anomang kapahamakan sa daan na inyong paroroonan, ay pababababain nga ninyo ang
aking mga uban sa Sheol na may kapanglawan.

KABANATA 43

At ang kagutom ay mahigpit sa lupain.
2 At nangyari, nang makain na nila ang trigong kanilang dinala mula sa Egipto, na sinabi
sa kanila ng kanilang ama, Kayo'y pumaroong muli, ibili ninyo tayo ng kaunting pagkain.
3 At si Juda ay nagsalita sa kaniya, na sinasabi, Ipinahayag sa aming mahigpit ng lalaking
yaon, na sinasabi, Hindi ninyo makikita ang aking mukha, maliban na ipagsama ninyo ang
inyong kapatid.
4 Kung pasasamahin mo sa amin ang aming kapatid, ay bababa kami, at ibibili ka namin
ng pagkain.

5 Datapuwa't kung hindi mo paparoroonin ay hindi kami bababa: sapagka't sinabi sa amin ng lalaking yaon, Hindi ninyo makikita ang aking mukha, malibang kasama ninyo ang inyong kapatid.

6 At sinabi ni Israel, Bakit ninyo ako ginawan ng masama, na inyong sinabi sa lalake na mayroon pa kayong ibang kapatid?

7 At kanilang sinabi, Tinanong kami ng buong siyasat, tungkol sa amin, at tungkol sa aming kamaganakan, na sinasabi, Buhay pa ba ang inyong ama? May iba pa ba kayong kapatid? At isinaysay namin sa kaniya ayon sa mga salitang ito: saan namin malalaman, kaniyang sasabihin, Ibababa ninyo rito ang inyong kapatid?

8 At sinabi ni Juda kay Israel na kaniyang ama. Pasamahin mo sa akin ang bata at kami ay magsisitindig at magsisiyaon; upang tayo'y mabuhay at huwag mamatay, kami, at ikaw, at gayon din ang aming mga bata.

9 Ako ang mananagot sa kaniya; sa aking kamay hahanapin mo siya; kung hindi ko ibalik sa iyo, at ilagay sa harap mo, ay pasanin ko ang sala magpakailan pa man:

10 Sapagka't kung hindi tayo nagluwat, ay nakapagbalik na kaming makalawa.

11 At sinabi sa kanila ng kanilang amang si Israel, Kung gayon, ngayo'y gawin ninyo ito: magdala kayo sa inyong bayong ng mga piling bunga ng lupain, at dalhan ninyo ang lalaking yaon ng kaloob, ng kaunting balsamo at kaunting pulot, pabango, at mirra, mga pile at almendras.

12 At magdala kayo ng ibayong halaga ng salapi sa inyong kamay; at ang salaping nabalik sa labi ng inyong mga bayong ay dalhin ninyong muli sa inyong kamay; marahil ay kalituhan:

13 Dalhin din ninyo ang inyong kapatid, at magtindig kayo at pumaroon kayong muli sa lalaking yaon.

14 At pagkalooban nawa kayo ng Dios na Makapangyarihan sa lahat ng kaawaan sa harap ng lalaking yaon, upang isauli sa inyo ang inyong isang kapatid at si Benjamin. At kung mawalan ako ng mga anak, ay mawalan ako.

15 At dinala ng mga lalake ang kaloob na yaon, at ibayong halaga ng salapi ang dinala sa kanilang kamay, at si Benjamin; at nagsipagtindig, at nagsibaba sa Egipto, at nagsiharap kay Jose.

16 At nang makita ni Jose si Benjamin na kasama nila, ay sinabi niya sa katiwala ng kaniyang bahay: Dalhin mo ang mga lalaking iyan sa bahay, at magpatay ka ng mga hayop, at ihanda mo; sapagka't ang mga lalaking iyan ay magsisipananghaling kasalo ko.

17 At ginawa ng lalake ang ayon sa iniutos sa kaniya ni Jose; at dinala ng katiwala ang mga lalaking yaon sa bahay ni Jose.

18 At ang mga lalake ay nangatakot, sapagka't sila'y dinala sa bahay ni Jose; kanilang sinabi: Dahil sa salaping isinauli sa ating mga bayong ng una, ay dinala tayo rito; upang hanapan tayo ng dahilan, at tayo'y ibagsak niya, at tayo'y ariin niyang mga alipin, at pati ng atin mga asno.

19 At sila'y nagsilapit sa katiwala ng bahay ni Jose, at kinausap nila sa pintuan ng bahay.

20 At sinabi nila, Oh panginoon ko, tunay na kami ay bumaba ng una na bumili ng pagkain:

21 At nangyari, nang dumating kami sa tuluyan, na binuksan namin ang aming mga bayong, at, narito, ang salapi ng bawa't isa sa amin ay nasa labi ng kanikaniyang bayong, ang salapi namin sa tunay na timbang: at aming muling dinala sa aming kamay.

22 At nagdala kami ng ibang salapi sa aming kamay upang ibili ng pagkain; hindi namin nalalaman kung sino ang naglagay ng aming salapi sa aming mga bayong.

23 At kaniyang sinabi, Mapayapa kayo; huwag kayong matakot, ang Dios ninyo at ang
Dios ng inyong ama ang nagbigay sa inyo ng kayamanang natatago sa inyong mga
bayong: tinanggap ko ang inyong salapi. At inilabas si Simeon sa kanila.
24 At dinala ng katiwala ang mga lalake sa bahay ni Jose, at sila'y binigyan ng tubig, at
nangaghugas ng kanilang mga paa; at binigyan ng pagkain ang kanilang mga asno.
25 At kanilang inihanda ang kaloob sa pagdating ni Jose sa tanghali; sapagka't kanilang
narinig na doon sila magsisikain ng tinapay.
26 At nang dumating si Jose sa bahay, ay dinala nila sa kaniya sa loob ng bahay, ang
kaloob na nasa kanilang kamay, at sila'y nagpatirapa sa harap niya.
27 At sila'y kaniyang tinanong tungkol sa kanilang kalagayan, at sinabi, Wala bang sakit
ang inyong ama, ang matanda na inyong sinalita? buhay pa ba?
28 At kanilang sinabi, Walang sakit ang iyong lingkod na aming ama, buhay pa. At sila'y
nagsiyukod at nagsigalang.
29 At itiningin niya ang kaniyang mga mata, at nakita si Benjamin na kapatid niya, na anak
ng kaniyang ina, at sinabi, Ito ba ang inyong kapatid na bunso, na inyong sinalita sa akin?
At kaniyang sinabi, Pagpalain ka nawa ng Dios, anak ko.
30 At nagmadali si Jose; sapagka't nagniningas ang kaniyang loob dahil sa kaniyang
kapatid: at humanap ng dakong maiiyakan; at pumasok sa kaniyang silid, at umiyak doon.
31 At siya'y naghilamos at lumabas; at nagpigil ng loob, at nagsabi, Maghain kayo ng
tinapay.
32 At kanilang hinainan siyang bukod, at silang bukod, at ang mga Egipcio na kumakaing
kasama niya ay bukod: sapagka't ang mga taga Egipcio ay hindi makakaing kasalo ng
mga Hebreo; sapagka't kasuklamsuklam ito sa mga Egipcio.
33 At sila'y nagsiupo sa harap niya, ang panganay ayon sa kaniyang pagkapanganay, at
ang bunso ayon sa kaniyang pagkabunso: at ang mga lalake ay nangamamangha na
nagtitinginan.
34 At sila'y idinampot ni Jose sa harap niya ng mga ulam: datapuwa't ang ulam ni
Benjamin ay humihigit kay sa mga bahagi ng alin man sa kanila ng makalima. At
nangaginuman at nangakipagkatuwa sa kaniya.

KABANATA 44

At kaniyang iniutos sa katiwala ng kaniyang bahay, na sinasabi, Punuin mo ng mga
pagkain ang mga bayong ng mga lalaking ito, kung gaano ang kanilang madadala: at
ilagay mo ang salapi ng bawa't isa sa labi ng kanikaniyang bayong.
2 At ilagay mo ang aking saro, ang sarong pilak, sa labi ng bayong ng bunso, at ang
salapi ng kaniyang trigo. At ginawa niya ang ayon sa salita na sinalita ni Jose.
3 At pagliliwanag ng kinaumagahan, ay pinapagpaalam ang mga lalake, sila at ang
kanilang mga asno.
4 Nang sila'y mangakalabas na sa bayan, at hindi pa sila nalalayo, ay sinabi ni Jose sa
katiwala ng kaniyang bahay, Bumangon ka habulin mo ang mga lalake; at pagka sila'y
iyong inabutan, ay sabihin mo sa kanila, Bakit iginanti ninyo ay kasamaan sa kabutihan?
5 Hindi ba ang sarong ito ang iniinuman ng aking panginoon, at tunay na kaniyang
ipinanghuhula? Kayo'y gumawa ng masama sa paggawa ng ganiyan.
6 At kaniyang inabutan sila, at kaniyang sinalita sa kanila ang mga ito.
7 At kanilang sinabi sa kaniya, Bakit sinalita ng aking panginoon ang mga salitang ito?

Huwag itulot ng Dios na gumawa ang iyong mga lingkod ng ganiyang bagay.

8 Narito, ang salapi na aming nasumpungan sa labi ng aming mga bayong ay aming isinauli sa iyo mula sa lupain ng Canaan: paano ngang kami ay magnanakaw sa bahay ng iyong panginoon ng pilak o ginto?

9 Yaong kasumpungan sa iyong mga lingkod, ay mamatay, at pati kami ay magiging alipin ng aming panginoon.

10 At kaniyang sinabi, Mangyari nga ang ayon sa inyong mga salita; yaong kasumpungan ay magiging aking alipin; at kayo'y mawawalan ng sala.

11 Nang magkagayo'y nagmadali sila, at ibinaba ng bawa't isa ang kaniyang bayong sa lupa, at binuksan ng bawa't isa ang kaniyang bayong.

12 At kaniyang sinaliksik, na pinasimulan sa panganay at niwakasan sa bunso; at nasumpungan ang saro sa bayong ni Benjamin.

13 Nang magkagayo'y kanilang hinapak ang kanilang mga suot, at pinasanan ng bawa't isa ang kaniyang asno, at nagsibalik sa bayan.

14 At si Juda at ang kaniyang mga kapatid ay dumating sa bahay ni Jose at siya'y nandoon pa, at sila'y nangagpatirapa sa lupa sa harap niya.

15 At sinabi sa kanila ni Jose, Anong gawa itong inyong ginawa? Hindi ba ninyo nalalaman na ang isang tao na gaya ko ay tunay na makahuhula?

16 At sinabi ni Juda: Anong aming sasabihin sa aming panginoon? anong aming sasalitain? o paanong kami ay magpapatotoo? Inilitaw ng Dios ang kasamaan ng iyong mga lingkod: narito, kami ay alipin ng aming panginoon, kami sampu niyaong kinasumpungan ng saro.

17 At kaniyang sinabi, Huwag nawang itulot ng Dios na ako'y gumawa ng ganiyan; ang taong kinasumpungan ng saro, ay siyang magiging aking alipin; datapuwa't tungkol sa inyo ay pumaroon kayong payapa sa inyong ama.

18 Nang magkagayo'y lumapit si Juda sa kaniya, at nagsabi, Oh panginoon ko, ipinamamanhik ko sa iyo na papagsalitain ang iyong lingkod, ng isang salita sa mga pakinig ng aking panginoon, at huwag nawang magalab ang iyong loob laban sa iyong lingkod; sapagka't ikaw ay parang si Faraon.

19 Tinanong ng aking panginoon ang kaniyang mga lingkod, na sinasabi; Kayo ba'y mayroong ama o kapatid?

20 At aming sinabi sa aking panginoon, Kami ay may ama, isang matanda, at isang anak sa kaniyang katandaan, isang munting bata at ang kaniyang kapatid ay namatay, at siya lamang ang naiwan ng kaniyang ina, at minamahal siya ng kaniyang ama.

21 At sinabi mo sa iyong mga lingkod, Dalhin ninyo rito sa akin, upang mamasdan ko siya ng aking mga mata.

22 At aming sinabi sa aking panginoon, Hindi maiiwan ng bata ang kaniyang ama: sapagka't kung iiwan niya ang kaniyang ama, ay mamamatay ang ama niya.

23 At iyong sinabi sa iyong mga lingkod, Hindi na ninyo makikita ang aking mukha, malibang inyong ipagsamang bumaba ang inyong kapatid na bunso.

24 At nangyari nang panhikin namin ang inyong lingkod na aking ama, ay aming isinaysay sa kaniya ang mga salita ng aking panginoon.

25 At sinabi ng aming ama, Pumaroon kayo uli, ibili ninyo tayo ng kaunting pagkain.

26 At aming sinabi, Hindi kami makababababa: kung ang aming bunsong kapatid ay kasama namin ay bababa nga kami: sapagka't hindi namin makikita ang mukha ng lalaking yaon, malibang ang aming bunsong kapatid ay kasama namin.

27 At sinabi ng iyong lingkod na aming ama sa amin, Inyong talastas na ang aking asawa

ay nagkaanak sa akin ng dalawang lalake:

28 At ang isa'y umalis sa akin, at aking sinabi, Tunay na siya'y nalapa; at hindi ko siya nakita mula noon.

29 At kung inyong kunin pa ang isang ito sa akin, at may mangyaring sakuna sa kaniya, ay inyong ibababa ang aking uban sa Sheol na may kapanglawan.

30 Ngayon nga'y kung ako'y dumating sa iyong lingkod na aking ama, at ang bata ay hindi namin kasama; sapagka't ang kaniyang buhay ay natatali sa buhay ng batang iyan;

31 Ay mangyayari nga na pagka kaniyang nakitang ang bata ay di namin kasama, na mamamatay siya: at ibababa sa Sheol na may kapanglawan ng iyong mga lingkod ang mga uban ng iyong lingkod na aming ama.

32 Sapagka't ang iyong lingkod ang siyang nanagot sa bata sa aking ama, na nagsasabi: Kung hindi ko siya dalhin sa iyo, ay papasanin ko nga ang kasalanan sa aking ama magpakailan man.

33 Ngayon nga, ay ipahintulot mo na ang iyong lingkod, aking isinasamo sa iyo, ay maiwan na kahalili ng bata na pinakaalipin ng aking panginoon; at iyong ipahintulot na ang bata ay umahong kasama ng kaniyang mga kapatid.

34 Sapagka't paanong paroroon ako sa aking ama, at ang bata'y di ko kasama? Baka aking makita pa ang sakunang sasapit sa aking ama.

KABANATA 45

Nang magkagayon ay hindi nakapagpigil si Jose sa harap nilang lahat na nakatayo sa siping niya; at sumigaw, Paalisin ninyo ang lahat ng tao sa aking harap. At walang taong tumayo na kasama niya samantalang si Jose ay napakikilala sa kaniyang mga kapatid.

2 At siya'y umiyak ng malakas: at narinig ng mga Egipcio, at narinig ng sangbahayan ni Faraon.

3 At sinabi ni Jose sa kaniyang mga kapatid, Ako'y si Jose; buhay pa ba ang aking ama? At ang kaniyang mga kapatid ay hindi mangakasagot sa kaniya: sapagka't sila'y nagugulumihanan sa kaniyang harap.

4 At sinabi ni Jose sa kaniyang mga kapatid, Lumapit kayo sa akin, isinasamo ko sa inyo. At sila'y lumapit. At kaniyang sinabi: Ako'y si Jose na inyong kapatid, na inyong ipinagbili upang dalhin sa Egipto.

5 At ngayo'y huwag kayong magdalamhati, o magalit man sa inyong sarili na inyo akong ipinagbili rito: sapagka't sinugo ako ng Dios sa unahan ninyo upang magadya ng buhay.

6 Sapagka't may dalawang taon nang ang kagutom ay nasa lupain; at may limang taon pang hindi magkakaroon ng pagbubukid, o pagaani man.

7 At sinugo ako ng Dios sa unahan ninyo upang papanatilihin kayong pinakalahi sa lupa, at upang iligtas kayong buhay sa pamamagitan ng dakilang pagliligtas.

8 Hindi nga kayo ang nagsugo sa akin dito, kundi ang Dios: at kaniya akong ginawang ama kay Faraon, at panginoon sa buo niyang bahay, at tagapamahala ng buong lupain ng Egipto.

9 Magmadali kayo, at pumaroon kayo sa aking ama, at sabihin ninyo sa kaniya: Ganito ang sabi ng iyong anak na si Jose: Ginawa akong panginoon ng Dios sa buong Egipto: pumarito ka sa akin, huwag kang magluwat.

10 At ikaw ay tatahan sa lupain ng Gosen, at malalapit ka sa akin, ikaw at ang iyong mga anak, at ang mga anak ng iyong mga anak, at ang iyong mga kawan, at ang iyong mga bakahan, at ang iyong buong tinatangkilik.

11 At doo'y kakandilihin kita; sapagka't may limang taong kagutom pa; baka ikaw ay madukha, ikaw at ang iyong sangbahayan, at ang lahat ng iyo.

12 At, narito, nakikita ng inyong mga mata at ng mga mata ng aking kapatid na si Benjamin, na ang aking bibig ang nagsasalita sa inyo.

13 At inyong sasaysayin sa aking ama ang aking buong kaluwalhatian sa Egipto, at ang inyong buong nakita; at kayo'y magmamadali at inyong ibababa rito ang aking ama.

14 At siya'y humilig sa leeg ng kaniyang kapatid na si Benjamin, at umiyak; at si Benjamin ay umiyak sa ibabaw ng kaniyang leeg.

15 At kaniyang hinagkan ang lahat niyang kapatid, at umiyak sa kanila: at pagkatapos ay nakipagsalitaan sa kaniya ang kaniyang mga kapatid.

16 At ang kabantugang yaon ay naibalita sa sangbahayan ni Faraon, na sinasabi, Nagsidating ang mga kapatid ni Jose: at ikinalugod ni Faraon, at ng kaniyang mga lingkod.

17 At sinabi ni Faraon kay Jose, Sabihin mo sa iyong mga kapatid, Ito'y gawin ninyo: pasanan ninyo ang inyong mga hayop, at kayo'y yumaon, umuwi sa lupain ng Canaan;

18 At dalhin ninyo ang inyong ama at ang inyong mga sangbahayan, at pumarito kayo sa akin: at aking ibibigay sa inyo ang pinakamabuti sa lupain ng Egipto, at kakanin ninyo ang katabaan ng lupain.

19 Ngayo'y inuutusan ka, ito'y gawin ninyo; kumuha kayo ng mga kariton sa lupain ng Egipto para sa inyong mga bata, at sa inyong mga asawa, at dalhin ninyo rito ang inyong ama, at kayo'y pumarito.

20 Huwag din ninyong lingapin ang inyong pag-aari; dahil sa ang buti ng buong lupain ng Egipto ay inyo.

21 At ginawang gayon ng mga anak ni Israel: at binigyan sila ni Jose ng mga kariton, ayon sa utos ni Faraon, at sila'y binigyan ng mababaon sa daan.

22 Sa kanilang lahat ay nagbigay siya ng mga pangpalit na bihisan; nguni't kay Benjamin ay nagbigay siya ng tatlong daang putol na pilak, at limang pangpalit na bihisan.

23 At sa kaniyang ama ay nagpadala siya ng ganitong paraan; sangpung asnong may pasang mabuting mga bagay sa Egipto, at sangpung asna na may pasang trigo at tinapay at pagkain ng kaniyang ama sa daan.

24 Sa ganito ay kaniyang pinapagpaalam ang kaniyang mga kapatid, at sila'y yumaon: at kaniyang sinabi sa kanila, Huwag kayong magkaaalit sa daan.

25 At sila'y sumumpa mula sa Egipto, at naparoon sa lupain ng Canaan, kay Jacob na kanilang ama.

26 At kanilang isinaysay sa kaniya, na sinasabi, Si Jose ay buhay pa, at siya'y puno sa buong lupain ng Egipto. At ang kaniyang puso ay nanglupaypay, sapagka't di niya pinaniwalaan sila.

27 At kanilang isinaysay sa kaniya ang lahat ng salita ni Jose, na kaniyang sinabi sa kanila: nang kaniyang makita ang mga karitong ipinadala ni Jose upang dalhin sa kaniya, ay nagsauli ang diwa ni Jacob na kanilang ama.

28 At sinabi ni Israel, Siya na; si Jose na aking anak ay buhay pa: ako'y paroroon at titingnan ko siya, bago ako mamatay.

KABANATA 46

At si Israel ay naglakbay na dala ang lahat niyang tinatangkilik, at napasa Beerseba, at
naghandog ng mga hain sa Dios ng kaniyang amang si Isaac.
2 At kinausap ng Dios si Israel sa mga panaginip sa gabi, at sinabi, Jacob, Jacob. At
sinabi niya, Narito ako:
3 At kaniyang sinabi, Ako'y Dios, ang Dios ng iyong ama, huwag kang matakot na bumaba
sa Egipto: sapagka't doo'y gagawin kitang isang dakilang bansa:
4 Ako'y bababang kasama mo sa Egipto; at tunay na iaahon kita uli, at ipapatong ni Jose
ang kaniyang kamay sa iyong mga mata.
5 At bumangon si Jacob mula sa Beerseba; at dinala ng mga anak ni Israel si Jacob na
kanilang ama, at ang kanilang mga bata, at ang kanilang mga asawa, sa mga kariton na
ipinadala ni Faraon kay Jacob.
6 At kanilang dinala ang kanilang mga hayop, at ang kanilang mga pag-aari na kanilang
inimpok sa lupain ng Canaan, at na pasa Egipto, si Jacob at ang buong binhi niya na
kasama niya.
7 Ang kaniyang mga anak na lalake at babae, at ang mga anak na lalake at babae ng
kaniyang mga anak na kasama niya, at ang kaniyang buong binhi ay dinala niyang
kasama niya sa Egipto.
8 At ito ang mga pangalan ng mga anak ni Israel, na napasa Egipto, ni Jacob at ng
kaniyang mga anak: si Ruben na anak na panganay ni Jacob.
9 At ang mga anak ni Ruben; si Hanoch, at si Phallu, at si Hezron, at si Carmi.
10 At ang mga anak ni Simeon; si Jemuel, at si Jamin, at si Ohad, at si Jachin, at si Zohar,
at si Saul na anak ng isang babaing taga Canaan.
11 At ang mga anak ni Levi; si Gerson, si Coat at si Merari.
12 At ang mga anak ni Juda; si Er, at si Onan, at si Sela, at si Phares, at si Zara; nguni't si
Er at si Onan ay namatay sa lupain ng Canaan. At ang mga anak ni Phares, si Hezron at
si Hamul.
13 At ang mga anak ni Issachar; si Thola, at si Phua, at si Job, at si Simron.
14 At ang mga anak ni Zabulon; si Sered; at si Elon, at si Jahleel.
15 Ito ang mga anak ni Lea, na kaniyang ipinanganak kay Jacob sa Padan-aram, sangpu
ng kaniyang anak na babaing si Dina: ang lahat na taong kaniyang mga anak na lalake at
babae ay tatlong pu't tatlo.
16 At ang mga anak ni Gad; si Ziphion, at si Aggi, si Suni, at si Ezbon, si Heri, at si Arodi,
at si Areli.
17 At ang mga anak ni Aser; si Jimna; at si Ishua, at si Isui, at si Beria, at si Sera na
kanilang kapatid na babae: at ang mga anak ni Beria; si Heber, at si Malchel.
18 Ito ang mga anak ni Zilpa na siyang ibinigay ni Laban kay Lea na kaniyang anak na
babae, at ang mga ito ay kaniyang ipinanganak kay Jacob, na labing anim na tao.
19 Ang mga anak ni Raquel na asawa ni Jacob; si Jose at si Benjamin.
20 At kay Jose ay ipinanganak sa lupain ng Egipto si Manases at si Ephraim, na
ipinanganak sa kaniya ni Asenath, na anak ni Potiphera na saserdote sa On.
21 At ang mga anak ni Benjamin; si Bela; at si Becher, at si Asbel, si Gera, at si Naaman,
si Ehi, at si Ros, si Muppim, at si Huppim, at si Ard.
22 Ito ang mga anak ni Raquel na ipinanganak kay Jacob: lahat ay labing apat.
23 At ang mga anak ni Dan; si Husim.
24 At ang mga anak ni Nephtali; si Jahzeel, at si Guni, at si Jezer, at si Shillem.
25 Ito ang mga anak ni Bilha, na siyang ibinigay ni Laban kay Raquel na kaniyang anak, at

ang mga ito ang ipinanganak niya kay Jacob; lahat na tao ay pito.

26 Lahat na tao na sumama kay Jacob sa Egipto, na nagsilabas sa kaniyang mga balakang, bukod pa ang mga asawa ng mga anak ni Jacob, ang lahat na tao ay anim na pu't anim;

27 At ang mga anak ni Jose na ipinanganak sa kaniya sa Egipto, ay dalawang katao; ang lahat na tao sa sangbahayan ni Jacob, na napasa Egipto, ay pitongpu.

28 At pinapagpauna niya si Juda kay Jose, upang ituro ang daan na patungo sa Gosen; at sila'y nagsidating sa lupain ng Gosen.

29 At inihanda ni Jose ang kaniyang karro, at sumampang sinalubong si Israel na kaniyang ama sa Gosen; at siya'y humarap sa kaniya, at yumakap sa kaniyang leeg, at umiyak sa kaniyang leeg na matagal.

30 At sinabi ni Israel kay Jose, Ngayo'y mamatay na ako yamang nakita ko na ang iyong mukha, na ikaw ay buhay pa.

31 At sinabi ni Jose sa kaniyang mga kapatid, at sa sangbahayan ng kaniyang ama, Ako'y aahon, at aking sasaysayin kay Faraon, at aking sasabihin sa kaniya. Ang aking mga kapatid, at ang sangbahayan ng aking ama, na nangasa lupain ng Canaan, ay naparito sa akin;

32 At ang mga lalake ay mga pastor, sapagka't sila'y naging tagapagalaga ng hayop, at kanilang dinala ang kanilang mga kawan, at ang kanilang mga bakahan, at ang lahat nilang tinatangkilik.

33 At mangyayaring, pagka tatawagin kayo ni Faraon, at sasabihin, Ano ang inyong hanapbuhay?

34 Na inyong sasabihin, Ang iyong mga lingkod ay naging tagapagalaga ng hayop mula sa aming pagkabata hanggang ngayon, kami at ang aming mga magulang; upang kayo'y matira sa lupain ng Gosen; sapagka't bawa't pastor ay kasuklamsuklam sa mga Egipcio.

KABANATA 47

Nang magkagayo'y pumasok si Jose at isinaysay kay Faraon, at sinabi, Ang aking ama, at ang aking mga kapatid, at ang kanilang mga kawan, at ang kanilang mga bakahan, at ang lahat nilang tinatangkilik, ay dumating na mula sa lupain ng Canaan; at, narito, sila'y nasa lupain ng Gosen.

2 At sa kaniyang mga kapatid ay nagsama siya ng limang lalake, at mga iniharap niya kay Faraon.

3 At sinabi ni Faraon sa kaniyang mga kapatid, Ano ang inyong hanapbuhay? At kanilang sinabi kay Faraon, Ang iyong mga lingkod ay mga pastor, kami at gayon din ang aming mga magulang.

4 At kanilang sinabi kay Faraon, Upang makipamayan sa bayang ito ay naparito kami; sapagka't walang makain ang mga kawan ng iyong mga lingkod; dahil sa ang kagutom ay mahigpit sa lupain ng Canaan: ngayon nga, ay isinasamo namin sa iyo, na pahintulutan mo na ang iyong mga lingkod ay tumahan sa lupain ng Gosen.

5 At sinalita ni Faraon kay Jose, na sinasabi, Ang iyong ama at ang iyong mga kapatid ay naparito sa iyo:

6 Ang lupain ng Egipto ay nasa harap mo; sa pinakamabuti sa lupain ay patirahin mo ang iyong ama at ang iyong mga kapatid; sa lupain ng Gosen patirahin mo sila: at kung may nakikilala kang mga matalinong lalake sa kanila, ay papamahalain mo sa aking hayop.

7 At ipinasok ni Jose si Jacob na kaniyang ama, at itinayo niya sa harap ni Faraon, at

binasbasan ni Jacob si Faraon.

8 At sinabi ni Faraon kay Jacob, Ilan ang mga araw ng mga taon ng iyong buhay?

9 At sinabi ni Jacob kay Faraon, Ang mga araw ng mga taon ng aking pakikipamayan ay isang daan at tatlong pung taon; kaunti at masasama ang mga naging araw ng mga taon ng aking buhay, at hindi umabot sa mga araw ng mga taon ng buhay ng aking mga magulang sa mga araw ng kanilang pakikipamayan.

10 At binasbasan ni Jacob si Faraon at umalis sa harapan ni Faraon.

11 At itinatag ni Jose ang kaniyang ama, at ang kaniyang mga kapatid, at sila'y binigyan ng pag-aari sa lupain ng Egipto, sa pinakamabuti sa lupain, sa lupain ng Rameses, gaya ng iniutos ni Faraon.

12 At pinakain ni Jose ng tinapay ang kaniyang ama, at ang kaniyang mga kapatid, at ang buong sangbahayan ng kaniyang ama, ayon sa kanikaniyang sangbahayan.

13 At walang tinapay sa buong lupain; sapagka't ang kagutom ay totoong malala, na ano pa't ang lupain ng Egipto, at ang lupain ng Canaan ay nanglulupaypay dahil sa kagutom.

14 At tinipon ni Jose ang lahat ng salapi na nasumpungan sa lupain ng Egipto, at sa lupain ng Canaan, dahil sa trigong kanilang binibili: at ipinasok ni Jose ang salapi sa bahay ni Faraon.

15 At nang ang salapi ay maubos na lahat sa lupain ng Egipto, at sa lupain ng Canaan, ay naparoon kay Jose ang lahat ng mga Egipcio, at nagsabi; Bigyan mo kami ng tinapay: sapagka't bakit kami mamamatay sa iyong harap? dahil sa ang aming salapi ay naubos.

16 At sinabi ni Jose, Ibigay ninyo ang inyong mga hayop; at bibigyan ko kayo dahil sa inyong mga hayop; kung naubos na ang salapi.

17 At kanilang dinala ang kanilang mga hayop kay Jose, at binigyan sila ni Jose ng tinapay na pinakapalit sa mga kabayo, at sa mga kawan, at sa mga bakahan, at sa mga asno; at kaniyang pinakain sila ng tinapay na pinakapalit sa kanilang lahat na hayop sa taong yaon.

18 At nang matapos ang taong yaon ay naparoon sila sa kaniya ng ikalawang taon, at kanilang sinabi sa kaniya: Hindi namin ililihim sa aming panginoon, na kung paanong ang aming salapi ay naubos, at ang mga kawan ng hayop ay sa aking panginoon; wala nang naiiwan sa paningin ng aking panginoon kundi ang aming katawan at ang aming mga lupa.

19 Bakit nga kami mamamatay sa harap ng iyong mga mata, kami at ang aming lupa? bilhin mo ng tinapay kami at ang aming lupa at kami at ang aming lupa ay paaalipin kay Faraon: at bigyan mo kami ng binhi, upang kami ay mabuhay, at huwag mamatay, at ang lupa ay huwag masira.

20 Sa ganito'y binili ni Jose ang buong lupain ng Egipto para kay Faraon; sapagka't ipinagbili ng bawa't isa sa mga Egipcio ang kaniyang bukid, dahil sa ang kagutom ay totoong mahigpit sa kanila: at ang lupain ay naging kay Faraon.

21 At tungkol sa mga tao ay kanilang ibinago sila sa mga bayan mula sa isang dulo ng hanganan ng Egipto hanggang sa kabilang dulo,

22 Ang lupa lamang ng mga saserdote ang hindi niya nabili: sapagka't ang mga saserdote'y may bahagi kay Faraon, at kanilang kinakain ang kanilang bahagi na ibinibigay sa kanila ni Faraon; kaya hindi nila ipinagbili ang kanilang lupa.

23 Nang magkagayo'y sinabi ni Jose sa bayan: Narito, aking binili kayo ng araw na ito, at ang inyong lupa'y para kay Faraon: narito, ito ang ipangbibinhi ninyo, at inyong hahasikan ang lupa.

24 At mangyayari sa pag-aani ay inyong ibibigay ang ikalimang bahagi kay Faraon, at ang

apat na bahagi ay sa inyo, sa binhi sa bukid at sa inyong pagkain, at sa inyong mga kasangbahay, at pinakapagkain sa inyong mga bata.

25 At kanilang sinabi, Iyong iniligtas ang aming buhay: makasumpong nawa kami ng biyaya sa paningin ng aking panginoon, at kami ay maging mga alipin ni Faraon.

26 At ginawang kautusan ni Jose sa lupain ng Egipto sa araw na ito, na mapapasa kay Faraon ang ikalimang bahagi, liban lamang ang lupa ng mga saserdote na hindi naging kay Faraon.

27 At si Israel ay tumahan sa lupain ng Egipto, sa lupain ng Gosen; at sila'y nagkaroon ng mga pag-aari roon, at pawang sagana at totoong dumami.

28 At si Jacob ay tumira sa lupain ng Egipto na labing pitong taon; kaya't ang mga araw ni Jacob, ang mga taon ng kaniyang buhay, ay isang daan at apat na pu't pitong taon.

29 At ang panahon ay lumalapit na dapat nang mamatay si Israel: at kaniyang tinawag ang kaniyang anak na si Jose, at sinabi niya sa kaniya, Kung ngayo'y nakasumpong ako ng biyaya sa iyong paningin, ay ilagay mo, isinasamo ko sa iyo, ang iyong kamay sa ilalim ng aking hita, at pagpakitaan mo ako ng kaawaan at katotohanan; isinasamo ko sa iyong huwag mo akong ilibing sa Egipto:

30 Kundi pagtulog kong kasama ng aking mga magulang ay dadalhin mo ako mula sa Egipto, at ililibing mo ako sa kanilang libingan. At kaniyang sinabi, Aking gagawin ang gaya ng iyong sabi.

31 At kaniyang sinabi, Sumumpa ka sa akin: at sumumpa siya sa kaniya. At yumukod si Israel sa ulunan ng higaan.

KABANATA 48

At nangyari, pagkatapos ng mga bagay na ito, na sinabi ng isa kay Jose, Narito, ang iyong ama ay may sakit: at kaniyang ipinagsama ang kaniyang dalawang anak, si Manases at si Ephraim.

2 At may nagsaysay kay Jacob, at nagsabi, Narito, pinaparituhan ka ng anak mong si Jose: at si Israel ay nagpakalakas at umupo sa higaan.

3 At sinabi ni Jacob kay Jose, Ang Dios na Makapangyarihan sa lahat ay napakita sa akin sa Luz sa lupain ng Canaan, at binasbasan ako.

4 At sinabi sa akin, Narito, palalaguin kita, at pararamihin kita, at gagawin kitang isang kapisanan ng mga bayan; at aking ibibigay ang lupaing ito sa iyong lahi pagkamatay mo, na pinakaari magpakailan man.

5 At ang iyo ngang dalawang anak na ipinanganak sa iyo sa lupain ng Egipto bago ako naparito sa iyo sa Egipto, ay akin; si Ephraim at si Manases, gaya ni Ruben at ni Simeon ay magiging akin.

6 At ang iyong mga anak, na iyong mga naging anak na sumunod sa kanila ay magiging iyo; sila'y tatawagin ayon sa pangalan ng kanilang mga kapatid sa kanilang mana.

7 At tungkol sa akin, nang ako'y dumating mula sa Padan, si Raquel ay namatay sa akin sa lupain ng Canaan sa daan, nang kulang pa ng kaunti upang dumating sa Ephrata: at aking inilibing siya roon sa daan ng Ephrata (na siya ring Bethlehem).

8 At nakita ni Israel ang mga anak ni Jose, at sinabi, Sino sino ito?

9 At sinabi ni Jose sa kaniyang ama, Sila'y aking mga anak, na silang mga ibinigay ng Dios sa akin dito. At kaniyang sinabi, Isinasamo ko sa iyo, na iyong dalhin sila rito sa akin, at sila'y aking babasbasan.

10 Ang mga mata nga ni Israel ay malabo na dahil sa katandaan, na ano pa't hindi na siya

makakita. At kaniyang inilapit sila sa kaniya; at sila'y kaniyang hinagkan, at niyakap.

11 At sinabi ni Israel kay Jose, Hindi ko akalaing makita ang iyong mukha: at, narito, ipinakita sa akin ng Dios pati ng iyong binhi.

12 At sila'y pinagkuha ni Jose sa pagitan ng kaniyang mga tuhod; at siya'y nagpatirapa sa lupa.

13 At kapuwa dinala ni Jose, si Ephraim sa kaniyang kanang kamay, sa dakong kaliwang kamay ni Israel, at si Manases sa kaniyang kaliwang kamay, sa dakong kanang kamay ni Israel, at inilapit niya sa kaniya.

14 At iniunat ni Israel ang kaniyang kanang kamay, at ipinatong sa ulo ni Ephraim, na siyang bunso, at ang kaniyang kaliwang kamay ay sa ulo ni Manases, na pinapatnubayang sadya ang kaniyang mga kamay; sapagka't si Manases ang panganay.

15 At kaniyang binasbasan si Jose, at sinabi, Ang Dios na sa harap niya ay lumakad ang aking mga magulang na si Abraham at si Isaac, ang Dios na nagpakain sa akin sa buong buhay ko hanggang sa araw na ito,

16 Ang anghel na tumubos sa akin sa buong kasamaan, ay siya nawang magpala sa mga batang ito; at tawagin nawa sila sa aking pangalan, at sa pangalan ng aking mga magulang na si Abraham at si Isaac; at magsidami nawa silang totoo sa ibabaw ng lupa.

17 At nang makita ni Jose na ipinatong ng kaniyang ama ang kaniyang kanang kamay sa ulo ni Ephraim, ay minasama niya; at itinaas niya ang kamay ng kaniyang ama, upang ilipat sa ulo ni Manases mula sa ulo ni Ephraim.

18 At sinabi ni Jose sa kaniyang ama, Hindi ganyan, ama ko: sapagka't ito ang panganay; ipatong mo ang iyong kanang kamay sa kaniyang ulo.

19 At tumanggi ang kaniyang ama, at sinabi, Talastas ko, anak ko, talastas ko; siya man ay magiging isang bayan, at siya man ay magiging dakila: gayon ma'y ang kaniyang kapatid na bata ay magiging lalong dakila kay sa kaniya, at ang kaniyang binhi ay magiging isang makapal na bansa.

20 At kaniyang binasbasan sila ng araw na yaon, na sinasabi Sa iyo magbabasbas ang Israel, na magsasabi, Gawin ka nawa ng Dios na gaya ni Ephraim at gaya ni Manases, at kaniyang ipinagpauna si Ephraim bago si Manases.

21 At sinabi ni Israel kay Jose, Narito, ako'y namamatay: nguni't ang Dios ay sasainyo, at dadalhin kayo uli sa lupain ng inyong mga magulang.

22 Bukod dito'y binigyan kita ng isang bahaging higit kay sa iyong mga kapatid, na aking kinuha ng aking tabak at ng aking busog sa kamay ng Amorrheo.

KABANATA 49

At tinawag ni Jacob ang kaniyang mga anak, at sinabi, Magpipisan kayo, upang maisaysay ko sa inyo ang mangyayari sa inyo sa mga huling araw.

2 Magpipisan kayo at kayo'y makinig, kayong mga anak ni Jacob; At inyong pakinggan si Israel na inyong ama.

3 Ruben, ikaw ang aking panganay, ang aking kapangyarihan, at siyang pasimula ng aking kalakasan; Siyang kasakdalan ng kamahalan, at siyang kasakdalan ng kapangyarihan.

4 Kumukulong parang tubig na umaawas, hindi ka magtataglay ng kasakdalan, Sapagka't, sumampa ka sa higaan ng iyong ama: Hinamak mo nga; sumampa sa aking higaan.

5 Si Simeon at si Levi ay magkapatid; Mga almas na marahas ang kanilang mga tabak.

6 Oh kaluluwa ko, huwag kang pumasok sa kanilang payo; Sa kanilang kapisanan, ay

huwag kang makiisa, kaluwalhatian ko; Sapagka't sa kanilang galit ay pumatay ng tao: At sa kanilang sariling kalooban ay pumutol ng hita ng baka.

7 Sumpain ang kanilang galit, sapagka't mabangis; At ang kanilang pagiinit, sapagka't mabagsik. Aking babahagihin sila sa Jacob. At aking pangangalatin sila sa Israel.

8 Juda, ikaw ay pupurihin ng iyong mga kapatid: Ang iyong kamay ay magpapahinga sa leeg ng iyong mga kaaway: Ang mga anak ng iyong ama ay yuyukod sa harap mo.

9 Si Juda'y isang anak ng leon, Mula sa panghuhuli, anak ko umahon ka: Siya'y yumuko, siya'y lumugmok na parang leon; At parang isang leong babae; sinong gigising sa kaniya?

10 Ang setro ay hindi mahihiwalay sa Juda, Ni ang tungkod ng pagkapuno sa pagitan ng kaniyang mga paa, Hanggang sa ang Shiloh ay dumating; At sa kaniya tatalima ang mga bansa.

11 Naitatali ang kaniyang batang asno sa puno ng ubas. At ang guya ng kaniyang asno sa puno ng piling ubas; Nilabhan niya ang kaniyang suot sa alak, At ang kaniyang damit sa katas ng ubas.

12 Ang kaniyang mga mata ay mamumula sa alak, At ang kaniyang mga ngipin ay mamumuti sa gatas.

13 Si Zabulon ay tatahan sa daongan ng dagat: At siya'y magiging daongan ng mga sasakyan; At ang kaniyang hangganan ay magiging hanggang Sidon.

14 Si Issachar ay isang malakas na asno, Na lumulugmok sa gitna ng mga tupahan:

15 At nakakita siya ng dakong pahingahang mabuti, At ng lupang kaayaaya; At kaniyang iniyukod ang kaniyang balikat upang pumasan, At naging aliping mangaatag.

16 Si Dan ay hahatol sa kaniyang bayan, Gaya ng isa sa angkan ni Israel.

17 Si Dan ay magiging ahas sa daan, At ulupong sa landas, Na nangangagat ng mga sakong ng kabayo, Na ano pa't nahuhulog sa likuran ang sakay niyaon.

18 Aking hinintay ang iyong pagliligtas, Oh Panginoon.

19 Si Gad, ay hahabulin ng isang pulutong: Nguni't siya ang hahabol sa kanila.

20 Hinggil kay Aser, ay lulusog ang tinapay niya, At gagawa ng masasarap na pagkain.

21 Si Nephtali ay isang usang babaing kawala: Siya'y nagbabadya ng maririkit na pananalita.

22 Si Jose ay sangang mabunga, Sangang mabunga na nasa tabi ng bukal; Ang kaniyang mga sanga'y gumagapang sa pader.

23 Pinamanglaw siya ng mga mamamana, At pinana siya, at inusig siya:

24 Nguni't ang kaniyang busog ay nanahan sa kalakasan, At pinalakas ang mga bisig ng kaniyang mga kamay, Sa pamamagitan ng mga kamay ng Makapangyarihan ni Jacob, (Na siyang pinagmulan ng pastor, ang bato ng Israel),

25 Sa pamamagitan nga ng Dios ng iyong ama, na siyang tutulong sa iyo, At sa pamamagitan ng Makapangyarihan sa lahat, na siyang magpapala sa iyo, Ng pagpapala ng langit sa itaas, Pagpapala ng mga kalaliman na nalalagay sa ibaba, Pagpapala ng mga dibdib at ng bahay-bata.

26 Ang mga basbas ng iyong ama na humigit sa basbas ng aking mga kanunuan Hanggang sa wakas ng mga burol na walang hanggan: Mangapapasa ulo ni Jose, At sa tuktok ng ulo niya na bukod tangi sa kaniyang mga kapatid.

27 Si Benjamin ay isang lobo na mangaagaw: Sa kinaumagaha'y kaniyang kakanin ang huli, At sa kinahapunan ay kaniyang babahagihin ang samsam.

28 Ang lahat ng ito ang labing dalawang angkan ng Israel: at ito ang sinalita ng ama nila sa kanila, at sila'y binasbasan; bawa't isa'y binasbasan ng ayon sa basbas sa kanikaniya,

29 At kaniyang ipinagbilin sa kanila, at sinabi sa kanila: Ako'y malalakip sa aking bayan:
ilibing ninyo ako sa kasamahan ng aking mga magulang sa yungib na nasa parang ni
Ephron na Hetheo,
30 Sa yungib na nasa parang ng Machpela, na nasa tapat ng Mamre, sa lupain ng
Canaan, na binili ni Abraham, na kalakip ng parang kay Ephron na Hetheo, na pinakaaring
libingan:
31 Na doon nila inilibing si Abraham at si Sara na kaniyang asawa; na doon nila inilibing si
Isaac at si Rebeca na kaniyang asawa; at doon ko inilibing si Lea:
32 Sa parang at sa yungib na nandoon na binili sa mga anak ni Heth.
33 At nang matapos si Jacob na makapagbilin sa kaniyang mga anak, ay kaniyang itinaas
at itinikom ang kaniyang mga paa sa higaan, at nalagot ang hininga, at nalakip sa
kaniyang bayan.

KABANATA 50

At yumakap si Jose sa mukha ng kaniyang ama, at umiyak sa ibabaw niya, at hinalikan
niya siya.
2 At iniutos ni Jose sa kaniyang mga lingkod na manggagamot, na embalsamahin ang
kaniyang ama: at inembalsama ng mga manggagamot si Israel.
3 At apat na pung araw ang ginanap sa kaniya; sapagka't gayon ginaganap ang mga araw
ng pagembalsama; at tinangisan siya ng mga Egipcio ng pitong pung araw.
4 At nang makaraan ang mga araw ng pagiyak sa kaniya ay nagsalita si Jose sa
sangbahayan ni Faraon, na sinasabi, Kung ngayo'y nakasumpong ako ng biyaya sa
inyong mga mata ay salitain ninyo, isinasamo ko sa inyo, sa mga pakinig ni Faraon, na
inyong sabihin,
5 Pinanumpa ako ng ama ko, na sinasabi, Narito, ako'y namamatay: sa libingan na aking
hinukay sa akin sa lupain ng Canaan, ay doon mo ako ililibing. Ngayon nga'y pahintulutan
ninyo akong umahon, isinasamo ko sa inyo, at aking ilibing ang aking ama, at babalik uli
ako.
6 At sinabi ni Faraon, Umahon ka, at ilibing mo ang iyong ama, ayon sa kaniyang
ipinasumpa sa iyo.
7 At umahon si Jose upang ilibing ang kaniyang ama: at kasama niyang umahon ang
lahat ng lingkod ni Faraon, ang mga matanda sa kaniyang sangbahayan, at ang lahat na
matanda sa lupain ng Egipto;
8 At ang buong sangbahayan ni Jose, at ang kaniyang mga kapatid, at ang sangbahayan
ng kaniyang ama: ang kanila lamang mga bata, at ang kanilang mga kawan, at ang
kanilang bakahan, ang iniwan nila sa lupain ng Gosen.
9 At umahong kasama niya ang mga karro at mga nangangabayo: at yao'y naging totoong
malaking pulutong.
10 At sila'y dumating sa giikan ni Atad, na nasa dako pa roon ng Jordan, at doo'y
nanaghoy sila ng malakas at kapaitpait na panaghoy: at kaniyang pinanangisan ang
kaniyang ama na pitong araw.
11 At nang makita ng mga nananahan sa lupaing yaon, ng mga Cananeo, ang panaghoy
sa giikan ni Atad, ay kanilang sinabi, Ito'y isang kahambalhambal na panaghoy ng mga
Egipcio kaya't ang pangalang itinawag ay Abel-mizraim, nasa dako pa roon ng Jordan.
12 At ginawa sa kaniya ng kaniyang mga anak ang ayon sa iniutos sa kanila.
13 Sapagka't dinala siya ng kaniyang mga anak sa lupain ng Canaan, at inilibing siya sa

yungib ng Machpela, na binili ni Abraham sangpu ng parang na pinakaaring libingan, kay
Ephron na Hetheo, sa tapat ng Mamre.

14 At bumalik si Jose sa Egipto, siya, at ang kaniyang mga kapatid, at ang lahat na
umahong kasama niya sa paglilibing sa kaniyang ama, pagkatapos na mailibing ang
kaniyang ama.

15 At nang makita ng mga kapatid ni Jose, na ang kanilang ama'y namatay, ay kanilang
sinabi, Marahil si Jose ay mapopoot sa atin, at lubos na gagantihin sa atin ang buong
kasamaan na ating ginawa sa kaniya.

16 At ipinasabi nila kay Jose, Iniutos ng iyong ama bago namatay, na sinasabi,

17 Ganito sasabihin ninyo kay Jose. Ipatawad mo, isinasamo ko sa iyo ngayon, ang
pagsalangsang ng iyong mga kapatid, at ang kanilang kasalanan; at ngayon, ay aming
isinasamo sa iyo, na ipatawad mo ang mga pagsalangsang ng mga lingkod ng Dios ng
iyong ama. At si Jose ay umiyak ng kanilang salitain sa kaniya.

18 At naparoon ang kaniyang mga kapatid naman at nagpatirapa sa harap niya; at
kanilang sinabi, Narito, kaming iyong mga lingkod.

19 At sinabi ni Jose sa kanila, Huwag kayong matakot, sapagka't nasa kalagayan ba ako
ng Dios?

20 At tungkol sa inyo ay inyong ipinalagay na kasamaan laban sa akin; nguni't ipinalagay
ng Dios na kabutihan upang mangyari ang gaya sa araw na ito, na iligtas ang buhay ng
maraming tao.

21 Kaya nga huwag kayong matakot: aking pakakanin kayo at ang inyong mga bata. At
kaniyang inaliw sila at kaniyang pinagsalitaan sila na may kagandahang loob.

22 At si Jose ay tumahan sa Egipto, siya at ang sangbahayan ng kaniyang ama: at si Jose
ay nabuhay na isang daan at sangpung taon.

23 At nakita ni Jose ang mga anak ni Ephraim hanggang sa ikatlong salin ng lahi; ang mga
anak man ni Machir na anak ni Manases ay ipinanganak sa mga tuhod ni Jose.

24 At sinabi ni Jose sa kaniyang mga kapatid: Ako'y namamatay: nguni't tunay na
dadalawin kayo ng Dios, at dadalhin kayo mula sa lupaing ito hanggang sa lupain na
kaniyang isinumpa kay Abraham, kay Isaac at kay Jacob.

25 At ipinasumpa ni Jose sa mga anak ni Israel, na sinasabi, Tunay na dadalawin kayo ng
Dios, at inyong iaahon ang aking mga buto mula rito.

26 Sa gayo'y namatay si Jose na may isang daan at sangpung taon: at kanilang
inembalsama siya, at siya'y inilagay sa isang kabaong sa Egipto.

For other languages please go to **www.wordproject.org**